

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 7/2005 - 60 pàgines
Sessió ordinària del dia 27 d'octubre del 2005

El dia 27 d'octubre del 2005, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 28/2005, que és el següent:

1. Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret

M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Carles Blasi Vidal.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Manel Pons Pifarré, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació; Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Finances; Josep M. Cabanes Dalmau, Ministre de Justícia i Interior; Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar Social i Família; Joel Font Coma, Ministre d'Economia; Roser Bastida Areny, Ministra d'Educació i Formació Professional; Antoni Puigdemà Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient, i Carles Font Rossell, Ministre d'Esports i Voluntariat.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16 h)

El Sr. síndic general:

Procedirem, doncs, a la primera pregunta.

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 d'octubre del 2005, relativa al problema succeït en l'afer de les adreces electròniques andorra.ad.

Fou registrada amb el número 930, i publicada en el Butlletí número 31/2005, del 26 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Enric Tarrado Vives.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat 6 d'octubre un internauta va denunciar, davant l'Agència de Protecció de Dades, que s'havien fet públiques a la xarxa les contrasenyes de gairebé 16.000 adreces electròniques "andorra.ad". La veracitat de dita denúncia es va poder comprovar gairebé amb immediatesa, i l'STA va deixar sense ús el servei de correu electrònic a partir de les nou del vespre de l'esmentat dia 6, per a iniciar l'endemà mateix un procés de renovació de les contrasenyes dels usuaris. Un procés de renovació ràpid, -tot s'ha de dir-, amb l'objectiu de minimitzar els perjudicis -molt rellevants- que es poguessin ocasionar als usuaris.

Cal, però, lamentar que la celeritat en la renovació dels *passwords* no sembla haver anat acompanyada de la diligència deguda, ja que tant l'advertència posterior efectuada per la pròpia Agència de Protecció de Dades com les opinions d'alguns tècnics expressades en els mitjans de comunicació aquests darrers dies han assenyalat que probablement no s'estava efectuant el canvi de codis amb totes les garanties necessàries.

D'altra banda, és pertinent recordar avui, en seu parlamentària, alguns preceptes de la Constitució. Així, en l'article 14 es diu que "tothom té dret a ser protegit per les lleis contra les intromissions il·legítimes en la seva vida privada i familiar", mentre que l'article 15 afirma que "es garanteix el secret de les comunicacions, llevat el cas de manament judicial motivat". I cal també esmentar que estem parlant de drets fonamentals de la persona, recollits en el capítol III del títol II del text constitucional, els quals, per mandat de la pròpia Constitució, "vinculen immediatament els poders públics a títol de dret directament aplicable". És, doncs, evident que en aquest malaurat assumpte ens hi juguem

valors i drets essencials del nostre ordenament jurídic i del nostre sistema de convivència.

Celebrem que el Govern hagi decidit portar l'assumpte a la Fiscalia, així com el fet que hagi decidit tirar endavant dues auditories -una d'externa i una interna- per a revisar els diferents sistemes informàtics de seguretat. També ha declarat el Govern que té la voluntat d'assumir les responsabilitats que de l'esmentat assumpte es puguin derivar. I aprofitem la tribuna parlamentària per demanar-li que ho faci amb fermesa, sense titubear, ja que no només la credibilitat de l'STA ha quedat seriosament qüestionada amb aquest desafortunat assumpte, sinó que també s'ha vist afectat el funcionament de l'estat de dret.

Entenem que el Govern ha d'esmerçar els màxims esforços tant per a diagnosticar amb precisió l'origen del problema com per a depurar les responsabilitats, de tots els nivells, que se'n puguin derivar. Feta aquesta constatació, ens volem centrar en el futur, en saber què passarà a partir d'ara. Ens cal sobretot insistir en el fet que un organisme clau per al desenvolupament estratègic del país, com és l'STA, té a hores d'ara un nivell ínfim de credibilitat davant l'opinió pública andorrana.

Per tot el que s'acaba d'exposar volem formular al Govern les següents preguntes:

Quines mesures s'han dut a terme fins a la data d'avui, tant per a esbrinar les causes del problema com per a restablir el servei de correu electrònic amb garanties de seguretat en la protecció de dades?

Quins criteris s'aplicaran a l'hora d'exigir i depurar les responsabilitats corresponents?

I finalment, quines mesures, de cara al futur, pensa dur a terme el Govern per tal d'evitar que fets com la publicació a internet de les adreces electròniques "andorra.ad" i de les seves respectives contrasenyes es puguin tornar a repetir?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Em vull referir als fets ocorreguts el dia 6 arrel de la denúncia efectuada a l'Agència de Protecció de Dades el dia 6 d'octubre. Segons l'informe dels inspectors, es presenta una persona amb un portàtil indicant que tenia una informació de caire sensible que havia pogut descarregar el dia 5 del 10, d'una

aplicació de compartició a internet, Pitopi, habitualment l'Emule. Un fitxer amb 16.000 adreces de correu andorra.ad, en el qual també hi havia tots els passwords corresponents.

Les actuacions que vam començar en aquell mateix moment, el mateix dia 6 a les 18.30h, després de veure efectivament que el fitxer contenia adreces i mots clau de l'STA, acordàvem tallar per precaució a les 21 hores, tot el correu andorra.ad. El qual, en aquells moments, el fitxer contenia 23.000 adreces. A partir d'aquell moment tot el personal tècnic de l'STA es posa a treballar per canviar tots els passwords de tots els correus. I a les 6 del matí, del dia 7, es torna a posar en servei el correu andorra.ad.

Paral·lelament, 7 tècnics de l'STA rastregen i busquen el fitxer a internet, entre molts altres programes, l'Emule, amb el resultat negatiu, i no es troba cap rastre d'ell.

A partir de les 9 hores, s'estableix un protocol d'informació i d'actuació per als usuaris, que identificant-se puguin activar de nou el seu correu. També s'informa via web de l'STA dels processos a seguir.

A partir d'aquell moment, una auditoria interna, per clarificar i fer el seguiment de tots els dos eixos: un, el primer, informàtic, tecnològic i de seguretat; i el segon, esbrinar quines persones han tingut accés a les dades o als fitxers de l'STA.

Vull recordar que l'STA ja havia encarregat dos processos per revisar la seguretat. Primer, la revisió dels sistemes de seguretat perimetral a l'empresa que ha estat l'adjudicatària, Stelindus, i l'encàrrec va ser signat el dia 21 de juliol del 2005. I el segon, la preparació dels fitxers, la tassabilitat, i organitzar tota la documentació pel manteniment de les dades que han de ser notificades a l'Agència de Protecció de Dades d'Andorra. L'empresa adjudicatària és Auseva, i l'encàrrec va ser el dia 3 del 5 del 2005.

En Consell de Ministres, en sessió extraordinària del dilluns dia 10, va acordar posar en coneixement de la Fiscalia de la possible vulneració i divulgació d'alguns correus electrònics d'andorra.ad, i si ho considerava oportú que practiqués les diligències escaients.

El dia 12, dimarts, s'acorda encarregar una auditoria, en Consell de Ministres, una auditoria externa, a una important empresa internacional, que és Tsystems, del grup Deuch Telecom, alemana, especialitzada en auditories d'aquestes característiques. Vist l'abast del problema i les conseqüències que d'aquest fet es podien derivar, i també verificar les mesures de seguretat per donar les respostes als problemes. El dia 7 d'octubre, l'Agència de Protecció de Dades deixa l'STA fer unes revisions

als seus locals dels fitxers incoats. I així es pot deduir i datar el fitxer en qüestió. El mateix dia STA envia a l'Agència les mesures que ja s'han pres per aturar la vulneració del servei del correu.

Tsystems, a partir del dia 12 destina, en primer lloc, un equip altament qualificat per fer un rastreig permanent a internet, i determinar i trobar els fitxers i els rastres que hi puguin haver; en segon lloc, esbrinar les circumstàncies sota les quals han aparegut els fitxers.

En data 12 d'octubre, STA demana a l'Agència còpia de l'acta d'inspecció, i demana a la Fiscalia poder accedir novament a la revisió dels fitxers.

El dia 17, Tsystems realitza una visita a l'Agència i sol·licita la informació i l'accés al fitxer, i l'Agència es nega l'accés a la informació.

El dia 20 d'octubre es demana a la Fiscalia que els experts de Tsystems accedeixin al fitxer dipositat a l'Agència, ja que hi podia haver una pèrdua d'evidències documentals, i així poder avançar en la investigació.

El 24 d'octubre, STA, lliura a l'Agència la documentació que li havia estat sol·licitada per carta del 20 d'octubre.

En data 25 d'octubre s'adreça una nova petició a la Fiscalia per tal que Tsystems pugui accedir al registre del tràfic de la xarxa que realitza Andorra, i que obra en poder d'STA, a fi de poder identificar el fitxer i l'accés al fitxer que està a l'Agència; ja que en aquesta data... en data d'avui no s'hi ha tingut accés, i no es disposa de l'acta d'expressió.

Conclusions. El rastreig efectuat pel servei d'informàtica d'STA, des del mateix dia 6, no ha trobat cap rastre. Tsystems que ha disposat d'un equip d'experts internacionals, -s'ha fet en 3 països, s'ha fet a Alemanya, s'ha fet a Espanya i s'ha fet a Andorra-, ha fet un rastreig i un seguiment permanent a internet. Fins a la data d'avui no s'ha trobat cap rastre del fitxer o fitxers similars.

A més a més, estàvem en alerta per poder detectar, en cas que aquest pogués estar penjat en posterioritat a internet per les persones que han tingut accés al fitxer.

També l'empresa Tsystems ha forçat un atac de jaquers per provar i revisar les comunicacions del sistema de seguretat d'STA.

Les mesures de seguretat existents són correctes. Malgrat això, Tsystems ha aconseguit entrar. Però, descartem que aquest sigui el canal de fuga d'informació, ja que s'ha de ser molt expert i conèixer els interiors de la companyia.

També, en el tema de la impressió de les factures que està externalitzat i es fa a Madrid, no pot tenir ni té res a veure amb el fitxer en qüestió. Perquè es tracta d'un fitxer d'imatges en format especial d'impressió, i no de dades.

Vist el resultat de les auditories, es conclou que el fitxer de la denúncia i en poder de l'Agència, és un fitxer existent a STA, que ha estat copiat de forma malintencionada per part d'empleats o d'exempleats, o de personal subcontractat treballant a les dependències de l'STA.

També han constatat que STA no complia els nivells de seguretat requerits per la protecció d'aquests fitxers.

En conseqüència, la gran alarma pública que ha generat la possibilitat que les dades amb els passwords i tots els usuaris del correu andorra.ad, estiguessin penjades a internet, afirmem que no és certa i estem plenament segurs que aquest fitxer no ha estat mai penjat o accessible a internet.

A partir d'aquí, STA ha pres una sèrie d'accions per retornar la confiança als usuaris, i hem posat, ja, tots els mitjans de seguretat per corregir i millorar la seguretat del correu electrònic.

I ja és operativa. Primer, la primera opció és que es pugui canviar personalment i de manera privada els passwords per mitjà de la web de l'STA pel correu andorra.ad. I també, segon, la possibilitat de poder utilitzar la connexió segura i encriptada per tot el correu andorra.ad.

Respecte a les accions que el Govern aplicarà, estan a l'espera de les diligències que han estat sol·licitades davant de la Fiscalia en data del 20 i 25 d'octubre, i que consisteixen en: primer, tenir l'accés a l'ordinador i fitxer dipositat a l'Agència de Protecció de Dades, i l'autorització per accedir al registre del tràfic de la xarxa de l'STA.

Cal remarcar que en l'actualitat hi ha dos processos oberts, un per part de la Fiscalia, i el segon per part de l'Agència de Protecció de Dades, i a fi de no interferir en els processos oberts i una vegada obtingudes les diligències esmentades, practicades les proves i rebudes les conclusions, el Govern adoptarà definitivament les mesures contra el o les persones responsables.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Tarrado té el torn de rèplica.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí.

Moltes gràcies Sr. ministre per les explicacions, però jo voldria, potser que m'aprofundís una mica, fins on poden arribar aquestes mesures per depurar les responsabilitats? Fins a quin punt poden arribar? I ja que tinc la paraula, també demanar-li, si pot ser, si ens pot dir si l'STA, com a símbol que ha sigut fins avui d'Andorra, i que se n'ha parlat durant la campanya com a empresa estel·lar, per passar cap a la societat de la informació, si el Govern té previst alguna cosa per tornar-li a donar la imatge que s'ha perdut amb aquest trist cas?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Pel tema de les responsabilitats, bàsicament, nosaltres anirem al fons, i depurarem totes les responsabilitats que calguin, tant si són polítiques com de... aplicarem tot el que la justícia ens demani, o que pugui ser.

Segurament que en aquesta part hi haurà una querella criminal, segur, perquè si no està penjat a internet vol dir que la denúncia, que encara no tenim l'acta, -aquesta denúncia diu que estava penjat a internet. Si podem demostrar que no ha estat a internet, això té una altra via que la via judicial.

Per l'altre tema, és a dir el de retornar la confiança als usuaris del servei de l'STA, -diguem-, si aquest fet no ha estat a internet, vol dir que hi ha una acció mal intencionada per desprestigiar l'empresa, i en aquest cas, el que s'ha fet i el que s'està fent, s'han fet una sèrie d'accions abans, que és posar l'empresa al dia aplicant les mesures de seguretat i les mesures per complir la norma de l'Agència de Dades. Aquest tema ja s'havia començat abans. Vol dir que STA està dins els paràmetres -jo diria- bons. I això no vol dir que estiguem al 100%. De totes maneres, dins d'aquesta mateixa auditoria hi ha una sèrie de recomanacions que se'ns ha fet, que hem d'aplicar, per buscar que tota la possibilitat d'interferències que hi hagi dins de l'STA, estigui el més acotada possible.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, passàriem a l'apartat de repreguntes. Recordo, doncs, que disposen d'un minut per la pregunta, d'un minut per la repregunta i d'un minut per la recontestat.

Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

No sé, una pregunta, potser el Sr. ministre no em podrà contestar, és molt tècnica, i davant del meu desconeixement, com que veig que ell va molt més documentat: És possible que aquestes dades, -perquè ha sigut molt rotund a l'afirmar que aquestes dades no estaven ara, avui o ahir o aquests últims dies a internet-, és possible que hi hagin estat i que s'hagin tret d'internet i que no hi quedi rastre?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Tots els tècnics afirmen que quan una cosa està a internet, difícilment es pot despenjar, sempre es troben traces. Això és el que ens afirmen els tècnics. El que sí que pot ser, és que hi hagi hagut una simulació, que hagin fet una simulació, i s'hagi tret. Llavors no deixa rastre. Això sí que pot ser. Però tots els tècnics coincideixen que si alguna cosa ha estat penjada a internet, realment una traça o altra es troba, i més a Andorra que hi ha un sol operador, que és STA. A Espanya és molt més difícil perquè hi ha molts operadors. Però a Andorra hi ha un sol operador, llavors és molt més fàcil de poder concloure aquesta afirmació.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És referent a tot el sistema d'adreces ".ad". Celebro la informació que ens ha donat, perquè jo li puc assegurar que com a usuari de ".ad", doncs, no sabia que podia canviar el password. Llavors, d'entrada ja no ho trobo gaire lògic. Li podria posar, inclús, com a pregunta, a veure si troba lògic que els usuaris no haguem, personalment, estat informats? Però més lluny que això, la pregunta és si és cert, perquè hem arribat que en casos, per exemple, com el meu, de gent que es trobaven fora d'Andorra en el moment que va passar això, que no han fet el canvi de password i han rebut missatges, aquests missatges van ser eliminats per l'STA? És cert o no?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies.

La informació aquesta de la web és una informació recent. Això ha estat posat en funcionament aquest dilluns, i estem començant a donar la informació necessària perquè tots els usuaris puguin canviar el seu password via web. És una mica, no diria complicat, però sí que s'ha de fer una sèrie de passos, que s'ha de fer una mica el format. Perquè com us he dit, no només podeu canviar el password del correu, però sinó, que a més a més, hi ha l'opció de poder passar tot el correu encriptat, -per dir-ho-, com els bancs, totalment secret. Llavors aquestes són dos opcions que hem posat en funcionament des del dilluns, i que farem la informació pertinent.

L'altra pregunta...

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, és únicament si és cert que s'estan eliminant els correus en els casos que no s'hagi accedit a la bústia?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Sí, Sr. síndic.

No. Tots els correus entrats dins de cada una de les bústies, -per dir-ho així-, personal de cada persona no s'eliminen. L'únic que el pot eliminar és la persona que entra. S'eliminen al moment que entra dins d'aquesta opció. Llavors s'ha de tenir el password per poder entrar. Però no estan eliminats, a partir del dia 6 al matí... 7 al matí, a les 6 del matí que es van posar en funcionament tots els correus que han entrat cada una de les persones, mentre no hagin entrat elles a canviar el password, estan allà conservats.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals, havíeu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no formo part dels especialistes en aquest tema, però inclús el sentit comú ens diu que un fitxer com aquest independentment del que hagi passat, -que ja ho aclarireu, i jo penso que és el bon camí per aclarir-ho, igual que la Fiscalia-; però tothom es pregunta per què existeix aquest fitxer? Per què existeix un fitxer en què hi ha les adreces i el password d'un costat? Quina utilitat té? Llavors la pregunta que jo li faig, si vostè em pot explicar per què existia aquest fitxer?

I ja aprofito una segona pregunta, si em pot donar la garantia que no tornarà a existir? Perquè si torna a existir, el risc, sigui malintencionat, sigui penjat a internet, sigui el que sigui ja ho sabrem, tornarem a córrer el mateix risc, per una cosa que no té, em sembla, una utilitat molt important.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Sr. síndic moltes gràcies.

El fitxer aquest existia, doncs, bàsicament perquè és va fer una migració des d'abans del CNIA, després el Departament d'Informàtica del Govern, i en un moment estaven compartint les dos responsabilitats. L'STA estava compartint amb el Departament d'Informàtica del Govern el mateix fitxer. Llavors... no recordo quan va ser, es va passar tot aquest fitxer a STA. Va ser un acord del Govern, que va dir que STA s'ocuparia del tema del correu andorra.ad.

A partir d'aquell moment, per establir i per comprovar les dades que estaven correctes, es va crear aquest fitxer, jo diria de treball, perquè les persones que estaven allà hi eren per treball, i així tenien una mica l'afectibilitat: el password, el nom i l'adreça. Això és el que es tenia en aquell moment, perquè es podia consultar qualsevol operadora per donar una rapidesa.

En aquells moments el correu no era el que és en aquests moments. Avui el correu el fa servir molta gent, i abans no tenia aquesta utilitat.

Doncs, per això va ser creat aquest fitxer, interiorment des d'STA per fer això, per fer una comprovació per avançar. Aquesta va ser la utilitat.

Per l'altra pregunta que em diu, si hi ha possibilitat que això torni a existir? Ja li he dit que en aquests moments el correu andorra.ad, és un correu dels més segurs, a més a més encriptat, vull dir que de cap manera podrà tornar a passar aquest tema. I a nivell de tenir les dades i els passwords junts, això ha estat,

evidentment, com havia de ser, no estan en el mateix fitxer.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, m'ha semblat entendre de la seva exposició, que aquest fitxer no ha estat penjat a internet i ha estat sostret d'algun fitxer de l'STA existent. Vist que les adreces electròniques són evolutives, és a dir que la gent va demanant noves adreces, vostè és capaç de dir-nos, aproximadament, en quines dates es produeix? Perquè segons aquest fitxer, -tingui 1.000 o 15.000-, vostè ho podria situar més o menys en el temps, amb una relativa aproximació, quan ha estat feta aquesta operació?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Aquest fitxer, com abans he explicat, el vam poder constatar amb l'Agència de Protecció de Dades, i el vam datar del març del 2003, bàsicament. Aquest fitxer és un fitxer vell que no era l'actual. Perquè l'actual té 23.800 i escaig adreces, i aquest va ser el procés, si voleu, de migració i de posta en marxa de tot el sistema a través de l'STA.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta passariem al següent punt de l'ordre del dia.

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'octubre del 2005, relativa a la utilització dels abocadors en territori andorrà durant els mesos d'hivern.

Fou registrada amb el número 969, i publicada en el Butlletí número 31/2005, del 26 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Atès que a final d'aquest any, és a dir, d'aquí a dos mesos, finalitza el termini establert en el conveni amb l'Estat Espanyol relatiu a l'exportació de terres.

Atès que els dos únics abocadors, en territori andorrà, que semblaria estarien en disposició d'acollir terres d'aquí a final d'any, no seran operatius els mesos d'hivern degut a l'alçada en què es troben.

Es pregunta:

Quines actuacions pensa dur a terme el Govern durant els mesos en què no seran operatius els abocadors que es troben en territori andorrà?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre de Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemall:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc voldria fer unes petites observacions sobre la pregunta, més que res informatives. La pregunta parla d'un conveni amb l'Estat Espanyol. Voldria precisar que es tracta d'un conveni verbal. El tema de l'exportació de terres, no ha estat tractat com un conveni escrit i firmat, és tracta d'un conveni verbal.

Referent als dos abocadors dels que vostè parla, avui dia podem dir que a nivell del Govern només n'hem autoritzat un, que és l'abocador del Maià. I avui dia s'estan realitzant per part del Comú d'Encamp les obres, una miqueta a marxes forçades, per poder habilitar aquest abocador.

El segon abocador que està previst és l'abocador de Comallemple, a la Parròquia de la Massana. I per qüestions de poder-lo garantir a nivell de la màxima seguretat possible, està previst que el Govern el pugui autoritzar molt pròximament.

A nivell de les mesures preses, el que sí que he de dir és que la reunió que va tenir lloc aquest dimarts a Madrid, una reunió tècnica entre els representants del Ministeri de Medi Ambient d'Andorra, de l'Estat Espanyol i de la Generalitat de Catalunya, en el decurs d'aquesta reunió se'ns va confirmar que els terminis que se'ns havien donat a nivell de la

possibilitat d'exportar terres a Espanya, doncs, no es podrien prorrogar, i que la data que se'ns va fixar, ja fa temps, del 31 de desembre, no fóra prorrogable.

Vista, diguem, aquesta confirmació, jo vaig informar ahir mateix el Consell de Ministres, i justament vam decidir fer pública aquesta informació ahir mateix a la tarda, de tal forma que les empreses que es dediquen a la problemàtica de les terres, tinguessin temps de prendre les mesures escaients d'aquí a finals d'any.

És a dir, que avui podem dir que tenim l'abocador del Maià, que molt possiblement abans de finals d'any serà operatiu. I ahir també vaig informar que tenim la possibilitat d'abocar terres en un abocador d'una empresa privada a la Tour de Carrol, i sobre aquesta qüestió he de confirmar que tenim totes les autoritzacions per part de l'Estat Francès, per poder procedir a l'abocament de terres immediatament, és a dir a partir d'avui i de demà. L'únic que han de fer les empreses és prendre contacte entre elles, les empreses que tracten les terres a Andorra amb l'empresa propietària de l'abocador, per regularitzar aquesta qüestió.

Nosaltres, a nivell del ministeri, facilitarem els noms, els telèfons i les direccions de les empreses perquè tothom pugui prendre contacte i organitzar-se.

A part d'això, efectivament, queda el problema de, -diguem-, més que de l'alçada, diria jo, de la climatologia, en funció de la quantitat de nevades que podem tenir. Això és un tema, també, que les empreses, crec que s'hauran d'organitzar a nivell de poder programar, diguem, els seus treballs de desmunt de terres en funció de la climatologia. No es tracta de parar res, naturalment, sinó que es tracta de què s'organitzi una mica, i potser haurem d'intentar de fer més desmunts, potser, a partir de la primavera i de l'estiu que no en època hivernal.

Res més.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Casals per la rèplica.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc li agraeixo la informació, i li he de dir que si jo i el sector de la construcció, de l'obra civil, estàvem poc tranquils en aquest tema, ara que sabem que no està ni basat en un conveni, sinó que tot aquest important sector de l'economia andorrana està ballant sobre un tracte de paraula, doncs, encara deuran estar més intranquils a partir d'ara, no?

Jo, bé, sigui climatologia, sigui alçada, els dos factors a Andorra van lligats. Tampoc no cal que juguem amb les paraules. A la pràctica això vol dir que en aquests abocadors hi haurà moments de l'any que no seran operatius, i inclús que si pugui arribar a barrejar la terra amb un metre de neu, en uns abocadors que diu que es volen tractar de manera sana, això no és possible.

Per tant, bé, ja arribarem a la repregunta, però jo la rèplica, continuo preocupat per saber si aquest sector importantíssim de l'economia andorrana, l'obra civil, i evidentment, al seu darrera la construcció que en depèn, pel que dedueixo ja de la seva primera resposta, doncs, haurà de fer-se, d'aquí a final d'any, una programació d'empresa, que normalment s'hauria de fer sobre uns quants anys, i saber quins mesos de l'any no podrà treballar. A mi em fa l'efecte que això... bé, no és una resposta per part de l'Administració, ja dic, en un sector, -tots ho són d'importants-, però aquest té un volum considerable.

I després, l'altra cosa que em preocupa, doncs, ja me'ls explicarà després els motius, però si realment el Govern d'Espanya ens diu que això és improrrogable, si no hi ha manera de prorrogar-ho, algun argument ens deuen haver donat, -que guardo les repreguntes-, ja li demanaré.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, doncs, jo li informaré una miqueta, diguem, del procediment i de les dates de les diferents reunions que s'han anat mantenint al llarg d'aquest temps, diguem.

A veure, aquí, vull sobretot manifestar que hi ha hagut una total continuïtat de la política amb aquests contactes, idèntiques, entre el Govern anterior i nosaltres mateixos, i que hem seguit realment, totalment, el procediment que s'havia establert.

Voldria recordar que hi ha una comissió tècnica que es reuneix periòdicament per tractar de la problemàtica de residus amb Espanya, i aquesta comissió, com us he dit abans, està formada per membres del Ministeri de Medi Ambient del Govern d'Andorra, i, també, de l'Estat Espanyol i de la Generalitat de Catalunya.

Voldria recordar que el 30 de novembre de l'any 2004, en una d'aquestes reunions, es van manifestar els representants del Ministeri de Medi Ambient de

l'Estat Espanyol, ens van manifestar que la comarca de l'Alt Urgell començava a estar saturada, i que no podrien seguir rebent tanta quantitat de terres des d'Andorra. Això el 30 de novembre del 2004.

El 20 de gener del 2005, en una mateixa reunió, es va constatar que hi havia hagut un increment molt important de la quantitat de terres que s'importaven a Espanya provinents d'Andorra.

Vam passar de l'any 2002 de 800.000 tonelades, a l'any 2004 a 1.700.000 tonelades. És a dir, vam fer més que doblar. Va ser en aquest moment, que la situació, els senyors de Medi Ambient van considerar que era alarmant, i van donar un termini màxim de 6 mesos al Govern d'Andorra per solventar la qüestió. Els hi van donar un termini màxim de 6 mesos per poder exportar les terres a Espanya. El termini màxim de 6 mesos s'acabava el 20 de juliol del 2005.

El 12 d'abril del 2005, en el decurs d'una altra reunió, després d'una problemàtica que hi va haver, que crec que es va tancar, varis dies, la possibilitat d'exportar terres a Espanya, van arribar a un acord, i amb la posta en funcionament, diguem, de l'Organització de la Gestora de Runes de Catalunya, aquí a la Farga de Moles, es va gravar tota la terra que baixava a Espanya amb un cànon de 6 euros..., -ara no recordo si són per tonelada o per metre cúbic-, i va ser en el decurs d'aquesta reunió que es va insistir, una vegada més, en què el termini del 20 de juliol que s'havia fixat s'havia de respectar.

El 22 de juny del 2005, la primera reunió que es va fer amb el mandat d'aquest Govern, va tenir lloc una reunió d'aquesta Comissió Tècnica a Andorra, i en aquesta reunió se'ns va informar, diguem, verbalment, però oficialment per part del director general de Qualitat i Evolució Mediambiental de Madrid, que el termini màxim l'allargaven fins el 31 de desembre, i ja se'ns va informar que era improrrogable. En aquell dia també es va informar que baixaven a Catalunya menys terres, però, estàvem també en unes quantitats molt importants, -us recordo els números: l'any 2002, 800.000 tonelades; l'any 2004: 1.700.000; i la previsió d'aquest any ronda l'1.300.000 tonelades-, és a dir que estem en quantitats, realment, que doblen les del 2002.

Referent a aquestes quantitats, he de dir que el 75% d'aquestes quantitats corresponen a terres, un 7,5% a residus de la construcció, i un 17,5% a pedres. El que fa justament la comunicació que se'ns va fer, dimarts a Madrid, només afecta a les terres; les pedres podran continuar baixant, ja que és un material que es valoritza, es transforma en grava, i torna a pujar a Andorra.

I a nivell dels residus de la construcció, això està regit per un conveni escrit i firmat entre l'Estat andorrà i l'Estat espanyol, i té vigència fins a primers de juliol de l'any 2006. I és un dels temes que, justament, a partir d'ara, ens hem de cuidar per poder-lo renovar.

Llavors, tot això fa que no ha sigut precipitat, és a dir que no ha sigut precipitat, perquè nosaltres estàvem informats. Aquesta data, jo, ja l'havia comunicat en diverses reunions, i tothom la coneixia, els diaris se n'han fet àmpliament ressò últimament, de la data en què demanaríem un termini o no demanaríem un termini. La data era la data, i era, en principi, improporcionable.

El que sí que vull precisar, després de certes afirmacions, és dir que Andorra, com diuen, ha fet els deures. Andorra al llarg d'aquestes reunions havia agafat una sèrie de compromisos, i jo avui us puc manifestar que s'han complert, s'estan complint. És a dir, hi havia, per exemple, el compromís del forn incinerador d'escombraries. Els diferents departaments de mediambient d'Espanya i de Catalunya han pogut comprovar que les obres del forn incinerador segueixen la planificació prevista, i està previst que a nivell de proves, pugui engegar a partir del mes d'abril. A nivell de la qualitat de les aigües, també s'està complint...

El Sr. síndic general:

Sí, perdó, Sr. ministre, si pot anar acabant...

El Sr. Antoni Puigdemall:

Bé.

També s'està complint, perquè estem al 90% pràcticament, de les inversions fetes, falten alguns petits detalls, però, en principi, a partir de l'any 2006, a mitjans del 2006, tindríem, pràcticament, una aigua neta al riu.

A més a més, com a compromisos contrets, hi havia l'aprovació d'un reglament d'exportació de residus de la construcció i un pla de gestió de residus de la construcció. Aquests reglaments estan fets. Aquests reglaments s'han passat, ja es van passar en el seu dia, als ministeris de Medi Ambient de Madrid i de Catalunya, i han donat el vist-i-plau, i tenim la intenció, després d'aquesta reunió de Madrid, de dimarts passat, de presentar-los molt pròximament a Govern per a la seva aprovació.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Repreguntes?

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Com que la pregunta fa referència a moviments de terra, em quedaré amb els moviments de terra.

Del que m'ha contestat, dedueixo, doncs, que si estàvem avisats des de fa un parell d'anys o tres, algú aquí no va fer la seva feina; i no és pas aquest Govern, però l'anterior sí. Si li dic que no em ve de nou, tampoc no el sorprendré. Però si estàvem avisats, ningú va fer cap previsió, i hem continuat augmentant la runa que ha baixat, doncs, tenim un problema.

Jo, només li faig la repregunta en el mateix sentit que la pregunta, que realment el que preocupa a la gent que treballa en això i a tots plegats, si és que el Govern, -independentment d'intentar o no, perquè veig que aquest 31 de desembre el doneu, per tant, definitiu, no es tornarà a intentar negociar, independentment de la solució que ens doneu a la Tour de Carrol, que si ho he entès bé és un abocador privat, de titularitat particular-, si és que el Govern pensa prendre alguna altra mesura per cobrir aquests períodes en què els abocadors andorrans no seran accessibles.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, per la contesta, us recordo, Senyories, que teniu un minut.

Gràcies.

El Sr. Antoni Puigdemall:

A veure, en principi el Govern no té cap més possibilitat avui de prendre cap més tipus de decisió, vist que hem demanat als diferents comuns de presentar possibilitats d'abocadors, i les úniques que tenim són les del Maià, les de Comallemple, i una que s'està estudiant avui dia, també, a la Massana.

Sabem que els comuns tenen diferents projectes i idees, però nosaltres avui encara no en tenim constància.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra pregunta.

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, era, perquè no sé si he entès bé la resposta que ha fet fa un moment. M'ha semblat entendre que deia que el Govern d'Andorra, abans d'aprovar un reglament, demanava el vist-i-plau del ministeri de Madrid i de la conselleria de la Generalitat. M'ha semblat entendre això. I si és així, em sembla preocupant per la nostra sobirania. Voldria que em pogués confirmar si ha dit això.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

El Govern d'Andorra no demana l'aprovació ni el vist-i-plau, sinó justament, com que entre ministeris estem treballant, vull dir, conjuntament amb tota aquesta problemàtica mediambiental, que va molt més enllà, diguem, que el transport de terres, doncs, hem cregut oportú consultar-los-hi, justament, perquè ja que això, aquests reglaments vénen emmarcats d'acords presos en el decurs d'aquestes reunions, que els poguéssim millorar entre tots i que es poguessin, realment, ajustar a la realitat mediambiental, que jo personalment considero que va molt més enllà de les nostres fronteres.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna repregunta?

Bé, doncs, continuariem amb l'ordre del dia.

Passariem a la pregunta número 3.

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'octubre del 2005, relativa a la signatura del Conveni Marc de l'OMS per al control del tabac.

Fou registrada amb el número 970, i publicada en el Butlletí número 31/2005, del 26 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Dilluns passat, el ministre d'Exteriors, Sr. Minoves va posar en coneixement dels membres de la Comissió d'Exteriors del Consell quins eren els

Convenis que tenia intenció de tramitar durant el període de sessions de setembre a desembre de 2005. D'acord amb el full que es va lliurar als consellers, hi ha prevista la tramitació d'una trentena de convenis, afectant diferents àrees.

Estranya, en una llista tan llarga, no trobar-hi el "Conveni Marc de l'OMS, de l'Organització Mundial de la Salut, per al Control del Tabac", segurament l'aposta més important d'aquesta organització pel que fa a polítiques de salut en aquest moment. Estranya per això, però estranya encara més quan ens consta que l'Organització Mundial de la Salut s'ha adreçat repetidament als països pendents de signar o ratificar aquest Conveni -i per tant a Andorra- instant-los a què s'adhereixin al mateix en els més breus terminis.

Atès l'exposat, i essent que Andorra forma part de l'exigu nombre de països europeus que encara no han signat o ratificat aquest Conveni, es pregunta el següent:

Quines són les raons per les quals, des del 21 de maig de 2003, data en què els 192 membres, estats membres, de l'OMS van adoptar per unanimitat aquest Conveni Marc, el Govern no ha pres cap iniciativa al respecte? Quina és, avui, la posició del Govern respecte a aquesta signatura i/o ratificació?

Aquesta és la pregunta. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sra. ministra de Salut.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Bona tarda.

L'Organització Mundial de la Salut desplega una quantitat gens menyspreable de programes, i és apreciació seva, Sr. Alay, que aquest Conveni és l'aposta més important pel que fa a polítiques de salut d'aquesta organització, en aquest moment.

Ara mateix, l'únic que puc dir-li és que tinc previst revisar aquest Conveni, avaluar la idoneïtat de la seva adopció per a Andorra, i presentar un informe a Govern per reprendre una decisió al respecte.

Però, també, voldria recordar que dels 192 països que vostè ha nomenat, 102 països tampoc encara no l'han ratificat, i entre ells la majoria, doncs, destaquen a Europa occidental, com Bèlgica, Xipre, Grècia, Irlanda, Itàlia, Liechtenstein, Mònaco, Portugal o Suïssa. Per tant, nosaltres estem disposats a realment revisar aquest Conveni, i actualment la situació és aquesta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de rèplica, Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, voldria dir que em satisfà la seva resposta, però no puc dir que em satisfà la seva resposta.

A veure, crec que vostè ha fet una interpretació començant per desqualificar l'afirmació que feia que aquest Conveni era una aposta, potser, de les més importants. És una cosa discutible. Jo segueixo pensant que és una de les apostes més importants. I això ho confirma vostè mateixa avui en dia. Avui mateix, quan jo llegia en el diari, que la primera causa de mortalitat que tenim a Andorra, -i és una causa de mortalitat que coincidim amb la resta de països-, és el càncer de pulmó, i a més no cita, però la segona causa serien problemes isquèemics i problemes cardiovasculars, que estan directament lligats, -no dic que l'única causa sigui el tabac-, però que estan directament lligats al tabac.

O sigui que és un Conveni de gran interès a efectes de salut. No crec que hi hagi ningú que s'atreveixi a discutir-ho. I que considerem que Andorra està, gairebé, obligat a signar, per una qüestió, precisament, perquè és un Conveni que ens afecta directament.

Vostè ara ens estava citant quins són els països que ho han signat, que no ho han signat. Bé, hi ha una cosa que val la pena dir. Quan es va obrir a la signatura... el Conveni va ser al 2003 que es va aprovar, però quan es va obrir a la signatura, immediatament el van signar una colla de països molt importants, i a més està recollit en el propi Conveni que la signatura no significava un compromís ferm d'adopció, però sí que significava una aposta dels governs que el signaven, per tirar endavant o per donar suport al contingut d'aquest Conveni. Això consta en els mateixos convenis.

Vostè m'ha citat països que no l'han ratificat, és cert que no l'han ratificat, hi ha temps per ratificar-lo. Però jo li he de dir que països que no l'han signat a Europa, només n'hi ha 4. Vostè m'ha parlat de Bèlgica. Jo li diré que els que no l'han signat ni ratificat, hi ha Andorra, Bòsnia i Hercegovina, Mònaco i l'antiga República de Macedònia... i la Federació Russa, perdó. Si agafem només Europa, hi ha algun país més: Uzbekistan, Tadjikistan, Turkmenistan i Azerbaitjan.

O sigui que és important no confondre l'opinió pública, quins són els països que han signat, no han signat, han ratificat o no han ratificat. Països que han donat suport a aquest Conveni són molts més dels que s'han dit aquí. Són tots, excepte aquests 4 països a Europa, que li he citat.

Considerem, considero jo personalment que exposo aquesta pregunta, i considerem el nostre partit, que el Conveni que té de vida, al moment que es va posar a la signatura, més de 2 anys. Andorra no és només ara que s'hauria de posar a treballar per veure si el discutim, si l'adoptem o no, sinó ho hauria d'haver fet des del seu primer moment.

He parlat, també, que l'OMS ha instat que els països prenguin les actuacions, facin les actuacions necessàries per signar... en aquest cas no només és signar aquest Conveni sinó ratificar-lo.

M'agradaria saber, bé, ara vostè té el torn de dúplica, que m'expliqui una mica més quines són les prestacions, els estudis, les reflexions que faran entorn de tot això?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra de Salut.

La Sra. Montserrat Gil:

A veure jo li he dit abans que la meva intenció és revisar aquest Conveni, i si pot ser, presentar un informe al Govern per la seva... com a mínim per prendre una decisió al respecte.

També vull remarcar, perquè és veritat que sembla que no s'hagi fet res a nivell de la prevenció del tabac, i això sí que m'agradaria remarcar-ho. És veritat que jo mateixa, ahir a la tarda, vaig inaugurar una exposició per lluitar contra el consum de tabac, i sobretot que anava destinada específicament als escolars del país, però sobretot a la població en general.

Nosaltres, jo personalment, voldria remarcar l'aprovació del Pla nacional contra les drogodependències, que es va aprovar en aquesta sala. Per tant, és una prioritat i segueix sent una prioritat del meu Ministeri, del Ministeri de Justícia i Interior i del Ministeri d'Educació... bé que tinc la ministra aquí al costat, i que estem treballant conjuntament els 3 ministeris. Nosaltres seguirem lluitant contra el consum de drogues legals i il·legals. I també vam aprovar el reglament que regula determinats aspectes de la venda i del consum de tabac.

Per tant, nosaltres hem fet actuacions. Seguirem fent actuacions. I evidentment, queda per signar o ratificar el Conveni. I això, jo em comprometo, com a mínim, a presentar-ho al Govern i tenir la reflexió que calgui.

El Sr. síndic general:

Per repreguntes?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies per les seves explicacions.

Bé, estem en una sessió de preguntes, i això, evidentment, mereix una reflexió bastant més àmplia, que m'imagino que podrem fer un dia en una sessió monogràfica a les comissions del Consell.

Jo com a pregunta li voldria plantejar una cosa. I passo per alt, per qüestió de temps, perquè sinó avui no acabarem, aspectes que no toquen directament a la salut en aquest Conveni, que toquen a l'economia d'aquest país, que vull que també consti en acta, que això és cert, que això és d'aquesta manera, i que aquest Conveni li dóna certes solucions. Jo la pregunta l'introdueixo a partir d'una nota que apareix a la pàgina web de l'OMS, -i que si apareix a la pàgina web de l'OMS he d'entendre que vostès en tenen constància directa per comunicació entre l'OMS i vostès-, on diu que l'Organització Mundial de la Salut insta a tots els països que encara no són parts del Conveni, etc., a què s'adhereixin al més ràpidament possible, del contrari no podran participar com a parts de ple dret en la conferència de les parts.

He de dir que aquesta conferència de les parts es produirà del 6 al 17 de febrer del 2006. I en aquesta mateixa comunicació, l'OMS deixa molt clar que els països que no hagin ratificat aquest Conveni abans del dia 8 de novembre, el 8 de novembre proper, no podran participar en aquesta convenció, en aquesta primera comissió. I vull recordar que aquesta comissió és molt important, perquè en un Conveni que és molt exigent, -i si es prenen la molèstia de llegir-lo, veuran que és bastant exigent en molts nivells, sigui de salut, o sigui fins i tot, això que deia socioeconòmic, de cultiu, comercialització, etc.-, no poder participar en aquesta primera convenció, entenc que en el nostre país ens està traient la possibilitat de poder defensar la nostra singularitat en temes com és el cultiu de tabac.

Jo la pregunta que li poso és: sabent que el dia 8 de novembre és la data última perquè Andorra pugui ser present en aquesta primera convenció de les parts, si aquesta reflexió podrà ser tant ràpida com

perquè el dia 8 nosaltres formem part dels països que han ratificat aquest Conveni?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Evidentment, jo no li puc assegurar això, si el dia 8 de novembre, -perquè queden 8 dies-, això estarà solventat.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra pregunta?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Bé, torno a subratllar la importància que se li dóna o que li donem nosaltres, al fet de poder estar allà, en aquest fòrum on es discutiran tots els aspectes que estan continguts. La pròpia OMS diu que, allà, és un lloc en el qual es poden revisar alguns dels plantejaments del Conveni. Jo m'agradaria saber si el Govern considera que això és important o no? Perquè en la mesura que el Govern consideri que això és important o no, d'aquí al dia 8 encara hi ha prou dies per ratificar, -no sóc expert en la matèria, el Sr. Minoves segurament ens podria parlar del tema-, però m'imagino que ratificar això no és una cosa tant costosa com per no poder-la assegurar en tan poc temps.

Jo li demano si vostès tenen interès o no tenen interès que el dia 8 pugui estar fet. Si hi ha interès, es pot fer, o no? No ho sé. Però si no hi ha interès, segur que no es pot fer.

La pregunta és si estan disposats a treballar-hi?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut.

No contesta? Doncs es dóna per contestada la pregunta.

Hi ha alguna altra pregunta?

Perdó.

No ha de contestar el mateix ministre.

Si accepta que contesti un altre ministre o no procedeix. Si vostès ho accepten?

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, sí, no tinc cap problema.

El Sr. síndic general:

Sr. Minoves.

El Sr. Juli Minoves:

Sí. Si em permeten només... Aquest Conveni no està obert a signatura, ja s'hauria de fer un procés d'adhesió, i seria presentar l'adhesió i hauria de passar pel Consell General. Seria el Consell General, evidentment, que l'hauria d'aprovar.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès, havíeu demanat de fer una repregunta.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, ha plantejat que està fent els estudis i que plantejarà al Govern la idoneïtat per aprovar o no aprovar aquest Conveni per part del Govern. Jo el que voldria demanar: quins seran els criteris que prevaldran a dins del seu plantejament, per tirar endavant la idoneïtat, si serà la salut o si serà únicament un criteri econòmic?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Pel que a mi respecta, jo em centraré en els problemes de salut.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta sobre el tema?

Si no hi ha cap repregunta, continuariem amb la pregunta número 4.

4- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'octubre del 2005, relativa al pla nacional davant l'eventual pandèmia de grip aviària.

Fou registrada amb el número 971, i publicada en el Butlletí número 31/2005, del 26 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Maria Pilar Riba. Teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

En els darrers mesos, la major part de les institucions internacionals, des de les més especialitzades com la OMS i la FAO fins a les d'àmbit més estrictament polític, com el Consell d'Europa, s'han manifestat instant tots els països a elaborar polítiques de prevenció i control davant la possibilitat d'una pandèmia de grip aviària.

La setmana passada el Govern va presentar als mitjans de comunicació del país el pla nacional de preparació i resposta davant aquesta eventual pandèmia. Segons es desprèn de la informació difosa en aquests mitjans, el document presentat recull les línies mestres de com haurà de ser l'actuació de tots els estaments concernits en totes les fases en què es divideix el pla.

Es tracta, doncs, d'un text de base que haurà d'anar-se concretant en diferents documents i accions per tal d'arribar a ser plenament operatiu.

Ateses aquestes consideracions, es demana:

Quines són les actuacions i el calendari previstos per al desplegament d'aquest pla nacional, entenent per tal, l'elaboració dels corresponents protocols i la designació del comitè previst en el text?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sra. ministra de Salut i Sanitat.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Bona tarda.

La presentació de totes les actuacions previstes en aquest pla a la Cambra, em comportaria un temps que allargaria molt la sessió, i per tant, li proposo fer arribar als membres de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient, la informació que es va lliurar als professionals i a la premsa.

Em limitaré a detallar breument les actuacions que ja s'estan duent a terme pel desplegament d'aquest pla.

La setmana passada es van reunir la direcció i tècnics del Departament de Salut, tècnics del Ministeri d'Agricultura i Patrimoni Natural, amb un grup de

professionals de la salut i representants del Sistema Andorrà d'Assistència Sanitària, per explicar-los-hi el pla i demanar la seva participació en el grup de treball tècnic. Demà divendres, hi haurà una segona reunió per escollir els membres d'aquest grup de treball.

Pel que fa al comitè previst en el text, del que vostè fa referència, encara no he proposat al Govern la nominació dels seus membres, però ho faré properament. Primer esperava tenir els membres dels grups de treball.

El Govern ha aprovat un decret que estableix determinades mesures cautelars de protecció contra el virus de la grip aviària.

Aquestes mesures van dirigides a restringir la importació d'animals vius, plomes i productes d'origen animal destinats o no al consum humà, de les espècies sensibles, a la influència aviària procedents de determinats països tercers.

Igualment, ja s'ha fet arribar als metges el protocol d'actuació davant d'un cas possible pel virus de la grip aviària, en fase 3 de l'alerta pandèmica. I els tècnics del ministeri estan en contacte permanent amb l'Organització Mundial de la Salut i amb la Unió Europea per tenir informació actualitzada sobre l'evolució de la grip aviària, i les recomanacions que aquests dos organismes fan als països per a prevenir, preparar-se i actuar front una possible pandèmia.

Com li he dit al principi, farem arribar la documentació sobre aquest pla als membres de la Comissió de Sanitat i Medi Ambient, i estem a la seva disposició per fer una presentació si ho consideren adient.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel torn de rèplica Sra. Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Celebro que el Govern hagi previst totes aquestes mesures preconitzades i recomanades per l'OMS, per tal de fer front a aquesta possible pandèmia si arribés al nostre país.

També voldria manifestar que el Grup Socialdemòcrata els hi farà costat per tot allò que pugui preocupar i afectar a la ciutadania en aquest aspecte.

Ara bé, no obstant, em queden alguns dubtes i si el Sr. síndic m'ho permet, voldria, doncs, demanar alguns aclariments.

Gràcies.

Suposo que l'informe que vostè ens farà arribar a la comissió ens parlarà dels recursos humans, dels efectes col·laterals, com poden ser, doncs, els problemes que es poden posar a nivell de les escoles, a nivell de les empreses, també dels recursos físics que es podria disposar, a nivell de llits suficients, doncs, suposo que tot això estarà inclòs dins de l'informe que ens farà arribar. Ara bé, jo voldria demanar si s'ha previst una partida pressupostària per fer front a aquesta eventual pandèmia, o preveu el Govern un crèdit extraordinari en el seu cas?

El Sr. síndic general:

Sí, doncs, el torn de dúplica, Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Per la primera pregunta, evidentment, tot queda constatat dins del Pla d'actuació. Per tant, si els hi faig arribar també veuran com està estructurat aquest pla, i en quina mesura podem atendre a la possible pandèmia en el cas que ens arribi.

A la segona pregunta, evidentment, hem fet una reserva a la partida pressupostària. Per tant, ho tenim constatat a nivell del pressupost del 2006.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Per l'apartat de repreguntes, hi ha alguna repregunta?

Sra. Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, també, voldria demanar a veure si s'ha previst alguna mesura a nivell de l'àmbit de la salut animal? I també si s'han previst indemnitzacions en cas que es declarés un brot de grip aviària en una de les explotacions del país?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies.

Bé, com ja he dit abans, el Govern ja ha aprovat un decret com a mesura cautelar a nivell de tot el tema d'importacions d'animals.

Nosaltres no hem previst cap indemnització ara per ara. El que sí que hem previst és la partida pressupostària, -com he dit-, en el cas que ens arribi la grip aviar. Evidentment, si ens arribés, hauríem de dotar de partides pressupostàries per cobrir els dèficits que ens puguin arribar. No estrictament subvencions o no subvencions, hauríem de valorar quin tipus de pandèmia ens arriba, i a què hem de fer front.

El Sr. síndic general:

Sra. Lurdes Font, teniu la paraula per la repregunta.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, jo m'agradaria interessar-me per veure si s'estan prenent mesures i quines són, si és el cas, concretes per poder assegurar la garantia dels tractaments amb antivirals i també amb vacunes?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo el que voldria remarcar, i ha sortit als mitjans de comunicació en diverses ocasions, és que s'està creant una alarma social amb la medicació, amb el Tamiflu, que se n'està parlant molt sovint. Nosaltres el que sí que hem demanat, i hem demanat a un institut, el qual està distribuint aquesta medicació també als nostres països veïns, la dotació d'aquest producte, en el cas que ens arribés una pandèmia, perquè el poguéssim utilitzar nosaltres. Aquest producte, únicament, es dona actualment en casos de grip humana. Per tant, ja s'està receptant.

El que sí que hem fet amb els metges de capçalera, amb el Col·legi de farmacèutics i amb el Col·legi de Metges, evidentment, és tenir unes mesures de precaució importants. Primera, no volem que aquest medicament es vengui sense recepta mèdica. És important, perquè sinó es crea una alarma social i, ara per ara, no s'hauria d'haver creat. I una altra cosa és que nosaltres ara no tenim l'existència d'una pandèmia de grip. Per tant, evidentment, que tenim un pla d'actuació. En el cas que ens arribés la pandèmia actuarem igual que actuen els països veïns,

perquè tenim unes directrius clares de l'Organització Mundial de la Salut, i per tant, estem coberts en aquest nivell.

Però, ara per ara, el que sí que és important és que tots els metges de capçalera i el Col·legi de Farmacèutics tinguin molt clar com han d'actuar envers la població.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Vicenç Alay, havíeu demanat la paraula per repreguntes.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, un dels elements que apareix en aquest pla o en qualsevol altre pla dels que s'han publicat per la lluita pel control de la grip aviar, és la comunicació. Entenem, i bé, sé que vostès també ho entenen així, que la comunicació és un element importantíssim a l'hora de fer front a una pandèmia d'aquest tipus, en el cas que es produís.

Jo el que li volia demanar, ja que s'ha parlat de l'STA a la primera pregunta, i vist que tampoc passa els seus millors moments de credibilitat, és sí vostès s'han plantejat o han començat a treballar per posar en marxa tots els sistemes de comunicació, telemàtica, no telemàtica, que hi ha d'haver entre tots els elements que estaran inclosos en aquest pou de gent que ha de treballar per tirar endavant això, siguin professionals sanitaris, siguin bombers, siguin policies, sigui el propi a arribar per via de televisió o per via de premsa als interessats. Entenc que hi ha d'haver recursos telemàtics suficients i ben assegurats, perquè això es pugui produir sense cap problema. Hi heu pensat en això?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, és un tema, com vostè ha dit, que queda inclòs dins del pla d'actuació. Per tant, el pla d'actuació es va presentar la setmana passada. És una de les parts importants dins del pla d'actuació amb el qual s'hi està treballant. De fet es va presentar als mitjans de comunicació per aquest fet, perquè tots els mitjans de comunicació tinguessin la mateixa informació dins del pla, i que tots els mitjans de comunicació, si calgués tinguessin una persona de

referència per passar aquesta informació correctament als mitjans.

Per tant, Govern sí que instaura una persona per delegar aquesta comunicació, i que sigui el més transparent possible, i el mateix demanem als mitjans de comunicació, i és el que se'ls hi va demanar la setmana passada.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

No, un aclariment. Ja li agraeixo això, i estic completament conforme.

Jo em referia a la comunicació que hi ha d'haver entre els professionals que s'han d'ocupar per fer front a la pandèmia. Una part és la que m'ha contestat, i ja m'està bé. I l'altra part, m'imagino que hi haurà d'haver intranets, no sé, no sóc expert en el tema, però un sistema de comunicació absolutament fiable que permeti, en temps real, que tots els elements que hi treballen puguin assegurar la seva feina. És això.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Bé, com li he dit, el vam presentar la setmana passada. Hi ha molta feina per fer, i evidentment, ens en queda molta per fer. Ara tot just hem començat les reunions amb els professionals sanitaris, i a partir d'aquí, també, conjuntament, s'han d'establir aquestes mesures.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És únicament que no conec aquest pla que es va presentar, potser hi figura o no, no ho sé. Però, l'evolució, si ho he entès bé, doncs, cada dia es modifica. I si ho he entès bé avui, ja s'han donat casos en dos països en què hi ha diferents casos d'aquesta grip a l'home. S'ha pres alguna mesura per

informar, en tot cas, als viatgers andorrans que es desplacin en països que hi ha això, en els quals s'estan donant casos, ja, de grip als humans? Perquè, segons ho he entès bé avui, semblaria ser que hi ha un cas humà en algun país en què hi ha un desplaçament previst d'un col·lectiu andorrà bastant important.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment, queda reflectit en el pla d'actuació. Per tant és important potser que us el faci arribar a tots vostès, perquè tinguin coneixement de totes les actuacions que consten en el pla.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Jo he vist farmàcies que estaven venent el Tamiflu, i que ha dit vostè que només es podia vendre sota recepta mèdica. Jo el que voldria demanar, és si Govern ja té Tamiflu en estoc, i quan compta tenir els estocs aquí constituïts, tots aquests que crec que han de ser per a tota la població, bé per a una part de la població. Si ja en teniu, i quan penseu tenir tots els estocs constituïts, tots aquí a Govern, no a les farmàcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

A veure, com vostè ha dit, és veritat que les farmàcies tenen Tamiflu, però únicament pel tractament de grip humana, que s'està duent a terme normalment. Govern no té Tamiflu. Actualment no té l'estoc de Tamiflu, n'hi ha a les farmàcies. Govern està esperant, vam fer la demanda fa 15 dies a l'Institut Roche, perquè és el que està distribuïnt aquest medicament, i no sabem quan ens pot arribar. Evidentment, és un medicament que s'està demanant arreu del món, i per tant s'està dotant suposo, els mateixos laboratoris d'aquesta medicació,

perquè l'enviament sigui el més eficaç possible i el més ràpid possible.

Ara per ara, no sabem quan ens arribarà aquesta medicació, tot i que hi ha Tamiflu a nivell de farmàcia. Però sempre dic que actualment, únicament es recepta per a la grip humana. Quan ens arribi la pandèmia de la grip, potser canviarà aquest medicament. Vull dir, que no ho sabem. Les directrius de l'Organització Mundial de la Salut, actualment parlen del Tamiflu. Evidentment, potser hi ha canvis de medicació, i hem de parlar d'una altra medicació. Nosaltres hem fet la demanda, però, ara per ara, encara no ens ha arribat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Era, únicament... amb la resposta que m'ha donat, jo era molt més concret i quasi diria, únicament, per fer publicitat. És a dir, si existeix algun número de telèfon per trucar, si hi ha un servei per adreçar-se, i que realment, no només els consellers, en general el públic, la gent del públic que vulgui viatjar i on es pugui adreçar. Era molt més directa la pregunta.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, Sr. síndic, gràcies.

A veure, nosaltres, dins del pla d'actuació, com he dit, demà es farà una altra reunió amb els col·lectius professionals, i per tant, aquí s'estructuraran els grups de treball. A partir del moment que hi hagi els grups de treball serà quan s'estructuraran les condicions amb les quals s'informarà a la població.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, vostè ens ha avançat que hi hauria una partida pressupostària al pressupost que avui mateix acaba de presentar el seu company, el ministre de

Finances. Ens podria avançar de quina quantitat es tracta, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, Sr. síndic.

A veure, no em voldria errar, però em sembla que són 230.000 euros.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb el punt número 5.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern, presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, consellera general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 d'octubre del 2005, relativa a la tarja sanitària.

Fou registrada amb el número 908, i publicada en el Butlletí número 28/2005, del 18 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Lurdes Font. Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Preocupats pel problema de la desprotecció de dades que s'ha posat de manifest amb l'afer malaurat de la publicació a la xarxa de les contrasenyes de correu electrònic de les adreces "andorra.ad", -problema que ja va anar precedit, recordem-ho, per una vulneració, com a conseqüència d'un error informàtic, del dret a la intimitat d'alumnes de l'Escola Nostra Senyora de Meritxell-, i amb l'afany de contribuir a evitar que en un futur es puguin repetir fallides de seguretat en els arxius informàtics de tot tipus que contenen dades personals, volem ara interessar-nos per les qüestions de seguretat vinculades al procés, que està portant a terme la CASS, d'implantació progressiva de l'anomenada "Tarja sanitària".

Així, doncs, plantegem al Govern les següents preguntes:

Quin tipus d'informació personal i mèdica contindrà la "Tarja sanitària" i el sistema informàtic vinculat a la seva implantació?

Quines mesures s'aplicaran per a protegir l'esmentada informació?

I finalment, qui es farà responsable a l'hora de garantir la confidencialitat de la informació de tot el sistema informàtic vinculat a la implantació de la "Tarja sanitària"?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sra. ministra...

(Se sent riure)

Deixeu el micro obert, quasi bé.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Primer voldria explicar el contingut de la targeta sanitària.

La targeta sanitària de la Caixa Andorrana de Seguretat Social amb banda magnètica és un suport personal, intransferible, que serveix per identificar-se enfront dels prestadors de salut. Conté el número d'assegurat, els noms i cognoms del titular, la fotografia recent i la signatura. Tota persona inscrita a la CASS, pot sol·licitar la targeta sanitària que és la mateixa per a tothom, portant un formulari degudament imprès i una fotografia. Només en el cas de tenir una edat inferior als 16 anys, tindrà la targeta sanitària sense la fotografia i sense la signatura de l'interessat.

L'ús d'aquesta targeta permetrà reduir al màxim el possible frau. Aquesta targeta, solament, conté dades personals i cap dada mèdica. El funcionament i el sistema informàtic del circuit de la targeta sanitària, gràcies a la targeta sanitària, les persones podran acudir i identificar-se als prestadors de la salut, i utilitzar l'enviament electrònic del full groc, -abans full groc, i ara un justificant que el substitueix-, a la CASS, a fi de poder ser reembolsat al més ràpid possible.

Al final de la consulta el pacient pagarà l'acte realitzat, si no es tracta d'un accident de treball, i se li lliurarà un petit rebut amb còpia que signarà, conforme a la Llei 15/2003, de protecció de dades personals, atorgant el consentiment exprés a enviar aquestes dades a la CASS via electrònica.

L'original signat serà per al professional sanitari, i la còpia per al pacient. Aquest rebut contindrà el contingut dels actes o medicaments que li han dispensat, i una referència que li servirà de comprovant per poder efectuar alguna reclamació a la CASS en cas de no ser reembolsat.

Durant tot el dia el prestador anirà enregistrant els actes dels diferents pacients al seu ordinador personal, mitjançant un programa definit per la CASS. Al final del dia el prestador es connectarà amb el portal segur de la CASS, i gràcies al certificat digital podrà enviar aquesta remesa de fulls signada electrònicament a la CASS. Aquest procés evitarà el desplaçament dels afiliats a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i garantirà un reembolsament més ràpid a la despesa avançada per l'assegurat.

Les mesures per protegir l'esmentada informació a nivell de la connexió a internet segur, s'efectuarà un cop al dia amb un protocol de seguretat, i cada enviament que trametrà el prestador serà signat electrònicament amb el seu certificat digital.

El certificat digital és un document electrònic que relaciona un conjunt de clau pública i clau privada amb la identitat del seu propietari. Aquestes claus van xifrades amb un complicat algoritme matemàtic per tal de garantir la confidencialitat de la informació. El certificat digital permet de verificar la identitat de l'emissor i la integritat del contingut de la informació enviada. És a dir, que l'emissor és qui diu ser i que la informació enviada no ha estat modificada abans d'arribar al seu destinatari.

L'internet segur és l'altre profit que obtenim actualment dels certificats digitals, si els usem conjuntament amb els navegadors d'internet, permet accedir a un protocol segur a la informació, i que es troben servidors que exigeixen la identificació de la persona que intenta entrar.

Les responsabilitats del projecte, l'assegurat de la CASS es farà responsable de la targeta sanitària que és personal i intransferible. El prestador de salut es farà responsable de les dades que guardarà al seu ordinador, i de l'enviament de les dades a la CASS mitjançant el seu certificat digital. I la CASS es responsabilitzarà de l'emissió dels certificats digitals, de la transmissió segura i de l'emmagatzematge de les seves dades.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Lurdes Font teniu el torn de rèplica.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies per la seva explicació.

Jo m'agradaria saber si ja teniu una data prevista en què es posarà en aplicació aquesta tarja, i també si teniu previstes les mesures per posar la informació a l'abast de la població?

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de dúplica, Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, Sr. síndic, gràcies.

El que s'ha fet actualment és una prova pilot. Es va iniciar aquest mes d'octubre del 2005, i s'acabarà el gener del 2006. Aquesta prova pilot s'ha dut a terme amb 3 metges, 2 dentistes, 5 farmàcies, 1 fisioterapeuta i 1 laboratori del país. Les jornades d'informació a l'abast de la població es fan tots els dimecres al migdia, i la posta en marxa es preveu que es pugui fer al febrer del 2006.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, per l'apartat de repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Ha dit que la tarja és intransferible, personal, i si ho he entès bé, que es responsabilitza el propietari de la tarja de la tarja. Fins aquí em sembla molt bé. Ara bé, estem en un món que no es poden evitar ni els robatoris ni les pèrdues de la tarja. S'ha previst algun protocol per veure què passarà en aquest cas?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

A veure, jo desconec si la Caixa Andorrana de Seguretat Social ha previst aquesta situació, i evidentment, penso que sí. Perquè el protocol a nivell d'actuació per les dades segures el porten, realment, molt exhaustiu. Per tant, suposo que és un altre dels aspectes que tenen en compte. Jo no li puc assegurar, però jo evidentment, no.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies.

Vist que no m'ho pot assegurar, jo li demanaria: abans de posar-la en funcionament es tindrà en compte el fet d'haver solventat el problema aquest i no fer, com ha passat en alguna altra parapública, que quan un cop s'han plantejat els problemes, sigui quan s'hagi d'actuar? Parlo concretament de l'STA, no en el tema que ens ocupa ara, sinó amb els robatoris de mòbils, en un cert moment. Em sembla que vist que sabem que això pot passar, doncs, fóra bo de preveure-ho, i què passaria en el cas d'un mal ús d'aquesta targeta, no precisament per l'usuari, sinó per un possible tercer.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, com ja he dit abans, ara s'està duent a terme una prova pilot, en la qual totes aquestes incidències, en principi, haurien de quedar reflectides, i buscar les solucions més adients.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, al seu entendre, si una persona fes servir una tarja que no és la seva, i estigués gaudint d'uns avantatges i d'unes prestacions que no li corresponen, aquesta persona estaria incorrent en un delicte que està tipificat en el nostre Codi penal?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Evidentment, sí, sí.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, continuariem amb l'ordre del dia.

Passariem a la pregunta número 6.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa a la presència dels escacs en els Jocs Escolars.

Fou registrada amb el número 920, i publicada en el Butlletí número 28/2005, del 18 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Ricard de Haro. Teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en data 23 de setembre, des del Ministeri d'Esports i Voluntariat vàrem rebre l'enquesta d'esport escolar, i bé, ens va sobtar bastant que un dels esports amb més tradició a nivell d'esport escolar, dintre d'aquesta enquesta s'havia anul·lat. I per tant, la pregunta que formulo al Govern és: quins són els motius que han portat al Govern a prendre aquesta decisió?

El Sr. síndic general:

Sí, contesta pel Govern, Sr. ministre d'Esports teniu la paraula.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, he de dir que l'esport escolar és el projecte més important que tenim dins del Ministeri d'Esports i Voluntariat en aquesta legislatura. Per l'enteniment del Sr. conseller, l'únic que li he de dir és que el Ministeri no ha pres cap decisió dels esports que s'inclouran dins dels jocs escolars de les 32 modalitats o federacions que tenim al país, d'aquestes totes esportives. I també, que és la primera vegada que enviem aquesta enquesta, i per aclarir la pregunta que apareix: quins esports t'agradaria practicar? Entenem que és l'aspecte en què es realitza aquesta pregunta, i hi apareixen 17 modalitats. A l'enquesta no hi apareixen tampoc altres modalitats amb força tradició a Andorra, com podria ser un esport que es practica a l'escola, com és el futbol, l'esquí, la natació i els escacs, evidentment.

Llavors, nosaltres no tenim cap intenció d'excloure els escacs, perquè els escacs ja es practiquen dins de les escoles. Per tant, amb aquest aclariment, també, vull dir que vam deixar una opció al final de la pregunta, era una pregunta oberta, i qualsevol dels enquestats podia respondre l'esport que més a ell li

agradava. I tenim evidentment algunes respostes dels escacs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, el torn de rèplica, Sr. de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

A veure, jo ho he llegit i potser ho he de tornar a llegir quaranta vegades i no ho arribaré a entendre. Jo veig les preguntes que es fan aquí, i en aquesta última que està dirigida als alumnes de primera ensenyança, diu: t'agradaria practicar esport a l'escola i amb els teus amics en acabar les classes i participar en competicions entre escoles? Que és la pregunta 1, amb una caselleta, sí o no. Quins esports t'agradaria practicar?

A veure, jo vull entendre que això serveix per promocionar els esports entre els escolars, no jocs escolars, ni res. Vull entendre això.

Llavors, si la meva entesa és correcta, que això serveix per a promocionar l'esport dins de l'escola, jo el que demano és: per què s'ha tret aquest esport que crec que, entre d'altres, té tradició escolar. Per què s'ha tret? I si aquesta casella, aquí, que està... que ara l'he vista, que està buida, no veig enlloc que hi posi que hi podem afegir l'esport que volem practicar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, per torn de dúplica Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Carles Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, solament el que li he de dir, és que els infants que van respondre van posar molts un altre esport. Entre ells, li puc dir, per exemple, que hi ha el futbol, la natació, el futbol sala, la natació sincronitzada, i diferents esports. Vull dir, que suposo que la gent que va fer aquesta enquesta, entén que aquí en aquesta zona blanca, sota l'envolt, hi havia la ratlla per emplenar la casella. A mi em sembla que es va donar per entès. Però també li puc dir que era una pregunta, dels 2.061 infants que van respondre, 13 els hi agradaria practicar els escacs. Vull dir que alguns ho van entendre així, i van posar els escacs com a esport que els hi agradaria practicar a l'escola.

També, he de dir que nosaltres amb la federació d'escacs tenim un... i els escacs ja els practiquen, sobretot a l'hora del pati. Vull dir que és una cosa

que ja s'inclou dins de l'hora del pati. Hi ha 19 escoles que ho fan avui en dia, i 3 que estan dins l'horari lectiu del col·legi. Llavors, per això, nosaltres també, no hem dit que això sigui l'esport que es definirà. Nosaltres no oblidem en cap moment els escacs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entràriem a les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Sr. ministre deu ser que no gaudim de la mateixa informació. Em diu que només hi ha 13 alumnes que han demanat els escacs. Jo li puc dir que n'hi ha més de 1.000 que m'han demanat o a mi o a través d'altres persones, per què no estan els escacs aquí posats.

Pel que diu de la pràctica durant l'hora del pati o a l'horari lectiu, us puc dir que el vostre Ministeri té un dossier informatiu de les hores que es practiquen els escacs a les diferents escoles del Principat. Us el reviseu bé, i veureu que n'hi ha en horari lectiu, en horari del pati i en horari extraescolar.

Jo el que demano és: teniu intenció d'incloure els escacs als esports escolars, i de mantenir-lo?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Bé, potser sí que tenim una informació diferent. L'enquesta que vam rebre al Ministeri, que vam repartir a les escoles, amb un total de 2.061 infants, els 13 van agafar els escacs, -per donar-los-hi algunes dades-, 697 el tenis, 583 el bàsquet. Això és l'enquesta que jo tinc. Si han falsejat l'enquesta, no crec que sigui el cas. Si la gent us ho ha demanat a vós, i que vós vau fer l'enquesta, això no us ho puc contrarestar.

Llavors, vull dir això, ja sé que nosaltres el tenim, ara no us puc donar especificat l'horari durant el qual es fan els escacs al col·legi, però normalment és durant el pati al migdia, perquè als infants els hi queden 2 hores, llavors entre aquestes 2 hores aprofiten per fer tallers, i un dels esports que es fan són els escacs. I també li vull dir que no descuidarem pas els escacs,

ja que al llarg d'aquest any, i per exemple l'any passat, vam tenir una subvenció que se'ls hi va atorgar a principis de temporada per poder practicar aquest esport, que era de 74.000 euros, i després el ministre que hi havia en aquell moment, va fer un complement pels jocs escolars de 22.000 euros. Vull dir que em sembla que no s'ha regatejat cap esforç per poder portar els escacs a les escoles. I no seré pas jo que privaré als infants de jugar als escacs si en tenen ganes, i de posar bastons a les rodes a la federació d'escacs. Pensant que els escacs són un joc força important, per la tasca que porta pel bé dels infants, ja que estimula la concentració, l'aprenentatge, els hàbits, i també hi ha una cosa força important, que és la presa de decisions.

I la pregunta us la contestaré: no oblidarem els escacs dins dels jocs escolars.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

El ministre ens acaba de donar unes xifres, uns imports dineraris pel que fa l'any que s'ha acabat. Si ens poguéu dir, perquè penso que va directament lligat amb la pregunta, -així ho interpreto jo-, les previsions que hi ha en el pressupost pel 2006.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Carles Font:

Perdó, en aquest moment no he fet la previsió, però us ho faré arribar tant aviat com pugui. I també vull dir que la previsió de l'esport escolar seria de cara al 2006, ara no us puc dir la data exacta, però tant aviat com pugui us la faré arribar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Sr. ministre, no tenim els mateixos números ni les mateixes enquestes. Aquesta enquesta que teniu, no la tinc.

Heu donat unes xifres que heu dit que es van ampliar en 22.000 euros en el pressupost de l'any passat. Parleu amb els vostres comptables o amb qui tingueu de parlar, aquests 22.000 euros eren per eixugar el deute que s'arrossegava de l'any passat.

Gràcies.

El Sr. Carles Font:

Bé, Sr. de Haro, jo no sé, si potser s'havia d'eixugar el deute. La gestió del pressupost que portàvem en aquell moment tampoc no era la més adequada. Normalment quan et donen un pressupost un any, l'has de portar estrictament, si eixugues el deute vol dir que la gestió potser serà qüestionable per part de la federació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les controvèrsies, jo demanaria al Sr. ministre si ens volgués fer arribar tant l'enquesta com els resultats de l'enquesta a la Comissió d'Educació, perquè sabéssim de què s'està parlant, si us plau?

El Sr. Carles Font:

Sr. Conseller, no en tingueu cap dubte que us farem arribar aquesta enquesta. I us dic que aquesta enquesta... és la de la pregunta entrada, doncs, ha sigut molt ràpida i la vaig tenir ahir a la tarda. Vull dir, que no es tracta d'amagar cap informació, sinó que us la donaré tant aviat com pugui i quan estigui elaborada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. de Haro havíeu demanat la paraula per preguntes?

No?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta continuaríem amb l'ordre del dia.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa a les iniciatives que pensa emprendre Govern per aconseguir que Andorra assoleixi uns nivells de seguretat en el treball equiparables als dels països més avançats.

Fou registrada amb el número 921, i publicada en el Butlletí número 28/2005, del 18 d'octubre.

Teniu la paraula Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El mes de desembre de l'any 2001, ara farà just quatre anys, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, alarmat per l'important increment de la sinistralitat laboral al nostre país, va preguntar al Govern sobre les mesures que pensava emprendre perquè Andorra assolís uns nivells de seguretat en el treball equiparables als dels països més avançats.

En aquell moment el Govern, després de manifestar que coneixia la problemàtica i que era extraordinàriament sensible a la mateixa, va respondre bàsicament que, de forma immediata, es procediria a efectuar un desplegament legislatiu i reglamentari en matèria de seguretat i higiene en el treball i, també, que es procediria a la contractació d'un nou inspector de treball per reforçar l'àrea de condicions de seguretat del Servei d'Inspecció de Treball.

El segon dels compromisos -la contractació de nous inspectors de treball- s'ha complert, però el primer -el desplegament legislatiu i reglamentari- encara deu dormir el somni dels justos en algun calaix del Ministeri d'Interior.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, amb la finalitat de conèixer amb precisió quina és la situació actual, el passat mes de juny va decidir presentar una demanda d'informació sobre el nombre d'accidents de treball a Andorra durant els anys 2001 a 2004 i el dia 29 de setembre, després d'haver estat retinguda durant dos mesos pel Ministeri de Salut, Benestar Social i Família, el Govern va trametre finalment la resposta preparada per la Caixa Andorrana de Seguretat Social, datada de 26 de juliol de 2005.

Segons la informació estadística que disposem, el nombre total d'accidents de treball reconeguts per la CASS durant els anys 2001 a 2004 va ser, en total, de 21.249 i, entre aquests, 10.166 van comportar un

atur de treball. Com a conseqüència d'aquests accidents, vuit treballadors van perdre la vida i 204 treballadors més van patir algun tipus d'invalidesa greu amb dret a pensió. D'altra banda, a nivell econòmic, la despesa per a la CASS derivada de la sinistralitat laboral s'ha incrementat de forma molt important, tant pel que fa referència a les prestacions econòmiques i de reembossament, és a dir les corresponents als salaris per aturs de treball i prestacions sanitàries, com a les corresponents a pensions d'invalidesa i de reversió per les vídues i els orfes.

Ateses les consideracions exposades, tornem a efectuar al Govern exactament les mateixes preguntes que ja vam fer fa quatre anys:

És conscient el Govern de la gravetat de la situació?

En cas afirmatiu, quines iniciatives, accions o actuacions pensa portar a la pràctica per aconseguir que Andorra assolixi uns nivells de seguretat en el treball equiparables als dels països més avançats?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. ministre d'Interior teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. síndic.

Som conscients de la situació, i lamentem profundament, i així ho hem manifestat cada vegada que hi ha un accident mortal.

Pel que fa referència a aquest nou mandat i corresponent al desplegament legislatiu, que no fa més que correspondre al desenvolupament del nostre programa electoral, el que sí ja hem manifestat... he manifestat personalment reiterades vegades, hem tingut reunions amb el grup parlamentari i, també, una recent reunió amb la Comissió d'Interior, que aquesta era una de les prioritats imminents, la Llei de seguretat i higiene en el treball, però totalment imminent, amb dos o tres més, així com els corresponents desplegaments reglamentaris, justament el de la construcció, que és el sector més concernit per aquests tipus d'accidents.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí pel torn de rèplica, Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, li agraeixo que vostè digui i reconegui que és una prioritat imminent. Li agraeixo perquè jo també ho considero així. Crec que veritablement ho és.

Malauradament, ja li vull recordar que l'any 96, el Sr. cap de Govern d'aquell moment ens deia que teníem avançada una legislació en matèria de seguretat i salut laboral. Que ara fa 4 anys se'ns va dir el mateix en aquesta Cambra. Se'ns va dir que era imminent, també, el desplegament legislatiu i reglamentari. Se'ns va dir que hi havia un reglament de seguretat en la construcció, que és un dels sectors, veritablement, on hi ha molts accidents de treball, que estava pràcticament enllestit. Han passat anys, anys i anys. Hem sentit aquí molt bones paraules. Hem sentit sempre bones paraules. Jo no li negaré. Les paraules són bones. Però els fets, les actuacions concretes, malauradament no les veiem.

Mireu, Sr. ministre, ara fa una estona, el conseller, Enric Tarrado, ens recordava que hi havia alguns articles que formen part del capítol 3 del títol 2 de la Constitució, que són drets fonamentals de la persona. Mireu, el dret a la vida i el dret a la integritat física, és un dret fonamental, i també, en el treball cal que es faci aquest desplegament. Vull que penseu que la taxa d'incidència dels accidents laborals a Andorra, és molt superior a la de qualsevol país europeu. Tenim, malauradament, un nivell d'accidents de treball amb atur, -ja no em refereixo a tots els accidents de treball, sinó per poder comparar amb Europa-, un nivell d'accidents laborals, realment preocupant, més del 60% que la mitjana europea. I això és greu.

Us vull posar un exemple d'una dada que he pogut consultar per internet. Segons Eurostat, -Eurostat sabeu que és l'oficina d'estadístiques de la Unió Europea-, ens diu que la taxa de sinistralitat en el sector de la construcció l'any 2002, que és el darrer dels anys que hi ha informació disponible, a Europa era del 6,91%. Mireu aquesta dada en el sector de la construcció a Andorra, accidents de treball amb atur de treball, que comportin un atur, era del 15,99%. Per tant, més del doble. D'aquí ve la urgència.

I finalment per acabar aquesta rèplica, Sr. ministre, jo us vull demanar que penseu que des del mes de gener d'enguany, la Carta Social Europea revisada és vigent al nostre país, que l'article 3 d'aquesta Carta Social reconeix el dret a la seguretat i a la salut dels treballadors, i que per tant, obliga al Govern a fer accions positives per reglamentar i legislar, i per controlar que això que ha legislat i reglamentat es compleixi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu el torn de dúplica.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Sí, només una observació. Evidentment, que l'article 3 de la Carta Social Europea concerneix, justament, aquesta legislació. Bona prova de la intenció de tirar-ho endavant és que ho vam ratificar en el seu 100%, i bé, des de la contesta de l'antic ministre a l'inici de la legislatura passada, es va incorporar un inspector nou. Aquest any estem pendants, ja, aquesta tardor d'incorporar-n'hi un altre. Es va incloure algun altre apartat dins dels plecs de seguretat d'ordenament territorial, que hi ha la figura del responsable de seguretat. És a dir, que evidentment, s'han anat fent coses i continua vigent el Reglament de condicions de seguretat i higiene en el treball. I, posteriorment, ja, reitero la meua primera resposta, que estem ja a les acaballes de poder presentar una llei de seguretat i higiene en el treball.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entràriem a les repreguntes.

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, miri, jo mateix, en l'exposat de la meua pregunta he dit que el Govern, aquest compromís d'incorporar nous inspectors, l'havia complert. Només, permeti'm, per centrar la repregunta que li digui que l'article... li repeteixi, perdó, el que diu l'article 3 de la Carta Social Europea. Ens diu que les parts, en aquest cas, l'Estat Andorrà està obligat a definir, aplicar i reexaminar periòdicament una política nacional coherent en matèria de seguretat, de salut dels treballadors i del medi laboral. L'apartat 2 d'aquest article ens diu: promulgar reglaments de seguretat i d'higiene. El punt 3: promulgar mesures de control de l'aplicació d'aquests reglaments.

Està molt bé tenir inspectors, però perquè puguin controlar... -cal i fa falta, i tindrà el nostre suport en això, no en tingui el menor dubte. El que nosaltres volem i li demanem, és si ens pot concretar una data, si ens pot concretar un calendari d'actuacions. Si podem saber quan tindrem aquesta llei de seguretat i salut laboral, i quan tindrem aquests reglaments perquè els inspectors que han de fer la seva feina, puguin, tal com diu aquest article de la Carta Social Europea, doncs, controlar l'aplicació dels mateixos.

Li he de dir, que en aquesta legislatura, Sr. ministre, els Solcialdemòcrates no farem com en la passada. No confiarem cegament en què ja ho faran i que és una preocupació imminent. I si vostès no ho fan, ens veurem obligats des de l'oposició, a fer-ho nosaltres.

Per tant, la repregunta és: ens pot concretar les dates? Pensa vostè consultar amb les organitzacions sindicals i empresarials, i tirar endavant, d'una vegada i de forma imminent, aquesta legislació i aquesta reglamentació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Josep M. Cabanes:

Gràcies Sr. López pel seu suport, que no en dubtem en absolut, ja que penso que el funcionament de la Comissió d'Interior sempre es porta a bon terme, i si no em remeto al seu president. Abans de Nadal tindrem un esborrany d'aquesta legislació. Ja hem tingut, fins i tot, reunions amb el sector de la construcció. La tindrem amb els sindicats, ja que el que volem és que sigui una llei consensuada, així com amb la comissió, amb tots els agents socials i econòmics del país, i abans de Nadal tindrem, ja, aquest text per a la seva futura aprovació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

No és una repregunta, és per al·lusions a la comissió. Puc intervenir?

El Sr. síndic general:

Sí, per al·lusions.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, amb la comissió, Sr. ministre, no teniu res a consensuar. La comissió, quan arribi el document, suposo que la Junta de Presidents decidirà si el tindrem o no a la nostra comissió. I llavors, en tot cas, ja ho analitzarem. Si vostè vol consensuar alguna cosa amb els grups parlamentaris, d'això en podem parlar. Ara, no voldria que es barrejés aquí la comissió, perquè la comissió no hi té res a veure.

Era per un aclariment.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, deixem-ho per aclariment, Sr. ministre.

Hi ha alguna repregunta?

Doncs, si us sembla paràriem la sessió durant 15 minuts.

(Són les 17.45 h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18 h)

El Sr. síndic general:

Bé, Senyories, continuarem amb l'ordre del dia previst.

Passàriem, doncs, a la pregunta número 8.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa als costos d'exportació de terres i pedres en les seves obres.

Fou registrada amb el número 922, i publicada en el Butlletí número 28/2005, del 18 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 13 de juliol vàrem presentar a la Sindicatura una demanda de documentació i una relació de preguntes al Govern, amb resposta escrita, relatives a l'increment dels costos d'exportació de terres i pedra en les seves obres. S'entén les obres del Govern, evidentment.

La documentació no ens va ser lliurada fins el passat 29 de setembre i les respostes ens van ser trameses el 10 d'octubre (publicades al Butlletí del Consell General 25/2005, de data 12 d'octubre de 2005). D'aquesta documentació se'n desprèn que:

Primerament, a partir de l'11 d'abril d'enguany l'exportació a Espanya de terres i pedra està subjecta a un nou procediment que comporta el pagament d'una tarifa, a una empresa de la Generalitat de Catalunya, establerta en unitats de pes (8 € per tna de terres, 5 € de pedra) més el 7% d'IVA. I com que els amidaments dels projectes i els pressupostos de

les obres es realitzen en unitats de volum, i no de massa o de pes, l'operació per obtenir el preu a aplicar és molt senzilla: cal multiplicar només el preu per tona per la densitat del material i obtenim el preu per m³. Perdonin-me la classe, però és que sinó no s'acaba d'entendre. Però, incomprensiblement en l'informe del Ministeri d'Ordenament Territorial que justifica el preu sol·licitat pels contractistes, el resultat el multipliquen per 1,25 (per les terres) i 1,35 (per les roques) pel concepte d'esponjament.

Aquí diuen els autors de l'informe i, bé, tothom sap que l'esponjament és un increment del volum d'un material pel fet de remoure'l, però que, en cap cas, no comporta un increment del seu pes. I per tant, el resultat d'això, és que en aquest cas concret s'augmenta el preu de cost entre un 25% i un 35% sense cap justificació. Però sense cap justificació, que com a mínim el Govern ens hagi donat amb la documentació que ens ha tramès.

En segon lloc, tot i que s'han enviat, des del Ministeri d'Ordenament Territorial, unes cartes a les empreses que desenvolupen tasques de direcció facultativa d'obres en curs, per informar-los del procediment a seguir a partir de l'11 d'abril, i que "se'ls comunicarà el valor del sobrecost en els propers dies", no hem rebut cap còpia d'aquesta comunicació.

En tercer lloc, el Govern està pagant exactament les quantitats sol·licitades per l'Associació de Contractistes d'Obres d'Andorra, però no n'hi ha, o no se'ns ha tramès còpia, de cap acord del Govern fixant aquests imports. O sigui hi ha un acord fixant un increment del preu, però no tenim constància que el Govern fixés aquest preu, i de tota manera ja s'està cobrant.

Ateses les consideracions exposades es pregunta al Govern:

1. S'ha comunicat a les empreses que desenvolupen tasques de direcció facultativa d'obres en curs el valor del sobrecost a aplicar?
2. Com és possible que s'estiguin aplicant uns increments de preus sense que el Govern n'hagi acordat l'import exacte? Qui ho va decidir? És la pregunta.
3. Pensa el Govern prendre mesures davant l'evidència que s'estan pagant uns preus superiors als costos reals?

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern, respon el Sr. ministre d'Ordenament del Territori. Teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Per motius de lògica li canviaré la pregunta, i començaré per la segona en lloc de la primera, si no li sap greu.

La pregunta és: com és possible que estigui aplicant un increment de preus sense que el Govern ho hagi acordat?

És pel nou procediment administratiu i econòmic d'exportació de terres que l'Administració espanyola ha acordat mitjançant l'empresa gestora Runes SA, i els acords adoptats en sessió el 13 d'abril del 2000, van ser: acceptar l'increment de costos que la societat de contractistes d'obres públiques demana, perquè aquest és degut a un canvi normatiu imposat de l'exportació de terres; aprovar les línies mestres de la forma que es calcularien els imports a compensar; facultar el Ministeri d'Ordenament Territorial perquè pogués, al més aviat possible i tan bon punt disposés de les dades suficients, quins han de ser els preus de compensació per aplicació de les línies mestres esmentades en el punt anterior.

Contesto a la primera pregunta... perquè aquest és l'acord que es va fer a nivell del Govern per canviar els preus o per modificar els preus, facultava al Ministeri d'Ordenament Territorial perquè avalués els preus que hi havia.

A la primera pregunta que diu: si les empreses que desenvolupen tasques de la direcció facultativa d'obres en curs se'ls hi ha comunicat? Diguem que sí. Les empreses que desenvolupen el treball de direcció facultativa d'obres contractades pel Govern, foren informades, primerament, mitjançant carta enviada per, aleshores, director del ministeri, pel procediment que s'aplica des d'aquella data a empreses contractistes d'obres, l'increment dels costos de l'exportació de terres, i posteriorment, foren informats del valor exacte del sobrecost sobre el preu acordat de les terres, roques i runes, reflectit en els llibres d'obra de cada obra.

I en la tercera pregunta: si pensa el Govern prendre mesures davant de l'evidència que estan pagant preus superiors als costos reals? A aquesta diem no, perquè el sistema de quantificació per l'esponjament està articulat sobre les bases de funcionament habitualment acceptades i en funció de les noves tarifes d'exportació de les runes aplicables des de l'11 d'abril.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals, pel torn de rèplica.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en primer lloc, vostè em diu que sí, que el Govern ha fixat aquest preu màxim. Doncs, jo llavors li diré el que deia en l'exposició de motius, no només és el meu company que té problemes amb les fons d'informació. Nosaltres hem sol·licitat documentació escrita, ens l'ha enviat tota, i això no hi és, sinó m'hauria estalviat la pregunta i a vostè també li hauria estalviat.

Nosaltres tenim constància de l'acord de Govern d'incrementar el preu degut a tots els problemes que hi ha hagut, però no hi ha enlloc, en la documentació que se'ns ha tramès, aquest preu màxim que s'ha fixat. Per això us ho demanem, perquè és clar, és un preu que s'està cobrant, que hi ha empreses que l'estan cobrant dient que és el preu que ha fixat el Govern, i els que us demanem la informació no tenim constància, ni rebem informació que aquest preu existeixi.

Per tant, això és la primera constatació, i ha de valer, em penso, per aquesta pregunta i en general. Jo no sóc el president d'aquest grup parlamentari, i em permeto de parlar-li en nom d'aquest grup parlamentari, en general i per la legislatura, i sempre quan demanem informació ens agradaria que se'ns donés tota, que no la demanem tampoc per passar l'estona, sinó, realment, per analitzar-la. I aquí era cabdal saber si aquest preu l'havia acordat el Govern o és un preu que les empreses acorden, i després nosaltres passem per l'adreçador, o sigui pel procediment invers. És molt important saber si l'heu fixat vosaltres.

En segon lloc, l'esponjament, l'1,25 i l'1,35 d'augment. No em pot dir que són les normes generalment aplicades, ho són però s'apliquen abans de donar un preu, i quan us donen un preu de desmunt o un pressupost, us ho donen d'aquell material esponjat, carregat i tret. Per tant, sobre aquest preu, no hi podem tornar a aplicar 1,25 o 1,35% d'esponjament. No és possible. És aquesta l'explicació que jo us demano. Quan una cosa ja s'ha calculat una vegada, perquè s'ha calculat a l'hora que es va pressupostar aquesta obra d'aquí al davant, o qualsevol altra, qualsevol desmunt, el preu que us donen d'aquell material, és d'aquell material carregat i tret. Per tant, a l'hora d'aplicar un increment no podem tornar a calcular aquest esponjament. No l'espongem dos vegades. I el sentit de la pregunta és aquest. Per què s'ha concedit aquest augment, quan, tècnicament, ho he intentat explicar aquí i ho sap tothom, ja està comptat quan donem un preu?

El tercer, em diu que, quan m'ha contestat a la segona pregunta, aquests increments de preus vénen

donats per una normativa que entenc que és una normativa espanyola, que se'ns ha comunicat aquí si volien baixar. Per tant, el preu no l'ha fixat el Govern, en definitiva, sinó que ens ha vingut fixat. Ja em contestarà si ho he entès bé.

De moment, Sr. síndic, és el que volia dir a la rèplica.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de dúplica, Sr. ministre d'Ordenament del Territori i Urbanisme.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies.

L'acord del Govern del preu per acordar l'augment de preu, bàsicament, està facultat pel ministeri. Bàsicament no s'ha fet un preu global, sinó que totes les obres tenen un preu, i en aquests preus, el que s'ha fet és incrementar el sobrecost que hi havia.

El desmunt va lligat una mica amb la segona pregunta que em feia. L'esponjament, tot els desmunts que hi havia abans es feien per metre cúbic, no per tonelades. Però al canviar el sistema ha passat a tonelades. Llavors, evidentment, els preus aquests són els que s'han modificat sobre aquest tema.

I el tercer punt que m'ha dit, evidentment, els preus aquests són perquè l'Administració espanyola, mitjançant la gestora de runes, ha aplicat uns preus que són els que s'han aplicat sobre les tonelades que baixen.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entràriem en l'apartat de les repreguntes.
Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

No ens em entès bé. Ja sé que el preu passa de metre cúbic a massa, però el preu que li donen de metre cúbic també és un metre cúbic buidat, tret i ja esponjat, Sr. ministre. No podem incrementar dos vegades d'1,25. I en qualsevol cas, això no modifica la massa, no modifica el pes. Per tant, nosaltres tenim la sensació o la certesa, -per això fem la pregunta-, i fins que no se'ns demostrí el contrari, serà així, que aquest increment, independentment d'on ens vingui, però que aquí, a més a més, han fet un càlcul que és erroni. Apliquem dos vegades un

augment que tocava una vegada, que és aquest pas del material quan està a lloc cap al material transportat i esponjat. Però no dos vegades. I l'única cosa que ha passat entre el primer pressupost i el segon ha sigut un augment de tarifes, però no una modificació de les condicions. Si teníem un pressupost del material tret del lloc, l'augmentarem en la mesura del que ens digui aquesta normativa estrangera. Bé, si ens marquen els preus ells, hi haurem de passar, però no podem aplicar dos vegades el mateix augment.

Llavors, per tant, la meva repregunta haurà de ser si vostè està ben segur que us heu assegurat... és que això, perdoneu, té una incidència, no en les obres del Govern, sinó amb totes les que s'estan fent a Andorra, i evidentment, si el Govern ha fixat un preu màxim, a tothom se li està cobrant el mateix, i tothom que l'està pagant hauria de tenir la garantia que està ben fixat. Sr. ministre, està ben segur que el càlcul és el càlcul correcte, que no s'ha aplicat dos vegades la tarifa d'esponjament?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Com vostè sap, jo no sóc calculista, i la veritat és que els tècnics, el que sí que han fet, és assegurar el que estic dient.

Els preus que hi havia per desmunt eren per metres cúbics, normalment quan es fa un desmunt. I quan s'ha d'aplicar aquesta nova tarificació, que és per tonelades, canvia el context. Llavors, evidentment, l'esponjament aquí sí compta. Llavors, jo li dic, i li torno a dir, els meus tècnics, aquest és el valor que han fet. Si vol més precisió o si necessita alguna altra precisió, estic disposat a confortar-ho amb vostè i els tècnics.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

No, sobre això ja li he dit el que li havia de dir i els criteris, ja estan.

Sí, és només que em confirmi una cosa, el Govern no ha acordat un preu màxim, sinó que ha acceptat un preu màxim que li ha vingut imposat per una normativa, en aquest cas, espanyola?

El Sr. Manel Pons:

És evident que el preu l'han marcat per exportar aquestes terres, i això s'ha aplicat a la resta dels desmunts que hi han hagut.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé, hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia previst, passariem a la pregunta número 9.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa a les autoritzacions sanitàries de les empreses subministradores d'aigua destinada al consum humà.

Fou registrada amb el número 923, i publicada en el Butlletí número 28/2005, del 18 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Alay Ferrer.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

En data 11 de juliol d'enguany, el que subscriu, -bé, en aquest cas el que parla-, formulava al Govern una sèrie de preguntes relatives a les autoritzacions sanitàries necessàries per al subministrament d'aigua de consum humà. La resposta de la Direcció de Salut, rebuda el passat dia 12, -12 d'octubre, vol dir-, posa de manifest una situació decididament preocupant: sols 3 empreses, de les 29 que el Govern té censades, disposen de la preceptiva autorització.

La resta de qüestions plantejades, -sobre els motius d'aquesta situació, sobre l'actuació del Govern al respecte, sobre les autoritzacions de perímetres, etc.-, no obtenen una resposta més satisfactòria: es justifica amb obvietats els motius de la situació, es parla de prioritat en el control de tractament de l'aigua sobre el "fer complir la normativa" (textualment), s'accepta, sense cap comentari, que cap empresa hagi presentat la sol·licitud per obtenir l'autorització dels perímetres (el termini, cal recordar, es va exhaurir el dia 12 de setembre passat) i es diu, per finalitzar, que el Govern no té coneixement de la dotació que les empreses són capaces d'assegurar (el reglament estableix una dotació mínima de 200 litres per habitant i dia, cal recordar, també).

Atès aquest exposat, es pregunta:

Primer, com s'explica el Govern que sis anys després de l'entrada en vigor del Reglament tecnicosanitari per al subministrament i el control de la qualitat de l'aigua destinada al consum humà, -i transcorreguts ja tres anys des de la seva modificació prorrogant-ne els terminis-, sols un 10% de les empreses subministradores hagin obtingut la preceptiva autorització sanitària?

I la segona pregunta és la següent: per quina raó, durant tot aquest temps, el Govern no ha pres cap tipus de mesura -llevat de la pròrroga citada, que s'ha demostrat inoperant per donar a aquell greu problema una solució adequada?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Pel Govern, Sra. ministra torneu a tenir la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la primera pregunta, Sr. Alay, és veritat, actualment 22 de les 29 subministradores del país han sol·licitat l'autorització, i de moment s'han autoritzat tres empreses. Dos subministradores més obtindran en breu l'autorització perquè ja han presentat tota la documentació.

Però també vull posar de manifest que les empreses autoritzades o en tràmit d'autorització són bàsicament subministradores comunals, i que abasten aproximadament el 70% de la població d'Andorra. O sigui que el 70% de la població rep aigua de subministradores que compleixen la normativa. Un altre 23% de la població depèn del subministrament d'aigües comunals sobre les que es té una informació actualitzada de la qualitat de l'aigua i l'estat de les xarxes.

L'impediment més gran, com vostè ha dit, perquè totes les xarxes puguin obtenir l'autorització, és la presentació dels estudis hidrogeològics que exigeix el Reglament per a delimitar els perímetres de protecció. Aquests estudis són difícils d'assumir per a moltes subministradores petites, perquè són llargs i d'un cost econòmic elevat.

Pel que fa a la segona pregunta, no és cert que el Govern no hagi pres cap tipus de mesura per tal de fer complir la normativa. Li detallaré totes les accions que s'han fet des de l'any 2002, i estarà d'acord amb mi en què han estat moltes les millores efectuades per garantir la qualitat de l'aigua de consum al nostre país.

El Reglament tecnosanitari per al subministrament i el control de la qualitat de l'aigua destinada al consum humà, va ser aprovat el 1999, 14 anys més tard de l'aprovació de la Llei sobre el règim jurídic de la policia i la protecció de les aigües. El Reglament preveia un termini màxim de tres anys per l'autorització sanitària, i aquest termini finalitzava el 25 d'agost del 2002. Cal dir que abans de l'agost del 2002, cap empresa havia obtingut l'autorització sanitària per la dificultat d'adequar-se tècnicament a les exigències del nou Reglament.

El Ministeri de Salut i Benestar va decidir, llavors, dur a terme les actuacions següents: ampliar el termini perquè les empreses obtinguessin l'autorització mitjançant una modificació del Reglament; dur a terme un estudi acurat sobre totes les distribuïdores i xarxes d'aigua del país; fer un seguiment del compliment de la normativa, sobretot pel que fa al tractament de l'aigua de les xarxes; la implantació de sistemes d'autocontrol, i les condicions tècniques i de manteniment de les xarxes; elaborar una guia sobre perímetres de protecció per tal d'ajudar a totes les subministradores a delimitar els perímetres de protecció eficaços i conforme a la normativa (aquesta guia es distribuirà properament); i continuar amb el sistema de vigilància de la qualitat de l'aigua, millorant-lo i optimitzant els recursos.

Com a resultat d'aquestes actuacions podem dir que disposem de dades fiables sobre el nombre de xarxes del país, i que s'ha millorat considerablement l'estat de les xarxes i la qualitat de l'aigua. Li posaré alguns exemples: xarxes petites i veïnals s'han embrancat a la xarxa del seu comú, moltes xarxes han millorat els seus sistemes de tractament, i algunes xarxes que realitzaven un control analític i regular, han fet avanços importants per dur a terme les analítiques indicades al Reglament.

Malauradament l'ampliació del termini perquè les subministradores obtinguessin l'autorització, ha resultat insuficient, ja que com li he dit abans, els requisits del Reglament, sobretot pel que fa als estudis hidrogeològics de les captacions són difícils d'assumir.

La disposició transitòria del Reglament estableix que les subministradores que no obtinguin l'autorització dins el termini previst, han de cessar les seves activitats. I en això, Sr. Alay, no hem estat estrictes, és veritat. No hem tancat les 26 subministradores d'aigua que no disposen d'autorització. No podem deixar sense aigua la població d'Andorra.

Per nosaltres la solució es troba en revisar tot el Reglament, modificant d'un sol cop tots aquells aspectes que ara sabem que cal actualitzar. D'aquesta

forma es facilitarà una adaptació de la normativa a les característiques de la distribució de l'aigua de consum a Andorra, on les xarxes poden ser tant de titularitat pública com privada, sense rebaixar, en cap cas, les exigències tècniques imprescindibles, per a garantir la potabilitat i la qualitat de l'aigua.

En la modificació del Reglament hi participarà una comissió interministerial, que ja es va aprovar per Govern, i esperem comptar, una vegada més, amb la col·laboració de les subministradores, les empreses d'anàlisi d'autocontrol, i els geòlegs del país. El Govern també ha aprovat, a través del Ministeri de Turisme i Medi Ambient, la realització d'un estudi sobre la disponibilitat i la demanda dels recursos hídrics actuals i futurs, els quals ens permetrà conèixer la dotació d'aigua que les empreses poden assegurar. La qualitat de l'aigua que consumeix la nostra població i la que ens visita és una preocupació del Govern, i molt especialment, -i ho vull remarcar-, del meu Ministeri. Creguin, no estem de braços creuats, i sabem que encara queda molta feina per fer. Si no haguéssim fet res, li asseguro que l'estat de les xarxes i la qualitat de l'aigua a Andorra no estarien en l'estat òptim en què es troben actualment.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alay teniu el torn de rèplica.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vull dir-li que valoro el treball que han fet i em consta que l'han fet, i que s'ha produït una millora important en moltes xarxes d'aquest país, ja sigui per la seva actuació o pel sentiment dels proveïdors de què les coses s'havien de millorar, perquè realment no estaven massa bé.

Si s'ha fixat en les demandes d'informació que hem fet, mai hem posat en dubte que no s'hagin fet coses. El fet és que la qüestió tècnica no s'hagi solucionat de la millor manera que es podia solucionar, però, en tot cas, vull recordar-li que tant les preguntes que vam formular per escrit, com la que avui li posàvem en resposta oral, s'adreçava segurament... -bé, segurament no, ho sé segur-, s'adreçaven més al seu aspecte polític i de gestió, que no pas a l'aspecte més tècnic de com s'han introduït millores o com s'han proposat a les pròpies distribuïdores mesures per millorar la seva prestació.

A veure, resulta bastant increïble que després de sis anys sigui ara, després que nosaltres, -i per a nosaltres és una satisfacció veure que almenys recullen les nostres propostes-, que hagin hagut

d'esperar sis anys des de l'any 1999, -si vol que no faci demagògia li diria tres anys, que era des del moment que s'acabava i començava a ser obligatori el compliment-, tres anys perquè es comencessin a prendre mesures d'aquest tipus.

Jo li he fet una pregunta que a demés el redactat és, fins i tot, una mica col·loquial. N'era conscient quan ho feia. Diu: com s'explica el Govern? A veure, en el primer moment ja li vam preguntar una cosa similar a aquesta. Jo quan li demanava com s'explica el Govern, és perquè la resposta que ens van donar a una pregunta que li recordaré ara: quins eren els motius pels quals aquestes empreses no haguessin obtingut l'autorització? Vostè ens deien: els motius són perquè no han presentat la documentació preceptiva o bé perquè no compleixen els requisits. A veure, és una resposta que nosaltres no podem donar per bona, evidentment. Hi ha altres raons. O sigui aquestes raons són les més elementals. Jo demanava per les raons de fons, i vostè m'ha avançat alguna cosa.

Després quan dèiem quina ha estat l'actuació del Govern? Després d'una petita introducció, és clar, hi havia una resposta preocupant. Al final de tot, quan ha parlat, recollien les millores que vostè s'ha referit fa un moment, millores tècniques, vigilar les canonades, etc., el fer anàlisis. Al final deien: aquestes mesures han resultat més eficaces per millorar la qualitat de l'aigua de consum de les xarxes, que el fet de centrar exclusivament l'activitat en fer complir la normativa. A veure, a mi em sembla incompreensible que puguin fer una resposta d'aquest tipus. M'està dient en una d'aquestes respostes que han fet complir la normativa només en una part. Jo accepto que hi ha dificultats per fer-la complir. Però és clar, han passat prou anys, i fins ara, -i a demés li valoro que hagi recollit el nostre repte-, fins ara no es posen a treballar decididament sobre aquest tema.

Bé, podríem parlar d'altres coses, i vostè mateixa s'hi ha referit a la llei. S'estipula que qualsevol subministradora ha de ser capaç de subministrar un cabal de, com a mínim, 200 litres per habitant i dia. Això no és una qüestió banal. Això és una qüestió molt important, sobretot si coneixem els últims episodis que hem tingut d'intoxicacions per causa de l'aigua, molts dels quals han vingut per insuficient dotació o insuficient capacitat de les subministradores per portar aigua. És fàcil entendre perquè un determinat particular que té un hotel sense aigua ha de buscar una solució alternativa, que al final acaba malament. Normalment acaba sempre malament.

Bé, dit tot això, hi ha una altra cosa que em preocupa. I em permetrà que, a veure, -per no fer

publicitat i no deixar ningú fora, tinc aquí alguns retalls de diaris-, em preocupa la solució que almenys recollien els diaris que diu: "salut suavitzarà la regulació, adaptarà el reglament a mida de les subministradores d'aigua". Jo crec que malament podem donar confiança als ciutadans d'aquest país, si les solucions han d'anar per la via de rebaixar les exigències. Vostè m'acaba de dir, si no ho he entès malament, que no ho faran això. I a mi em satisfà de sentir... perquè és clar quan llegeixes aquestes coses, per exemple, i citaré: "la normativa ha de ser modificada amb l'objectiu que les subministradores d'aigua potable, etc., puguin exercir l'activitat". Vostè ha parlat d'un dels problemes que, coincidim, són greus per regularitzar aquesta situació, que és els dels estudis hidrogeològics. És greu perquè un estudi hidrogeològic és car. Ara, jo el que no entenc, és que en tots aquests anys, el Govern no se li hagi ocorregut una cosa molt elemental, i és que aquests estudis hidrogeològics no s'exigissin en els subministradors sinó que els assumissin des del Govern, comú, etc.

A veure, quan una persona va a edificar un edifici a ningú li demana que, a títol particular faci un estudi d'inundació de la seva parcel·la o un estudi de riscos naturals. Govern ha assumit, -crec jo que amb bon criteri-, aquests estudis que són excessivament costosos.

Govern, comuns, etc, crec que podien haver pres aquesta iniciativa fa molt de temps per no rebaixar les exigències i en canvi donar una possibilitat a tots els subministradors de complir la normativa.

Hi ha una cosa, per acabar en aquesta primera intervenció, i li he de dir que el resultat d'aquesta actuació, entenc jo, que és un resultat que... a veure, desqualificar no és la paraula, permetran que agafi... bé, en tot cas és una actuació que entenc que és una falta de respecte legislatiu el fet de no haver desenvolupat les previsions que s'havien adoptat en aquesta mateixa Cambra, una falta de respecte a la gent que confia i ha de confiar, i malament serà el dia que deixi de fer-ho, en què la legislació està feta, és operativa i compleix o dóna seguretat a totes les coses que regula.

I, després he de dir també que la manera en què s'ha portat és una falta de respecte als mateixos operadors perquè entenc que s'ha fet un greuge comparatiu contra aquells operadors que han fet els esforços necessaris per tirar endavant el que deia la normativa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Bé, pel que veig tampoc hi ha una pregunta directa sinó que és més una reflexió...

El Sr. síndic general:

És el torn de rèplica, doncs, ara teniu el torn de dúplica.

La Sra. Montserrat Gil:

Jo el que sí que veig és que vostè tècnicament té molta més informació que jo Sr. Alay, i evidentment no puc replicar-li tot el que m'ha manifestat.

El que sí que li puc dir és que evidentment jo no tinc cap dubte de què no rebaixaré exigències tècniques. Això ja ho vaig dir en la comissió legislativa i ho torno a manifestar avui aquí.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, entràriem en el torn de les repreguntes.

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies...

El Sr. síndic general:

Perdoni Sr. Alay, però aquí sí que li recordaré que hi ha un minut per pregunta.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, molt bé. Moltes gràcies. Intentaré no passar-me.

Bé, primer li he de dir que li agraeixo aquestes manifestacions. Em preocupava que no fos així.

Per un minut no li demanaré quines modificacions pensa introduir. Suposo que ja ho deuen saber. En tot cas, en la comissió podem parlar de tots aquests temes amb tota tranquil·litat.

Jo li vull fer una reflexió perquè he vist de les tres autoritzacions que s'han donat, jo entenc que les autoritzacions es donen d'una manera no sé si dir regular, però en tot cas que no s'adequa al que preveu la llei.

Una de les quals disposa: "Atorgar l'autorització sanitària de captació d'abastament d'aigües a la

xarxa... tal, -que no té sentit dir-ho-, que s'ha exportat a tal lloc i que subministra aigua.". Vull recordar-li que a l'article 12 les autoritzacions es preveu que no s'han de donar a les xarxes subministradores o a l'empresa sinó a les captacions. Amb el minut que m'ha donat el Sr. síndic no tinc temps a estendre'm.

Jo li vull demanar si pensen seguir donant -que a mi em sembla que és fora de les previsions de la llei- les autoritzacions com es fan, o bé reconsideraran el tema i les donaran com diu la llei captació per captació -que és el que toca si no m'equivoco.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo espero seguir el que diu la llei, evidentment.

El que sí que és veritat és que les autoritzacions fins ara no les he donat jo mateixa com a ministra i no li puc informar en quines condicions s'han donat i amb quins criteris s'han donat. Evidentment, hi ha tres autoritzacions i jo mateixa no les he donat. Ara, el que sí que li puc assegurar és que es seguirà la llei.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

He sentit parlar dues vegades de modificació dels reglaments, reglaments que són posteriors a la llei, bastant més.

La pregunta és -i no sóc expert en el tema, i si mal no recordo la llei és del 1985-, la llei està encara adequada al dia d'avui? O sigui, un dels problemes pels quals no hi ha hagut més agilitat amb les demandes pot venir de la llei? S'ha pensat en fer una relectura de la llei? Vist que s'està parlant de modificació de reglaments que són molt posteriors.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Jo quan he anat a fer la meva exposició he parlat de normativa. Per tant, jo parlo de normativa a nivell general tant de la llei com del reglament.

No sé si contesto a la seva pregunta.

En principi jo ho revisaré tot.

El Sr. síndic general:

Molt bé, Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

En el seu exposat inicial vostè ha manifestat que les subministradores, -si jo ho he entès bé-, regularitzades i comunals abasten el 70% de la població. I jo voldria un aclariment al respecte només per informació de si aquest 70% és de la població autòctona o és de la població que es troba de vegades en aquest país en èpoques de gran aflluència.

Gràcies.

La Sra. Montserrat Gil:

Estic parlant de la població autòctona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, alguna altra repregunta?

Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Sí, una petita pregunta a títol jurídic més que sanitari.

Hi ha un cert nombre d'empreses distribuïdores d'aigua que treballen i exerceixen la seva funció sense tenir una autorització.

No creu el Govern en aquest cas que seria, potser, prudent perquè no hi hagi un caire discriminatori envers les altres empreses que han de treballar sota una autorització, de donar una autorització temporal o alguna cosa així perquè, és clar, si tots els altres empresaris d'aquest país han d'estar subjectes a la llei amb una autorització, no veig perquè hi ha certes empreses que no tenen autorització i poden exercir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

És una pregunta que recullo i evidentment es tindrà en compte.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, si no hi ha cap més repregunta passàrem a la pregunta número 10.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa al Pla nacional contra les drogodependències.

Fou registrada amb el número 924, i publicada en el Butlletí oficial 28/2005, del 18 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Quan ja ha passat més d'un any de l'aprovació del Pla nacional contra les drogodependències volem mostrar aquí la inquietud de voler saber en quin estadi es troba en data d'avui el desenvolupament d'aquest pla.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern la Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

És que és la meva tarda avui, eh?...

Sí, Sr. de Haro. A veure.. En quin estadi es troba avui el desenvolupament? Li explicaré. És una mica llarga l'explicació però m'agradaria entrar en el detall en totes les àrees que inclou el Pla nacional contra les drogodependències.

El Pla nacional contra les drogodependències va ser aprovar per Decret el 16 de juny del 2004. Aquest pla és impulsat per una comissió interministerial integrada pels representants del Ministeri d'Educació i Formació Professional, el Ministeri de Justícia i

Interior, i el Ministeri de Salut, Benestar i Família. Aquest darrer assumeix, a més, les funcions de coordinació i presidència.

L'objectiu general del Pla és reduir d'aquí al 2015 els efectes negatius sobre la salut derivats del consum de substàncies que creen dependència tant si són legals com l'alcohol i el tabac i els medicaments, com si es tracta de drogues il·legals.

Les accions dirigides a la consecució d'aquest objectiu s'emmarquen en tres grans àrees d'intervenció: la prevenció, l'atenció i la reinserció.

Pel que fa a l'àrea de prevenció les actuacions realitzades fins el moment són les següents: en l'àmbit educatiu i familiar s'han donat a conèixer els programes de prevenció del pla i el desplegament previst a les direccions dels diferents sistemes educatius i a les associacions de pares dels sistemes educatius perquè avalessin els programes i s'impliquessin en la seva aplicació a les escoles.

Pel que fa al desplegament dels programes de prevenció de l'àmbit escolar i de l'àmbit familiar durant el 2004-2005 s'han dut a terme les accions preventives previstes com són els tallers adreçats als alumnes de batxillerat, tercer i quart de secundària i formació professional. Són tallers que ja s'estaven fent a les escoles; i les sessions informatives per als pares i les mares dels alumnes. Sessions informatives que inclouen mecanismes de com ajudar als fills per a què no consumeixin i perquè adquireixin confiança i demanin ajuda en cas que els fills ja consumeixin.

També s'han dut a terme les accions necessàries per garantir el desplegament previst per als cursos posteriors.

La signatura de l'Acord de col·laboració amb la fundació EDEX, el Ministeri de Salut i Benestar i el Ministeri d'Educació, Cultura, Joventut i Esports del Govern d'Andorra, el 21 d'abril del 2005.

EDEX és una organització que té l'aval de l'OMS i de l'Observatori Europeu de les Drogues, pels seus programes de prevenció contra les drogodependències.

La formació de formadors pel que fa als tres programes previstos: *l'Aventura de la vida*, *Òrdago*, i *Jóvenes i Drogas*, adreçada a les escoles dels tres sistemes educatius. L'inici de la formació dels docents per a l'aplicació dels programes. La revisió dels materials impresos dels programes per tal de preveure la seva correcta adaptació a la realitat d'Andorra. L'inici de la revisió de les traduccions proposades per EDEX dels materials impresos. Cal dir que aquestes traduccions i les seves revisions són més laborioses del que s'havia previst i això ha fet

que retardi una mica l'inici de l'aplicació dels programes a les aules.

Una estratègia més de prevenció és la reducció de l'oferta. En aquest sentit s'ha dut a terme, d'una banda, la normativa adreçada al control de la promoció i l'oferta de les drogues legals. En la mateixa data que es va aprovar el pla es van aprovar els reglaments que regulen determinats aspectes de la venda i el consum de begudes alcohòliques i de productes de tabac respectivament. Els reglaments estableixen els llocs de venda, l'edat màxima per adquirir aquestes dues drogues legals, i en el cas del tabac també s'estableix en quins llocs no és permès fumar.

Per altra part la Policia realitza el control de l'oferta il·lícita a escala nacional i internacional com una actuació dirigida a donar suport a la prevenció a partir de la dissuasió.

En l'àrea de l'atenció es continuen desenvolupant des de la Unitat de Conductes Addictives, programes ja establerts que incorporen estratègies del Pla nacional contra les drogodependències. Aquests programes són: el Programa d'atenció a les persones amb trastorns de dependència d'alcohol, Atenció al pacient amb hàbit tabàquic, Programa de toxicomanies, Programa d'interconsulta hospitalària, Programa lliure de drogues amb pacients addictes a l'heroïna, Atenció social primària amb persones amb drogodependències, i Programa de substitució a la metadona.

Com poden observar l'Àrea d'atenció assumeix tot el consum de drogodependències del país, o pot atendre tot el consum de drogodependències del país.

En l'Àrea de reinserció es desenvolupen programes que ja estaven en funcionament i que incorporen estratègies del pla: Programa de formació i integració sociolaboral i el Programa d'atenció social, educativa i penitenciària. El Programa de seguiment de menors amb drogodependències que es porten juntament amb el Ministeri de Justícia i Interior.

I un comentari pel que fa a l'estructura organitzativa és que estem treballant per cercar la persona que assumeixi les funcions del coordinador general executiu que ha d'impulsar i coordinar totes les actuacions de les diverses àrees d'intervenció.

Per això, abans de finals d'any, els tres ministres implicats en el pla tenim previst designar aquesta persona.

Com pot veure és en l'Àrea de prevenció, en l'àmbit educatiu i familiar que s'han iniciat el major nombre de nous programes ja que les actuacions preventives

són les que es van prioritzar des del principi pel seu impacte en la consecució dels objectius del pla.

Per finalitzar m'agradaria recordar que quan l'anterior Govern va aprovar el pla, el va presentar a les diferents comissions legislatives amb la voluntat de què fos un pla acceptat per totes les forces polítiques, de forma que es garantitza la seva continuïtat.

Cal temps per apreciar els resultats d'un pla d'aquestes característiques. De fet, l'avaluació global s'ha de fer cada cinc anys.

El Govern actual té la voluntat ferma de continuar desenvolupant el pla seguint les directrius generals que consten en el decret.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de rèplica, Sr. de Haro, teniu la paraula.

El Sr. Ricard de Haro:

Moltes gràcies, però per la informació que ens ha donat li puc dir que aquest pla ja me l'he llegit.

De fet, jo el que demano són les accions en si. Quines accions? Perquè el que he vist és que m'ha tornat a llegir el pla, i jo ja el conec.

Això són les intencions que tenia?

El propi pla diu que hi haurà revisions quinquennals. Jo li puc dir que mentre tingui l'honor d'estar en aquesta Cambra cada any o cada vegada que cregui convenient faré les preguntes necessàries perquè és un tema que ens preocupa a tots els presents.

A mi el que no m'agrada dels grans projectes és que de vegades es queden en això: en grans projectes...

És un pla molt desenvolupat, molt estructurat, molt específic i detallat, i jo el que demano és: com està? Què han fet? A l'escola què han fet, han repartit llibrets? Al carrer què han fet, han augmentat la vigilància?... Això és el que demano.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de dúplica Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

Jo agrairia a la ministra d'Educació i al ministre de Justícia i Interior que tenen les dades correctes que poguessin intervenir també.

El Sr. síndic general:

Sr. de Haro?...

Sí.

La Sra. Roser Bastida:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Bé, com s'ha dit en aquesta Cambra des del Govern som molt conscients de la importància de les drogodependències i del fet que es tracta d'un tema de salut pública que precisa d'una intervenció institucional valenta, ferma i decidida però, que alhora s'ha de treballar des d'una perspectiva global integradora amb un ampli consens de tots els sectors implicats.

Certament, l'escola, -com molt bé ha dit el M. I. Sr. conseller- té un paper important i fonamental en l'àmbit de la prevenció quant a afavorir conductes i hàbits de vida sana i inculcar als alumnes un sentit clar de les seves responsabilitats.

Pel que fa a les formacions i completant el que ha explicat la Sra. ministra de Salut, Benestar Social i Família us puc informar de manera més concreta quines accions formatives s'han realitzat fins a la present data. Durant el curs escolar 2004-2005 formadors externs van realitzar la formació a vuitanta-una persones pel que fa als programes citats *Aventura de la Vida*: adreçat a primera ensenyança, *Òrdago*: per a segona ensenyança, i *Joves i Drogues*: per a batxillerat i formació professional.

Aquestes vuitanta-una persones són les que tenen actualment la missió i la responsabilitat de formar a la resta de docents de tots els centres educatius del Principat d'Andorra.

En data 21 d'octubre del 2005 les formacions que s'han dut a terme quant a nombre de docents i centres dels tres sistemes educatius són les següents: a primera ensenyança, quinze escoles i dos-cents cinquanta vuit docents; a segona ensenyança, set centres i cent quaranta-un docents; a batxillerat, dos centres i quaranta-set docents; i després un total de quaranta-una persones més de diferents responsabilitats educatives. Això fa un total de vint-i-quatre centres i quatre cents vuitanta-set educadors que han estat inicialment formats, el que representa aproximadament més d'un 40% de la població d'ensenyants.

Pel que fa als materials, que per cert són materials pedagògics d'una gran qualitat educativa, tots ells seran editats en les tres llengües: català, castellà i francès, i es lliuraran a les escoles d'acord amb la llengua en la qual cada un vulgui vehicular els continguts. Actualment tenim editats els materials

següents: a primera ensenyança -que consta, a la publicació, de quatre àlbums-, es troben editats en català i en castellà, i s'està revisant la guia del professor; a segona ensenyança la publicació es compon de quatre quaderns i quatre manuals, i també estan editats en llengua catalana i castellana; i a batxillerat i a formació professional els sis llibrets es troben en curs d'impressió a l'impremta. La resta de traduccions en francès estan en fase de correcció en aquests moments.

Tanmateix, durant el present curs escolar 2005-2006 tots els tallers preventius previstos es duran a terme en les dates establertes i existeix també la possibilitat, si les escoles ho desitgen, de modificar les dates previstes d'acord amb les consultes que farem a les diferents escoles des del ministeri.

Després en l'àmbit familiar, del que ha explicat la Sra. ministra de Salut, continuarem el treball amb les associacions de pares i fins i tot hi ha unes publicacions que es portaran a terme aquest curs escolar adreçades als pares, la qual el títol és: *Deu passos que ajudaran als vostres fills i filles a enfrontar-se amb les drogues*, i se'n preveu la distribució pels propers cursos escolars.

I un altre tema lligat també amb l'escola és que els diferents ministeris concernits tenim previst elaborar un protocol d'actuació en cas de consum de drogues a partir d'un esbós que ja s'està actualment utilitzant a l'escola andorrana.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, pel torn de les repreguntes.

Sr. de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Em podria contestar el Govern en base a quins estudis o estadístiques, o en base a què s'ha fet l'adaptació d'aquest material que ara s'està distribuint? Perquè com bé heu dit hi ha un material existent que s'utilitzava -si no tinc mala informació- al País Basc, i és el mateix material que s'ha agafat, i que el traduirem i el posarem aquí. Però, he cregut entendre que l'adapteu. En base a què feu aquesta adaptació d'aquest material?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. ministra.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest material que prové d'una fundació del País Basc ha estat fet per aquesta fundació EDEX, però és un material que a part d'utilitzar-se a Andorra s'ha utilitzat també en altres països i en altres indrets -concretament a França. A la regió d'Aquitània l'estan utilitzant també.

Aleshores, els serveis dels ministeris, concretament els serveis d'inspecció del Ministeri d'Educació i el servei de projectes educatius són els que s'han encarregat de fer-ne l'adaptació i de revisar les traduccions. En base a quins criteris? Doncs, de fet són en base al tema de la drogodependència que són temes universals. Aleshores les adaptacions s'han fet, -m'imagino perquè no he entrat en el detall d'aquest treball encara-, s'han fet en base a les necessitats i a la realitat del país.

De totes maneres si vol un detall precís dels aspectes que s'han adaptat, li puc fer arribar. El que sí que tinc si li interessa, i puc dir-li, és quina ha estat la valoració que ha fet el servei d'inspecció d'aquests materials... això sí que ho tinc i li puc comentar.

Perdó, un moment...

El Sr. síndic general:

Si pot ser una mica breu, Sra. ministra, tenim un minut per la contesta.

La Sra. Roser Bastida:

Sí.

A veure, el material tal com ha quedat ara és un material coherent a nivell de les bases psicopedagògiques del Sistema educatiu andorrà i de la resta d'enfocaments globalitzadors dels altres sistemes. Facilita la construcció d'aprenentatges significatius. El material proposa també un tractament integral d'un dels eixos transversals del currículum escolar que és l'educació per a la salut. Pretén involucrar la família i l'escola en la tasca de promoure el benestar personal dels alumnes, autonomia, autoconfiança, equilibri emocional, i integració en el context social.

També proposa la relació amb altres valors i eixos transversals que s'hi troben estretament vinculats l'educació ambiental, i l'educació viària.

Proposa també un treball de prevenció específica...

El Sr. síndic general:

Si pot anar acabant, Sra. ministra, li agrairíem.

La Sra. Roser Bastida:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Si vol li faré arribar amb precisió la resta de valoracions que s'han fet des del ministeri.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Doncs, continuariem amb la pregunta número...

Perdó? Sr. Dallerès?... Perdoni.

Té la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De la intervenció de les dues ministres hi ha una cosa que no m'ha quedat clara, i és la que fa referència essencialment a la formació dels pares o a la informació dels pares.

M'ha semblat entendre en un primer temps que era també en base a un sistema de tallers. I la segona intervenció -o potser ho he entès malament jo- he entès que era únicament una distribució de fullets informatius.

Se'm podria precisar el tema sobretot pel que fa referència als pares, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, de fet són les dues coses.

És a dir, el que s'ha estat fent fins ara amb els pares han estat uns tallers de reflexió i de debat respecte al paper de la família amb el tema de les drogodependències, i tal com ha mencionat la Sra. ministra s'han abordat els continguts sobretot de l'adolescència com a etapa vital, el consum de substàncies i l'adolescència, i el paper de la família en la prevenció de les drogodependències.

Aleshores, aquests tallers està previst que es continuïn seguint en la mateixa línia aquest curs escolar i a més a més simultàniament es portarà a terme una elaboració de materials a través de la mateixa fundació que són aquests de deu passos que ajudaran als vostres fills i filles a enfrontar-se amb les drogues. Aquests materials s'ha previst editar-los

enguany i a partir del curs escolar proper fer-ne la distribució.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna altra repregunta Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic, és en la mateixa línia.

Hi ha possibilitat de tenir, de la mateixa manera que s'ha fet el que són els escolars i els docents, una base estadística dels pares que hi assisteixen -i no dic que m'ho doni ara-, si existeix, i en tot cas si no existeix, demanaria que es fes el seguiment per tenir en compte quin percentatge per una part dels pares que assisteix als cursos, i sabem -en tot cas ho sé professionalment- que quan es demana que els pares assisteixin no sempre assisteixen els que més potser haurien d'assistir-hi per raons moltes vegades de feina, o *inclús* excuses que són lloables, però la realitat és aquesta.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Roser Bastida:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Comparteixo completament la seva reflexió.

És cert que moltes vegades costa motivar als pares. En aquests moments, aquí, dispo de totes les dades que es refereixen a alumnes, a escoles i a material. Pel que fa als efectius de les associacions de pares que van assistir als tallers que es van desenvolupar el curs passat, aquí no ho tinc però certament us ho farem arribar i a més a més comparteixo amb vostè el fet de què s'ha de fer el seguiment del percentatge d'assistència i unes estadístiques per veure l'abast i la implicació de les famílies en aquest projecte, perquè certament el Pla nacional de les drogodependències és un projecte d'un abast molt important i que necessita que s'involucrin tots els sectors no només de la comunitat educativa sinó de la societat.

Altrament és molt difícil de portar-lo a terme i de fer-ne el seguiment.

Però, cregueu que des de Govern és un tema que ens preocupa moltíssim perquè va lligat amb la salut i amb el benestar dels nostres infants i joves del país.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

La reflexió ve en part amb el que acaba de dir la ministra que li volia demanar jo abans però ara m'ho ha confirmat.

Pel que he vist, les reunions que s'han fet amb els pares són, de fet, amb associacions de pares, o no? Perquè jo... a veure, com a afectat li puc parlar de què a mi sí que se m'ha informat des de l'escola, de què a nivell d'alumnes es començava aquest tipus d'actuacions, però a nivell de pares, és ara la primera notícia que rebo.

Per tant, si ens pot aclarir una mica més si ha sigut a nivell d'associacions de pares o, si ha sigut ja amb els pares, i per quins cursos han començat? Li agrairia.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Roser Bastida:

Gràcies Sr. síndic.

No tinc exactament el nombre de pares ni el d'associacions en concret amb les quals es va treballar el 2004-2005. El que sí que us puc dir és que es va fer a través de les associacions de pares, i que es va fer extensiu al conjunt de pares. El que passa és que aquí jo no dispo de les associacions de pares i de les escoles.

Però, no es preocupi que li farem arribar en el sentit de la informació que ha sol·licitat el Sr. Dallerès.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta? Moltes gràcies Sra. ministra.

Doncs, continuariem amb la pregunta número 11.

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa a les persones contagiades d'Hepatitis C a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell entre els anys 1976 i 1987.

Fou registrada amb el número 925, i publicada en el Butlletí número 28/2005, del 18 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Arran de l'anunci als mitjans de comunicació de la Sra. Concepció Faraudo Roig de portar a terme una vaga de fam davant l'hospital, ha tornat a ser notícia el fet que, entre els anys 1976 i 1987, quatre persones van ser contagiades d'hepatitis C a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell; tres d'elles arran d'intervencions ginecològiques que precisaven transfusions de sang, i una quarta, auxiliar d'infermeria que treballava al laboratori, concretament a la secció d'hematologia.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: té previst Govern emprendre alguna mesura per tal d'indemnitzar les persones contagiades d'Hepatitis C a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell entre els anys 1976 i 1987? En cas afirmatiu, quines mesures serien?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

L'hepatitis C és i serà un gran problema de salut pública.

El virus es transmet per contacte directe amb la sang humana (transfusions, tractament de diàlisi, xeringues, material quirúrgic mal esterilitzat...), també es contagia per transmissió sexual o en període perinatal, per agressió cutània (tipus *piercing* o tatuatges), per consum de drogues via injectables, però generalment sempre és l'entorn hospitalari el que es diu nosocomial.

Es tracta, doncs, de donar una resposta adequada als drets dels malalts que va molt més enllà del dret fonamental de la salut.

El Govern reconeix una responsabilitat política davant els usuaris del servei públic de salut del nostre país, i que ha de donar lloc a una adequada i justa indemnització dels afectats dins, per això, d'un marc legal apropiat.

És voluntat del Govern elaborar un projecte de llei que reguli els drets dels usuaris de la sanitat pública

que hagin estat afectats o en el futur ho estiguin, per aquest tipus de situacions o altres similars.

Aquest projecte hauria de contemplar aspectes com la delimitació dels supòsits els quals seran d'aplicació a aquestes disposicions, els criteris objectius que permetin valorar les diferents situacions, o la definició dels organismes competents per a la valoració d'aquells criteris, així com naturalment les modalitats d'ajuts a l'indemnització.

L'aprovació per part del M. I. Consell d'un projecte d'aquest tipus portaria com a finalitat el respecte del principi de seguretat jurídica i crear un mitjà legal per al qual es pugui dotar de solucions a una situació que al Principat d'Andorra ens situaria a la línia dels països més avançats.

Així, en definitiva, faríem un acte de justícia i de solidaritat social.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, per la rèplica teniu la paraula Sra. Mariona.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

A veure, el virus de l'hepatitis C, a part de totes les maneres que vostè ha dit de com es pot contagiar, a veure, és veritat que es va identificar i va estar descrit a l'any 1989, però no va ser fins l'any 1990 quan es va disposar dels mitjans tècnics adequats per prevenir-ne la transmissió a través de la sang.

Jo a la meua pregunta faig referència a contagis diferents. D'una banda hi ha unes pacients que van entrar a la clínica per sortir-ne curades, i malauradament van sortir contagiades amb el virus de l'hepatitis C; i d'altra banda hi ha una auxiliar d'infermeria que en el compliment del seu treball, doncs, també es va contagiar d'aquest virus amb la mala sort de què a Andorra, en aquell moment, no existia i encara no existeix una llei que reguli i que reconegui la malaltia professional.

A veure, en els dos casos hi han hagut conseqüències molt greus per a les persones afectades tant en l'ordre físic, en l'ordre psicològic, en l'ordre laboral, com en el social i familiar. I aquestes persones fa molt temps que lluiten perquè se'ls hi reconeguin els seus drets, i jo crec que aquests drets ja els hagués hagut de reconèixer bastant abans l'Administració pública. En canvi, fins avui, Govern els ha oblidat insensiblement perquè és el primer cop que es veu una voluntat, doncs, de fer alguna cosa. No sé si motivat per la nostra pregunta, o motivat per l'ultimatum d'una de les afectades de

fer una vaga de fam, cosa que hagués estat molt terrible, que una dona malalta, ja d'una certa edat perquè està jubilada, doncs, hagués hagut d'arribar a aquests extrems de fer una vaga de fam amb el que això hagués pogut suposar per la seva salut.

A veure, fa uns anys Govern ja va fer unes indemnitzacions molt elevades a diversos afectats pel contagi de l'hepatitis C de l'any 1999 a la Unitat de diàlisi de l'hospital. En front a aquestes indemnitzacions aquestes primeres persones afectades pel virus de l'hepatitis C van quedar realment molt discriminades.

A més a més, vostè ha dit que es contagia de moltes maneres. Aquestes persones... aquestes dones -perquè són totes dones- en cap cas són sospitoses de tenir conductes de risc diguéssim que poguessin indicar que els contagis que es van fer abans del 1989 poguessin ser deguts a altres coses. L'única cosa que tenen en comú les quatre és que totes van passar per l'únic centre hospitalari que hi ha públic a Andorra o bé per treballar-hi, o bé per ser operades i van necessitar una transfusió de sang.

Com que realment l'Administració no pot, en cap cas, afirmar categòricament i amb tota la certesa, doncs, de què ni les transfusions ni l'activitat laboral no van ser les que van ocasionar el contagi, el dubte no pot més que beneficiar als afectats i donar-los-hi tota la raó.

Nosaltres, els socialdemòcrates hi estem molt d'acord i ens alegra que vostè vulgui fer una normativa legal per donar-los-hi unes indemnitzacions que jo crec que per justícia els hi pertoca a aquestes dones.

Jo, el que voldria remarcar -després vostè ja em contestarà-, jo el que sí que crec és que aquestes indemnitzacions han de ser ràpides. Han de ser unes indemnitzacions ràpides perquè una d'aquestes quatre persones està en un estat molt crític de salut, porten molts anys lluitant i, jo crec que la normativa legal és que tot el que està demostrat, està, i jo crec que s'hauria de fer molt ràpidament una llei a la que es puguin acollir -si no hi ha algun altre cas que no coneixem, que nosaltres desconeixem- tant des de l'Administració pública com des de nosaltres, però que jo li demano que si us plau aquesta llei es tramiti al més ràpidament possible perquè aquestes persones al final puguin parar de dur aquesta batalla que fa tants anys que porten i que a més a més de les dificultats físiques que tenen, doncs, tenen aquestes dificultats que no les ha deixat viure amb una qualitat de vida.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per la dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

És veritat que Andorra va fer front a una situació crítica que era un cas d'hemodiàlisis i que es va trobar un arranjamant d'indemnització, i tot això ve degut a què a França des de l'any 1985 hi va haver la crisi de la sang contaminada que va tenir unes conseqüències molt dramàtiques pel Govern de l'època i que *inclús* van estar acusats ministres d'homicidi voluntari i va acabar en un drama nacional perquè hi va haver quasi tres-cents mil infectats degut a aquesta sang contaminada perquè conscientment el Govern sabia que hi havia una sang que no era bona per transfusions i pels casos dels hemofílics i els que eren portadors del SIDA era la mort segura. O sigui que va ser realment un escàndol. I, ara, un risc que era limitat, s'ha arribat actualment a què només en una de tres-cents mil bosses pot haver-hi el risc del virus.

Realment la societat occidental ha pres consciència d'aquest perill i, per això, el Govern és conscient i proposem la indemnització, perquè segurament n'hi ha d'altres, perquè qualsevol activitat en un centre hospitalari comporta aquest risc encara que no sigui per mala esterilització del material quirúrgic. És un risc seriós, i és una malaltia greu que porta conseqüències dramàtiques, de vegades irreversibles, i que té difícil tractament mèdic.

Per això, repeteixo, reconeixem la responsabilitat política i creiem i participem de la situació d'urgència de què ràpidament, en el decurs de l'any que ve en tot cas, no més tard, presentarem el projecte de llei per a què pugui ser analitzat i hi hagi el marc legal apropiat per poder analitzar aquests i, segurament per desgràcia, els altres casos que puguin venir en els serveis de medicina pública andorrana.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, doncs, si hi ha repreguntes?

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

A mi m'agradaria que fos, només, una miqueta més concret. Ha dit en el decurs de l'any que ve... Jo, crec que això... bé, almenys a mi em sembla personalment que és una cosa que urgeix, ja que hi

ha almenys uns casos que coneixem, que sabem que estan aquí i que no és ara que comencen a protestar sinó que són uns casos que són molt anteriors a l'any 1989, que fa temps que...

A mi m'agradaria que fos una miqueta més precís i quan diu l'any que ve m'agradaria que pogués ser, doncs, a l'inici del pròxim període de sessions que aquesta llei ja estigués a punt per poder-la entrar a tràmit parlamentari.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Intentarem ser els més diligents possible però, hi ha casos particulars que no es poden decidir sota la pressió o sota els mitjans de comunicació i demanen un tractament serè i equitable per a aquest col·lectiu que sabem que hi ha quatre persones, però potser n'hi haurien més.

Doncs, es tracta de fer un marc jurídic apropiat i que doni la garantia a tothom d'un tractament seriós i d'acord amb la responsabilitat de l'Estat, i sobretot quan hi han hagut ja sentències administratives que havien donat una solució negativa i que entenem que de cara a l'Administració i de cara al ciutadà, en l'últim nivell hi ha la responsabilitat política en aquests casos, encara que la justícia administrativa hagi dit que no hi havia lloc a indemnitzacions, jo crec que hi és i l'assumim, i la llei crec que ha de ser ben feta perquè són lleis modernes. Jo ho vull acceptar, però caldrà un mínim de sis mesos. D'aquí sis mesos em comprometo a portar la llei aquí davant del Consell General.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo voldria fer una pregunta... bé, un parell de preguntes molt concretes.

Primer, si considera el Govern un greuge comparatiu en relació amb aquestes persones que no se'ls hi està donant cap tipus d'indemnització quan han patit el contagi amb anterioritat al famós cas que vostè també ha exposat aquí de l'any 1999 -si mal no

recordo- en què hi va haver un contagi al Servei d'hemodiàlisi de l'hospital, que aquelles persones sí que van ser totes indemnitzades, doncs, pregunto concretament: hi ha un greuge comparatiu sí o no en relació amb aquestes persones? Dos: problema de la irretroactivitat de la llei. Quan es faci aquesta llei -que suposo que el Govern hi deu estar treballant perquè pugui tramitar-se com a mínim el proper període de sessions, espero-, es tindrà en compte el problema de la retroactivitat? És a dir, serà retroactiva aquesta llei a les persones contagiades molt anteriorment -aquests quatre casos en concret-, tot i les sentències fermes que diuen que no hi ha lloc a indemnització?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El contagi per hemodiàlisi va ser una situació concreta, puntual, on hi va haver una evidència claríssima de responsabilitat dels serveis de la salut pública andorrana, i va estar facilitada la indemnització concreta i la satisfacció de les víctimes d'aquest contagi.

La nova llei, naturalment, com que calculo que haurem identificat personalment les persones afectades i que han quedat al marge de la protecció i de la indemnització, segurament farem un redactat final en el que es puguin incloure aquestes persones perquè es fa per donar un acte de solidaritat i de justícia que ho proclamo i ho reconec, i la llei ha de resoldre aquests quatre o cinc casos que d'una forma pràcticament evident queda demostrat que han estat contagiats a dins d'una instal·lació de la sanitat pública andorrana.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès teníeu una repregunta?

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Volia posar la mateixa pregunta que s'ha posat, i ja m'han contestat.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre del dia.

Pregunta número 12.

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa a la possible privatització de la ITV.

Fou registrada amb el número 926, i publicada en el Butlletí número 28/2005, del 18 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Font.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

No és pas que ens agradi posar preguntes en aquesta assemblea sobre comentaris i sobre rumors però, vista la delicadesa de l'assumpte i la quantitat de súbdits andorrans que estan implicats en la mateixa, voldríem saber la qüestió següent: té la intenció, el Govern, de privatitzar el Servei de la Inspecció Tècnica de Vehicles?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre Font. Teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el Govern en cap moment ha tingut mai la intenció, ni ha contemplat en cap moment la possibilitat de privatitzar el Servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles, però el Govern sí que té la intenció de donar concessió mitjançant concurs públic del Servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles.

Actualment, el Ministeri d'Economia està estudiant aquesta possibilitat de concurs públic que té com a objectiu el d'aconseguir que el servei es presti amb major eficiència a través d'una concessió que funcionant sota regles de dret privat pugui dotar el servei de més dinamisme, flexibilitat, eficàcia i de forma més beneficiosa pels usuaris millorant la qualitat de les instal·lacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de rèplica teniu la paraula, Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Bé, doncs, queda confirmat el dubte que teníem i ja ens estranyava molt que les informacions que ens havien arribat, que deien que aquesta informació provenia del mateix ministeri, no fossin correctes.

No solament ens interessen les motivacions que els duen a pensar en aquest sentit, sinó també les intencions. Vostè n'ha aclarit unes quantes que han sigut arguments d'agilitació del servei, arguments de millor servei públic -suposo que això és una de les coses que els preocupa-, i potser també podria haver-hi amagat -no sé, perquè quan s'externalitza un servei d'aquest tipus, potser la privatització no és la correcta definició. L'externalització seria més correcta-, és el fet de poder limitar les despeses del Govern que és un dels temes de batalla que dúieu en el vostre programa a les últimes eleccions.

Però, nosaltres pensem que en aquest cas és una miqueta una incongruència perquè la ITV té unes característiques una miqueta diferents d'algun servei públic que genera despesa pel Govern. Nosaltres pensem... -i si la nostra informació és incorrecta li demano que després ens la rectifiqui-, pensem que la ITV és un servei públic que s'està practicant en aquest país que genera beneficis, al nostre entendre. I per una altra banda també voldria saber en què es basen quan diuen que el fet de donar-ho en concessió això podrà agilitar el servei. Primer, si hi ha causes per fer això. És a dir, nosaltres entendríem molt bé que si vostès haguessin propugnat a prop de l'usuari una enquesta de satisfacció i aquesta enquesta hagués donat resolutòriament un veredicté dient que no s'està content amb el servei prestat, perquè no és prou àgil, perquè hi ha una infinitat de problemes possibles, i vostès perquè volien reduir la despesa, -diguéssim, com per donar una satisfacció per la utilització d'aquest servei públic, i llavors hauríem de fer unes inversions encara més costoses- podria comprendre això, però jo penso que això pel moment no està justificat.

Sí que es podria dinamitzar aquest servei públic amb imaginació i jo penso que no caldria gaires esforços financers.

Per altra banda, jo voldria remarcar que a nivell de política enfocada cap a la potenciació d'aquest servei públic, vostès estan operant un gir de tres-cents seixanta graus envers els seus predecessors que formen part de la mateixa política que vostès, o de la mateixa tendència política, perquè si ens remetem a les inversions efectuades... i no aniré més lluny,

aquest mateix 2005 s'han realitzat inversions d'equipaments en el servei de la ITV i *inclús* s'ha dotat de més estructures de personal a aquest servei. Jo penso que això s'hagués hagut de pensar una miqueta abans perquè hi ha persones que potser s'han involucrat en aquest servei, que és gent que ha estat contractada pel Govern i que ara, de la nit al dia, se'ls hi dirà que -segurament penso que se'ls hi respectarà algun lloc de treball-, però que ja no treballaran segurament en el mateix o potser estaran reconduïts envers l'empresa privada.

Nosaltres els socialdemòcrates pensem que vostès tenen unes idees clares quant a l'externalització dels serveis públics i sabem que no els convencerem per canviar aquestes idees. Nosaltres, al contrari, pensem que els serveis públics sempre que es pugui es tenen de donar a través de l'Administració pública. En el que no estem d'acord és en què aquests serveis públics puguin generar unes despeses complementàries i que puguin donar mal servei.

A mi el que em preocupa és quan vostè diu que tenen pensat donar-ho en una concessió, i aquestes concessions en aquest país, experiències n'hem tingut, s'acaben en unes concessions amb règim d'exclusiva i que desvirtuen totalment una part del vostre raonament filosòfic empresarial, que és: "Posarem un servei públic amb competència a diverses empreses i aquestes empreses faran que degut al fenomen de la competència obtinguin millors resultats i tot això vagi cap a un abaratiment de costos i millors resultats per a l'usuari"...

Malauradament aquí cada vegada que fem una externalització d'aquest tipus el que solem fer és donar una concessió en exclusiva, i llavors quasi bé sabem, o quasi bé sempre aquestes solucions s'acaben amb un detriment del servei, amb un encariment dels costos d'aquest servei -dels costos per a l'usuari, que en el fons és del que es tracta-, i molt sovint, encara més greu, a la llarga o a la curta aquestes empreses privades que agafen aquestes concessions es declaren amb dificultats econòmiques i les acabem dotant de subvencions.

Jo penso que si la qüestió és donar millor servei i donar un servei a un preu més assequible, en aquest cas si vostès continuen amb aquesta intenció, els estalvis se'ls hi menjaran les estovalles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de dúplica, el Sr. ministre d'Economia.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres aquesta intenció de donar en concessió mitjançant concurs públic el Servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles, respon a la previsió de l'article 5 del Codi de l'Administració que literalment estableix: "L'Administració ha de respectar el principi del caràcter subsidiari de l'activitat pública respecte a la iniciativa privada.", que: "Les administracions públiques han de limitar l'activitat als serveis essencials per la comunitat, procurant en qualsevol cas que la gestió quan sigui possible i no impliqui l'exercici de funcions d'autoritat es porti a terme mitjançant fórmules de gestió indirecta."

Motius que ens han portat a què nosaltres decidíssim de donar en concessió la ITV? Doncs, hi ha varis motius: un, a través d'associacions d'Andorra hem demanat els problemes que hi ha dins de la ITV -i ens hem trobat amb bastants problemes-; després, també dins d'aquesta possible concessió que s'està estudiant i que realment estem treballant per això, també es preveuria la possibilitat d'una unitat mòbil que es podria col·locar a l'altra punta del país, és a dir, que no tots els cotxes haurien d'anar destinats allà on avui tenim la ITV; també, quan diu que seria en un termini molt llarg, doncs i ha un altre full que hi fa referència, i és important quan parlem d'una concessió, ja que una concessió és màxim cinquanta anys. Aquí, nosaltres des del Govern, el que sí que tindriem clar és que quan parlem de fer una concessió segurament seria en un màxim -potser m'avanço perquè s'haurien d'acabar de fer els estudis- però sobre uns deu anys, però aquí sí que tindria clar el Govern que tindria sempre l'autoritat per controlar i vetllar que aquesta concessió funcionés, tingués un bon dinamisme, una bona qualitat de servei, tot donant una bona flexibilitat d'horaris i d'eficiència, però al cap i a la fi per donar un bon servei a l'usuari.

Aquesta seria la intenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, entrariem en el torn de les preguntes.

Continuaré recordant, doncs, que es basen en un minut de temps.

Sí, hi ha alguna pregunta?

Sr. Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, vostè m'ha donat la contesta i els arguments que jo necessitava, però estàvem segurs que vostès estan cometent un error.

Jo li he expressat abans que possiblement amb una miqueta més d'imaginació s'hagués pogut millorar substancialment aquest servei, i curiosament el que jo penso que aquesta imaginació hagués pogut dotar al servei públic d'un millor apropament a l'usuari, que són les dificultats d'horaris però amb la quantitat d'empleats que hi ha allà fàcilment es podrien establir torns d'una unitat mòbil perquè sabem que les distàncies del Pas de la Casa, per exemple, fins a Aixovall són costoses i la persona que ha d'anar a realitzar aquest servei hi passa mig dia, etc.

Jo penso que amb això no m'ha donat cap argument suficient per justificar aquesta presa de decisió.

Jo molt em temo que vostès estan cometent un error guiats per la seva doctrina lliberal i, bé, el que li voldria demanar és: definiran de forma estricta i concreta la tipologia de servei públic que haurà de prestar aquesta empresa? I, es pot comprometre avui vostè aquí, que durant la durada de la concessió no es dotarà a aquesta empresa de subvencions de l'Estat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Hi ha una cosa molt clara com vostè ha dit abans... Estava dient que avui, la rentabilitat de la ITV hi és. Doncs, d'entrada segurament com diu vostè, segurament hi ha moltes coses i molts factors que no es compten en l'Administració i que en l'empresa privada sí que es compten. El que està clar és que nosaltres vetllarem perquè quan estem parlant d'una concessió hi posem tots els factors dins del plec de bases perquè sigui una concessió i que realment tingui uns resultats positius, i que a l'Administració no li costi un duro. Al contrari, que tingui beneficis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot només dir que el Sr. ministre aquí ens ha repetit l'article 5 del Codi de l'Administració, i només recordar-li que aquí no estem qüestionant la legalitat de les concessions administratives, estem valorant l'oportunitat política de fer-les.

Jo a la pregunta seré molt concreta també. Si no ho he entès malament vostè ens ha parlat de què als usuaris o a les persones implicades se'ls hi ha fet una mena d'enquesta i que s'han detectat una sèrie de problemes i aquest és un dels motius que ha portat el Govern a decidir de donar en concessió aquest tipus de servei.

La meua pregunta és molt concreta: davant d'aquests problemes detectats a la ITV, el Govern es declara tant incompetent com per resoldre's que necessita donar-les en concessió?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè posa en dubte que el Govern no és competent per fer tirar endavant la ITV, però nosaltres només creiem des del Govern que no és feina del Govern el tenir un ens -que en aquest cas és la ITV-, que realment és feina de les empreses privades de tirar-ho endavant i no de l'Administració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No tinc el Codi de l'Administració al davant, i em referiré al que m'ha llegit, i potser començaré al revés. És a dir, la ITV -si no ho entenc malament- fa la revisió dels cotxes i dona, en nom de Govern, l'autorització de circular per les carreteres i a fora.

Si mal no ho he entès, el que m'ha llegit del Codi de l'Administració, l'última frase o el final del Codi de l'Administració diu: "Sempre que no hi hagi transferència d'autoritat."

Bé, el fet de donar aquesta autorització de circular per les carreteres no implica una transferència d'autoritat?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí li voldria fer referència a un detall que potser ens hem descuidat abans, el que sí és cert és que en comunitats autònomes com són, en aquest cas les catalanes, les espanyoles o les franceses, pel que fa la ITV estan totes en concessió, precisament, amb empreses privades i ho estem veient, i suposo que si mira una mica veurà la realitat de què aquestes empreses estan donant realment beneficis i que realment l'Administració en cap moment no ha d'entrar a participar-hi.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

A veure, la pregunta anava en el mateix sentit...

El Sr. síndic general:

Potser té la paraula el Sr. Dallerès que potser no havia acabat...

El Sr. Francesc Rodríguez:

Anava en el mateix sentit de la que ha posat el Sr. Dallerès.

Jo crec que el Sr. ministre citant l'article 5 ha parlat de funcions d'autoritat.

Està segur Govern de què no hi ha funcions d'autoritat quan es reté, per exemple, un vehicle o quan es reté una documentació?

Jo els hi demano si se n'han assegurat. Jo no sé el que passa als altres països i m'és igual, però sí que m'interessa el que pugui passar a Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, aquí hi ha una cosa molt clara com diu vostè pel que fa als vehicles, si no passen les revisions

i si es retenen les documentacions. Totes les ITV's funcionen a tot arreu igual, i jo el que voldria fer és una mica de referència a què quan estem parlant d'una privatització, -privatització vol dir que és totalment privada-, la gestió també és privada, i el control també és privat. Quan parlem d'una concessió, com he dit abans, la propietat és de l'Administració i la responsabilitat és compartida, i vol dir que, en aquest cas, la ITV seria responsabilitat compartida, i doncs quan hi hauria un problema amb un cotxe el que decidiria seria l'Administració. Després, també, per a la gestió de serveis segons els plecs de bases i els controls de serveis també seria l'Administració.

Aquesta seria una mica la filosofia.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Serà molt breu la pregunta.

Som a Catalunya?

La nostra Constitució és la Constitució espanyola?

Ens hem de regir únicament per les lleis de fora?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A mi em sembla que queda ben clar que estem a Andorra i que ens regim per l'Estat Andorrà, no?

Com s'ha dit som un govern lliberal, i el que sí que nosaltres creiem és que una concessió com és aquesta és una decisió lliberal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. González...

Sra. Mariona, teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta concessió ens costarà molt a la butxaca dels usuaris?

És a dir, vostès ja tenen previst si hi haurà un augment per als usuaris?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, com he dit abans la responsabilitat és compartida. Voldria dir que des de la concessió quan es faria un plec de bases, el que sí que quedaria ben clar és que la que marcaria els preus no seria la concessió, sinó l'Administració. Voldria dir que hi hauria un control sobre els preus, sobre la qualitat, sobre tot el que determini la ITV.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

Sense entrar en la idoneïtat o no de si s'ha de privatitzar la ITV o no, o donar en concessió. Vist que la ITV, doncs, es troba en saturació i vista la voluntat que té el Govern de continuar fins al final la concessió. Ha valorat el Govern de no donar una sola concessió, sinó d'establir un règim en què puguin haver-hi vàries concessions al país? I així entrar, doncs, dins de la competitivitat, i entrar en una cosa que es diu "competència" que està passant en tota la Unió Europea, i seria una cosa que potser podria comportar, doncs, que es donés un millor servei del que podem tenir avui en dia perquè de vegades parlem molt de la ITV però no sempre tenim un servei el qual es mereix el ciutadà en general.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

No s'ha descartat, però és prematur de parlar-ne i les estem estudiant.

A partir d'aquí, doncs, prenem nota i podem tenir-ho en compte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Rosa Ferrer...

Sr. Casals...

Perdoneu si m'he saltat algú però és que heu aixecat tots la mà de cop.

(Se sent riure)

Acabaré l'ordre, si us sembla i us demano que torneu a demanar la paraula i anirem seguint la repregunta.

Moltes gràcies.

El Sr. Francesc Casals:

Deu ser que el tema desperta entusiasme, i no ho hauria dit mai, eh?

A mi em queda un dubte que em sembla que és la pregunta clau. El meu company ha fet una afirmació en el seu exposat i no li heu contestat.

El Servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles ara és financerament deficitari, o no?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el servei si mirem tal com està no és deficitari, però hem de tenir molt en compte que ni s'hi compten amortitzacions, ni s'hi compten lloguers, ni s'hi compten moltes coses que es compten en l'empresa privada. Dons, evidentment que ha de ser deficitari.

Però, si anem a fer les regles com diu la comptabilitat, segurament que no serà avui. Per tant, a través de l'Administració no té beneficis.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada constato una contradicció en els arguments que se'ns han donat al començament i en els arguments finals per justificar la concessió.

D'entrada se'ns ha dit que era arrel d'una enquesta que s'havia fet. Voldria demanar si aquesta enquesta

s'ha fet a tota la població, o com a mínim a tota la població que ha de passar per la ITV? -ho dubto. La segona afirmació ha sigut: "Perquè som un govern lliberal i apliquem una doctrina lliberal." punt.

Llavors li demanaria: són conscients de què o bé ens han estat enganyant al començament al plantejar que venia per una enquesta, quan en realitat el que pretenien fer és únicament aplicar una doctrina que és tal com se'ns ha afirmat al final?

Sí o no?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en primer lloc quan parlem de què és una doctrina lliberal. En primer lloc quan parlem del que seria... no hem anat directament a la persona que va a la ITV amb el seu cotxe, però sí que hem fet la volta de totes les associacions implicades que realment s'hi troben cada dia i veuen els problemes del dia a dia de la ITV. I aquí, sí que hem vist que tenim un problema, tenim un problema greu perquè realment la ITV no està donant, creiem, el servei... o a través d'aquesta informació que ens ha arribat, la informació que ens fa falta.

Llavors, tornant al que em deia de si nosaltres tenim una doctrina lliberal, doncs, nosaltres som un govern lliberal, evidentment, i creiem que tot el que l'Administració pugui arribar a guanyar amb diners, i estalviant-se de tenir coses com són la ITV, doncs, si es pot fer passar en concessió, doncs, aquesta és la nostra idea.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, jo voldria que m'expliquéssis una cosa que acaba de dir ara en la darrera resposta.

Miri quan jo vaig a passar la ITV, -perquè l'he de passar, no em puc canviar de cotxe tan sovint...-, la persona interessada sóc jo, no hi ha cap associació que em representi.

Per tant, voldria saber quines són aquestes associacions representatives de la ITV perquè no ho entenc.

El Sr. Joel Font:

Bé, jo li diré una mica la volta que hem fet.

Evidentment no hem arribat a l'usuari del dia a dia, com diu vostè, però quan parlem d'això, i crec que aquests són prou representatives, i representen una part molt important dels que passen per la ITV, estem parlant de l'associació d'AIVA, de l'associació de tallers, de les associacions de taxistes, de les associacions d'autobusos... -no sé si me'n descuido alguna, eh?-, de les associacions de transportistes, de les associacions... bé, són moltes i realment ens han fet arribar, doncs, la problemàtica que hi ha a la ITV.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Jo és que potser sóc molt pesada però com que no m'ha quedat clara la resposta d'abans...

Com que el ministre ha insistit i també ha comentat abans que no és un problema de finançament de la ITV, que no és que sigui deficitària. Ha dit que no té beneficis però, en cap moment, que no sé si volia dir que pressupostàriament no representava una despesa a l'erari públic, però, en tot cas no és deficitari el servei de la ITV.

La meua pregunta és... o sigui, i continuo pensant: el fet que es vulgui donar en concessió la ITV és perquè està funcionant malament el servei de la ITV i el Govern no és capaç de solucionar els problemes que hi puguin haver i fer que funcioni òptimament?... És que sinó, no entenc la necessitat de la concessió si no és per doctrina política.

Res mes. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, com li he repetit abans, Govern és prou capaç de tirar endavant la ITV, però creiem, i des del Govern així ho veiem, que la nostra posició és de tirar endavant aquesta concessió per mil raons. Una de les raons és que s'ha de canviar, a la ITV, molt material i és molt costós. I avui, doncs, des del

Govern hem cregut que és el moment adequat per poder fer aquest pas.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, Sr. ministre, vist que aquest tema està en estudi, però que sembla que no hi ha cap decisió presa, em pot vostè garantir que vetllarà per defensar l'interès del consumidor, és a dir, donar un millor servei a un millor preu amb independència de si aquell servei es fa de la forma actual o a través d'una concessió?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en primer lloc serem els primers, i com diu la concessió vetllarem perquè hi hagi una qualitat de servei, i al mateix temps com diu vostè vetllar pels preus i que, evidentment, els preus siguin uns preus raonables sense moure'ns dels preus que hi ha avui.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Font ha dit que el Govern diu que tot el que no doni beneficis s'ha de donar en concessió, no?

A veure, jo li demano: es pararà amb la ITV o després anirem pel Parc mòbil?... Continuarem així o serà l'única concessió que donarà Govern?

El Sr. síndic general:

Ens hem de centrar en les preguntes Sra. Mariona, i la pregunta inicial és la de la privatització de la ITV. Hem de generar la pregunta i, jo, quasi bé aconsellaria a les senyories d'intentar centrar el tema amb la privatització o pràcticament donar-ho per tancat.

Així, si algú vol demanar una altra pregunta en concret sobre la privatització de la ITV que és la pregunta inicial?

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, centrant-me realment en la problemàtica jo li voldria posar dos preguntes en una, si m'ho permet i així ens ho estalviarem i ens centrarem.

Bé, analitzant el Projecte de pressupost de l'exercici 2005 he pogut arribar a la conclusió de saber el que ens costa la ITV, actualment, a priori, perquè segurament no sóc prou expert per llegir aquests llibres tan complicats, però m'ha costat el seu, i he tret d'aquest llibre el Projecte de pressupost que és del Ministeri d'Economia, que és el departament 810, que és el Servei d'Inspecció Tècnica de Vehicles que és el 814, i el projecte és el 0010, i aquí diu que això ens costa aproximadament 354.061,27 euros.

El que no he pogut esbrinar per molt que m'hi hagi esforçat és quant ens aporta a les arques de l'Estat aquest servei de la ITV.

I jo li demanaria que si vostè és tan amable per poder tenir tots els elements de discussió possibles, que ens fes arribar la recaptació per conceptes de la ITV.

Per una altra banda, voldria també dir que em sembla una miqueta lleugera l'enquesta que vostès han fet perquè jo que formo part d'alguna de les associacions que vostès han fet, a mi com a membre d'aquestes associacions, o elles no han fet bé la feina o vostès ho han encarrilat malament -no voldria pas culpabilitzar-lo d'una cosa que no li pertoca... sobretot-, els meus dirigents de l'associació no m'han fet arribar cap enquesta com a empresa, ni cap demanda d'opinió sobre el respecte.

Jo els hi demano que reconsiderin la qüestió i, per altra banda si mai fos el cas que vostès ja tinguessin el plec de bases establert d'aquesta concessió també els hi demanaria que ens el fessin arribar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre.

El Sr. Joel Font:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, una cosa... les dades concretes avui no les tinc aquí, però si fa falta les hi farem arribar en el seu moment, en primer lloc.

Després pel que m'està dient, nosaltres el que sí que hem fet des del ministeri és que hem avisat a totes les associacions, i si no han passat el missatge... la veritat, no ho sé, però sí que s'ha avisat des del ministeri, i ens han arribat per fax precisament tots aquests documents...

Perdó... no me'n recordo de la tercera pregunta...

El Sr. Jordi Font:

La tercera pregunta era referent al plec de bases de si vostès ja ho havien establert en el plec de bases, i que ens fessin arribar una còpia.

El Sr. Joel Font:

Perdó.

Com li he dit abans està en estudi i estem iniciant el procés -el procés fa molt poc que s'ha iniciat-, vull dir, que pel moment no hi ha res encara... no hi ha cap plec de bases, però més endavant quan el tinguem, i sigui el seu moment, ja li farem arribar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Podem canviar, doncs, ja de punt?

Passem al punt número 13.

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa a l'estudi del risc d'inundació a la xarxa fluvial d'Andorra.

Fou registrada amb el número 927, i publicada en el Butlletí oficial número 28/2005, del 18 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals Pantebre.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió de Consell del passat 27 de desembre del 2004 el meu grup parlamentari ja va preguntar al Govern en relació amb l'estudi de risc d'inundació a la xarxa fluvial d'Andorra. És un estudi que consta d'una cartografia de zones inundables, que es va lliurar als comuns per a ser inclosa en els plans d'urbanisme, i també d'una memòria intitulada "Anàlisi i proposta de mesures preventives" que en

aquella data -desembre del 2004- no havia estat lliurada als comuns.

En la seva resposta, el ministre d'Ordenament Territorial, va explicar que s'havia encomanat un nou estudi i que seria lliurat en dues fases: la primera l'1 de juliol de 2005 (estudi hidrològic, estudi hidràulic de la situació actual i validació de la crescuda de 1982) i la segona l'1 d'abril de 2006 (estudi hidràulic de les propostes d'actuació i la normativa i reglamentació).

També va dir, el ministre, que entre l'1 de juliol del 2005 i l'1 d'abril del 2006 "als indrets on hi hauria risc, el Govern faria la pròpia cartografia pròpia d'aquella zona de risc".

Atès que la normativa que derivi d'aquests estudis ha de portar a una reglamentació d'usos del sòl i de les activitats en les zones inundables, que aquesta afectarà la planificació prevista en els Plans d'Urbanisme Parroquials, i vista l'imminent aprovació d'aquests Plans, es pregunta al Govern: primer, si s'ha lliurat als comuns la memòria de les mesures preventives que acompanya la cartografia?, i segon, si el Govern pensa aprovar algun Pla d'Urbanisme Parroquial sense haver aprovat abans, -i que per tant el Pla ho contempli-, la normativa relativa a la utilització dels terrenys afectats pel risc d'inundació?

El Sr. síndic general:

Sí, contesta pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament del Territori.

Teniu la paraula.

El Sr. Manel Pons:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

En la primera pregunta, a l'abril del 2003 es va enviar la cartografia de les zones inundables a tots els comuns pel seu coneixement i per tal que ho poguéssim prendre en consideració en el procés d'avaluació dels plans urbanístics.

No s'ha enviat la memòria de la proposta de mesures preventives perquè es tracta d'un document de directius que emmarca les pautes d'estudi de detall que puguin derivar-ne, i aborda el problema des d'una òptica general amb la filosofia de fixar les diferents línies mestres que es podran desenvolupar en el futur, però no és l'últim a efectes de planejament urbanístic. És un reglament.

I la segona pregunta. Cal distingir l'aprovació dels plans urbanístics parroquials i les possibilitats tècniques del seu desenvolupament immediat.

En els estudis que hi ha en aplicació del conveni establert entre el M. I. Govern i la Universitat Politècnica de Catalunya que s'estan duent a terme actualment, es reflectiran per qualificar les parts del territori afectades i pel risc d'inundació i dictar prescripcions concretes de protecció i/o de reglamentació d'usos i d'activitats.

Mentre tant, l'aprovació dels plans d'urbanisme hauran de programar l'execució dels plans parcials en fases diferides. Aquelles unitats d'actuació identificades com a inundables en la cartografia de zones inundables existents.

Estem a l'espera d'aquest estudi que esperem tenir properament i que per dificultats tècniques i essencialment per problemes d'utilització de les rases topogràfiques de la que disposa el ministeri, aquesta topografia és útil per caracteritzar el territori (camins, edificis, vies...), però és poc detallada pel que fa als llits del riu per tal de servir de base pels programes de càlcul de vegades avançat, del càlcul hidràulic avançat que utilitza la Universitat.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, pel torn de rèplica.

Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Igual no parlem de la mateixa memòria però la memòria que acompanyava la cartografia que els comuns no van rebre però nosaltres sí, -els grups parlamentaris-, que el vam tenir a les mans, hi ha un parell de pàgines en aquella memòria que no he portat perquè vostè sí que ha vist que són molt alarmants i que diuen, per exemple, que des del 1982 no s'ha fet res i, per tant, una crescuda com la del 1982 -no cal cap estudi, ja està tot estudiat allà- seria de conseqüències molt pitjors que aquella, per una banda, perquè no s'ha fet cap neteja ni de boscos ni del llit del riu, i que aquell sistema tan senzill i tan barat -per dir-ho vulgarment- que et trobes cada dos o tres quilòmetres de riu, i que et va avisant de la crescuda -en tenim un instal·lat un al Pont dels Escalls i està fora de servei-, i això diu aquella memòria, i altres detalls, o sigui, és la memòria d'aquella cartografia que ens avisa de totes les desgràcies que ens poden caure a sobre si esperem una altra crescuda del riu sense fer el que allà se'ns recomana. Això d'una banda.

I de l'altra, aquesta afirmació que diu que és poc precisa i que els comuns no ho necessiten per fer el

pla d'urbanisme, com a mínim és absolutament contrària al que em va contestar el seu antecessor, i no s'ho prengui malament però penso que la raó la tenia ell perquè elaborar plans d'urbanisme sense tenir en compte les zones inundables... home! jo com a exemple li diré que aquell estudi també diu -per posar un exemple així a l'aire i lleuger- que estem construint la caserna de bombers en mig de la zona més inundable d'Andorra... i d'altres dades, no?

Per tant, jo veig malament com un comú -i els comuns poden elaborar i aprovar plans d'urbanisme- sense aplicar-hi aquell estudi d'inundabilitat, i d'altra banda amb els compromisos del Govern, doncs, amb les dates que ens havia donat el seu predecessor que jo vull entendre que siguin d'altres persones, però ens ha quedat ben clar ara mateix que és el mateix partit que patim des del 1994, per tant, doncs, l'herència bé l'heu d'assumir... Sí, bé, alguns del partit, no tothom gràcies a Déu Sr. Pintat... Sí onze anys...

-o potser és que a mi se m'ha fet molt llarg, però són onze anys-...

Per tant hi havia un compromís l'1 de juliol d'aquest any. No hem vist cap estudi hidrològic. Els comuns no ho tindran.

I jo repeteixo la pregunta que és la pregunta essencial: farem plans d'urbanisme sense aplicar aquest pla d'inundabilitat?

Jo no vull ser catastrofista però el que us diu aquella memòria, que vos sí que teniu, és que és absolutament el contrari d'això.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu el torn de dúplica.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

Els riscos que hi ha a tots els cabals del riu bàsicament és que es modifiquen quan hi ha una modificació a la part alta del riu, llavors es modifica la part de baix. Llavors aquest és un dels estudis que realment necessitem. Un tema és l'aprovació del pla i l'altre, el tema de la unitat del pla. La unitat del pla vol dir que ha de tenir unes conseqüències de proteccions. Aquestes proteccions volen dir que en el moment que tu facis una protecció en un punt pots afectar el de sota.

Llavors aquesta és una mica la... per això diem que els plans urbanístics es poden aprovar sempre i quan tots els plans parcials afectats o que estiguin dibuixats dins d'aquesta zona, tinguin les proteccions o tinguin la regulació de proteccions que calgui.

Aquesta és una mica la conclusió que ens diu l'estudi que s'està fent.

I com vostè ha dit, aquest estudi ja hauria d'estar aquí -això és del juliol-, però hem tingut un problema afegit -que és el que li he explicat abans- que és que els plans topogràfics que tenim en aquests moments en el tema dels rius, dels torrents i de les rieres és que no estan prou precisos. Llavors això ha sigut una mica el retard que hem tingut.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, dit això entrariem en les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Si ho entenc bé, m'està dient que aquella memòria que acompanyava la cartografia pràcticament la substituïrem pels estudis que ens han d'arribar ara, si ho entenc bé, això va així.

La meva pregunta, doncs, és aquesta i la següent: la cartografia quan es va lliurar als comuns s'acompanyava d'una carta on es deia que precisament allò es feia perquè poguessin començar a elaborar els plans d'urbanisme amb la cartografia. Per tant, ja no és tan inútil o innecessari que la tinguin per fer-la.

La meva repregunta, doncs, és: si aquella memòria no serveix -és la mateixa pregunta que he formulat aquí-, pensa el Govern aprovar els plans d'urbanisme sense que abans s'hagin aprovat tots aquests estudis que fan referència a la valoració de riscos d'inundabilitat?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Manel Pons:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta memòria, com ja li he dit, és un document de directrius i, per tant, és la que marca les pautes dels estudis. Bàsicament aquesta és la memòria aquella.

L'aprovació dels plans urbanístics, diem que si els comuns han reflectit els plans en aquella cartografia que es va portar, es poden aprovar, el que no es

podrà aprovar segurament seran les unitats d'acció que estiguin emmarcades en aquesta taca, per dir-ho així, o en aquesta afectació.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, una altra repregunta Sr. Casals?

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

És que la cartografia s'acompanya de memòries perquè tothom entengui el que hi diu.

Aquella cartografia és de zones de risc inundables sense més. La memòria precisa quines són les que són inundables o totes, i que no s'hauria de fer res i les que amb una sèrie de mesures constructives es poden corregir i s'hi pot edificar. Però això, la persona, l'entitat o l'organisme que ha de fer un pla d'urbanisme si no sap això, que farà doncs? Declarar tot allò d'inundable no construïble perjudicant també a aquell que no li tocava? O al revés, suposar que a tot arreu amb una bona canalització es pot construir?

Sr. ministre -i acabo i ja no hi tornaré més-, vostè creu de veritat que es pot aprovar -i vostè ha estat cònsol-, es pot aprovar un pla d'urbanisme immediatament aplicable sense tenir exactament les zones d'inundabilitat i les mesures que s'hi han de prendre, en tot cas, per evitar desgràcies?

El Sr. Manel Pons:

Sr. síndic.

Torno a repetir que sí que es pot aprovar, però el que és el pla de la unitat d'actuació en aquell sector que està gravat o està afectat, aquest hi haurà de ser fins que no hi hagi les normatives d'aplicació, que és el que li he dit.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, continuariem amb l'última pregunta de l'ordre del dia.

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa a un avenç de fons.

Fou registrada amb el número 928, i publicada en el Butlletí 28/2005, del 18 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és un plaer per a mi posar una pregunta sobre una cosa concreta i no sobre una suposició.

La pregunta que formulem al Govern és: quins motius han induït al Govern a decretar aquest avenç de fons milionari?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre de Finances.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Les raons per les quals han induït al Govern a presentar aquest avenç de fons i a desenvolupar el projecte de llei que l'ha d'acompanyar i que l'acompanya, -que si no s'ha entrat està a punt de ser entrat-, estan explicats en aquest projecte de llei que si no s'ha entrat, insisteixo, s'entrarà en breu i vénen representats per cent partides pressupostàries... cent, que sumen un total de 9.032.000 euros. I si vol el senyor conseller, podem anar una per una ara... vull dir, no hi ha cap problema.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, pel torn de rèplica.

El Sr. Jordi Font:

Bé, si m'ho permeten senyors consellers intentaré utilitzar el meu dret de rèplica per passar una miqueta el meu missatge.

El posicionament del Grup Socialdemòcrata sobre aquest avenç de fons és per a nosaltres una preocupació pel fet de veure que una vegada més aquesta estructuració d'aquest avenç de fons s'ha fet, al nostre entendre, al costat de la llei.

Si no m'erro, -i si no és així li prego que m'ho rectifiqui-, els desplegaments legislatius que afecten als avenços de fons estan regulats per la llei general de finances -si no m'equivoco, que la tinc aquí, que està publicada en el Butlletí número 5 de l'any 1997-,

i concretament jo no he trobat d'altres esments en el seu article 28 i com que part del meu raonament estarà basat en aquest desplegament legislatiu, si m'ho permeten el llegiré perquè és molt breu: diu que "La utilització anticipada d'avenços de fons es farà en casos d'extrema urgència -i poso èmfasi sobre la qüestió "d'extrema"-, el Govern pot autoritzar al cap de Govern que atorgui avenços de fons, doncs, en casos d'extrema urgència i fins a un límit màxim jo diria que és del 5% de l'estat de la despesa."

Per altra banda en el seu articulat 3 diu: "Si el Consell General no aprova la llei de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit -que suposo que és a la llei que es referia el Sr. ministre-, els avenços de fons s'hauran de cancel·lar a càrrec del respectiu ministeri o entitats parapúbliques o de dret públic, la regulació dels quals ocasioni menys trasbals al servei públic."

I evidentment m'he saltat el 2 que diu: "Aquest avenç de fons, o aquest projecte de llei, ha d'estar sotmès a l'aprovació del Consell General."

Bé, jo penso que aquí una vegada més el Govern o no llegeix bé les lleis o les llegeix de forma diferent a la forma que nosaltres tenim de llegir-les.

El Govern diu que està davant d'una situació d'extrema urgència -que és el que tipifica aquest desplegament- i nosaltres en moltes de les partides, almenys amb l'explicació que es dona en la publicació al BOPA de l'avenç de fons, no hi veiem tal extrema urgència.

Després, per això he volgut llegir l'articulat 3, ens diu que en el cas de no estar aprovat aquest pel M. I. Consell, aquestes partides aniran amb càrrec als comptes pressupostaris 220 -que quasi bé tots són d'urbanisme i ordenament del territori- i jo penso que aquí queda ben clar que té que ha d'anar en el crèdit dels respectius ministeris.

Bé, pel que fa a l'aspecte polític que seria un altre dels enfocaments que jo voldria tenir en aquesta intervenció, aquí també el nou govern lliberal innova. Innova en el fet de què no presenta un avenç de fons per una partida concreta, sinó que ens fa un avenç de fons global que com bé ha dit el ministre ratlla la xifra de nou milions d'euros, i que aquests nou milions d'euros podríem dir -si fóssim una miqueta negligents- només representen el 3% de la despesa pública d'aquest Estat... Bé, hauríem de ser molt negligents per dir que només representen el 3% de la despesa de tot aquest Estat.

Hagués estat fàcil al meu entendre per part del Sr. ministre de Finances justificar la necessitat d'aquest avenç de fons fent una petita crítica, si més no, en el pressupost del 2005 ja que no ha estat la seva responsabilitat d'elaborar-lo, però bé... no ho ha

volgut fer i això possiblement en vistes als seus companys això l'honora perquè... El que passa és que tampoc penso que ens ha explicat, ni ens ha volgut donar massa explicacions -perquè la seva intervenció ha estat molt escurada-, tampoc ens ha dit si en el proper pressupost que aquest sí que serà la seva responsabilitat, també tindrà carències tan importants que necessitin que l'any que ve tornem a fer un avenç de fons de nou milions d'euros.

Per un altre costat també voldria dir una curiositat, però aquesta potser té menys transcendència i és que quan se'm va encomanar de treballar aquest tema el primer que vaig fer va ser anar a buscar el diccionari de la llengua catalana, perquè si més no em xocava la paraula avenç. Jo la trobava estranya, poc usual i vaig quedar molt sorprès de què un avenç en el diccionari de la llengua catalana -i en d'altres diccionaris que he consultat posteriorment- diu que és un estalvi... Bé, un estalvi de nou milions d'euros, si m'ho permeten, penso que caldrà revisar la terminologia que emmarca aquesta història.

Jo comprenc que la situació és molt delicada, que vostès han heretat una situació econòmica complicada, que vostès segurament no l'haguessin volgut quan van assolir el mandat, però jo penso que la situació se'ns està agreujant a marxes forçades.

Nosaltres, a l'última legislatura -que ja hem fet esment abans de la llargada que ha tingut-, aquesta legislatura es va caracteritzar per la política del "parxe"... vull dir, a cada bony que hi havia o a cada fissura anàvem posant un parxe i anant fent, llavors fèiem un petit avenç de crèdit, un petit crèdit extraordinari i anàvem solucionant la situació.

Jo penso que vostès ara s'han trobat en una situació complicada, que és que ja està començant a sortir un iceberg de la situació social i econòmica d'aquest país, però és clar, no volen afrontar el repte de forma oberta; el que vostès volen ara és substituir la política del "parxe" per una manta enorme -que és l'avenç de fons de nou milions d'euros- i tapar aquesta punta de l'iceberg, i ja veurem el què serà.

Bé, per una altra banda a mi em preocupa perquè jo...

El Sr. síndic general:

Sí, si pot anar acabant, senyoria...

El Sr. Jordi Font:

Sí, ja estic pràcticament.

Per una altra banda a mi em preocupa que aquesta situació comporti una altra cosa, i voldria que els meus companys del banc del davant no s'ho

preguessin malament perquè així els hi brindarem l'oportunitat d'intervenir... mirin, vostès són recent elegits, la major part de vostès igual que jo i, doncs, jo penso que vostès estan assumint un repte molt important de voler, amb la seva aprovació, donar continuïtat a aquesta situació que un company meu en el congrés del dissabte passat qualificava de fallida tècnica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Començarem pel final.

La fallida tècnica. A veure, el Govern no està en fallida tècnica...

Perdoneu per la veu, és que estic una mica refredat.

El Govern no està en fallida tècnica perquè si estigués en fallida tècnica l'últim informe que ens han presentat que està encara en curs, no ens haguessin donat una doble A. Ens haguessin donat un *no-reited*... és a dir, ja ni ens ho haguessin avaluat.

Per tant, el Govern no està en fallida tècnica i el Govern segons els criteris de Maastrich està molt millor que qualsevol altre país de l'entorn europeu. Això quant a la situació financera actual del Govern. Primer punt.

Segon punt. Vostè diu que nosaltres som els hereus d'una situació anterior... home! òbviament pertanyem al mateix partit que estava governant anteriorment. Som del mateix partit i tenim una teoria i una política liberal que dista bastant de la política socialdemòcrata.

Aleshores, a partir d'aquí nosaltres ens fem hereus i amb orgull de la situació anterior. Vostè, aleshores entra a definir la Llei de les finances públiques, a l'article 24, em sembla... 28, perdó, i comença pel mot estalvi dins del diccionari de la llengua catalana. Aleshores, aquí, si això és una llei, potser el que s'havia d'haver buscat és una altra paraula, des d'un punt de vista legislatiu, perquè el que no es pot dir que un avenç de fons és un estalvi, i aleshores dir que es cancel·larà amb unes altres partides pressupostàries. Si és estalvi, no hi ha cancel·lació amb altres partides pressupostàries. Per tant, si hem d'entonar el *mea culpa*, doncs, aquí tothom l'entona, i no hi ha cap problema.

L'avenç de fons és urgent? Sí, és urgent. Si vostès volen que discutim de l'avenç de fons ara; no hi ha cap problema. El discutirem ara. I quan arribi la llei, el tornarem a discutir. L'avenç de fons és urgent.

Per què s'ha fet un avenç de fons, com vostè diu, de 9 milions d'euros? Perquè hi ha uns compromisos adquirits per l'Estat que s'han de pagar. I aquí va la credibilitat de l'Estat. I per a nosaltres, això, és d'extrema urgència. I això ho veiem així, i pensem que vostès també ho veuran així. El que nosaltres hem fet és un exercici pressupostari des del mes d'agost, des de quasi bé quan vam entrar al juliol-agost, per veure quants diners, amb els compromisos que teníem, necessitàvem per poder assolir aquest any. I és el que hem fet. Nosaltres entenem el pressupost com una eina dinàmica, no com una eina estàtica. I aquest és un tema de concepció. L'entenem així, però no som els únics que l'entenem així, perquè sentències del Tribunal Suprem de baix d'Espanya també l'entenen així.

Aleshores, l'avenç de fons que vostè diu de nou milions d'euros, que hem entrat aquest avenç de fons, i després, també, ja li avanço, hem entrat també un altre crèdit extraordinari de nou milions d'euros per fer un pagament a les transferències dels comuns de les liquidacions del 2002. El que volem és ser transparents, el que volem és dir exactament al Consell què és el que es necessita, i presentar les lleis adequades per poder assolir aquests compromisos que té el Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Molt bé, doncs, entrariem ara a l'apartat de les repreguntes, ja com a última pregunta, ja no ho recordaré en tota la nit, només disposaríeu d'un minut per aquest apartat.

Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, estic satisfet perquè la major part de les argumentacions que vostè ha donat, m'han donat raó i van en el mateix sentit que jo. Doncs, queda clar.

Per altra banda, allà on jo no... sí, vostès poden prendre-s'ho així, però vostè m'ha donat la raó, no solament en allò de l'etimologia, sinó en què han heretat una situació catastròfica i que per això hem d'adoptar mesures d'urgència. Però bé, jo ara, com que penso que els consellers d'aquesta Cambra ho necessiten, necessiten saber aquesta informació,

m'he trencat una miqueta les banyes, i quan vostè em diu que són compromisos contrets pel Govern, i això ho entenc, i entenc que s'hi ha de fer front perquè hi va la credibilitat del Govern, això també ho entenc i ho comparteixo. El que potser no comparteixo tant, és que no s'esbrini qui ha estat el responsable de què aquella partida pressupostària s'hagi excedit de la forma en què s'ha excedit.

Llavors començaré la primera repregunta, si vostè em permet, amb el projecte pressupostari del Ministeri de la Presidència i Turisme, en el qual s'incrementa la partida 22760, que definidament queda com a treballs realitzats per emprar estudis i treballs tècnics, que originàriament era de 89.910 euros, se l'incrementa de 112.500 euros, deixant-la amb un total de 202.410 euros, aplicant, doncs, un coeficient corrector de 2.25. És a dir, qui ha creat aquesta situació d'extrema urgència per multiplicar aquesta partida per 2.25?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, entenem que això ha de ser el debat, doncs, del moment en què entri allò, però si és tan amable de voler-ho contestar, entra perfectament dins de l'apartat.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Allò bo dels percentatges, és que si jo tenia una partida d'un euro i la passo a dos, l'he multiplicat per dos. Però l'increment ha sigut en valor absolut d'un euro.

Aleshores, si vostè vol fer percentatges, no hi ha cap problema. Aquesta partida s'ha incrementat de 100.000 euros, perquè com diu aquest títol, i diu: "Per fer i poder fer estudis tècnics des del Gabinet del cap de Govern". I això és necessari. I ho expliquem en la memòria explicativa amb tota mena de detalls. Aleshores, si vostè, jo li puc llegir, si vostè vol li puc llegir la memòria explicativa, però aleshores,

Sr. síndic, necessitaré una miqueta més del minut, perquè la memòria explicativa de l'avenç de fons és tot això.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Si el Sr. Font vol, no hi ha cap inconvenient.

Sr. Esteve López havia demanat la paraula per una repregunta.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. ministre, el Consell General, els consellers, cada any aprofitem un pressupost en aquesta casa. Jo entenc que és una llei molt important. Probablement és la llei, molts anys, més important que s'aprova, perquè xifra la despesa que tindrà l'Estat durant un exercici.

Els consellers, jo entenc que tots, -els de la majoria i els de l'oposició, especialment els de la majoria que són els que normalment voten a favor del pressupost presentat pel Govern-, jo entenc que estudien el pressupost, i quan decideixen votar-lo, doncs, és perquè creuen que hi ha unes partides a les que... -que es volen destinar uns diners a determinades partides-, i només, ni més ni menys, aquells diners.

Vostè ens ha dit una cosa que és certa. Vostè diu que és urgent que l'Estat, el Govern, faci front a compromisos adquirits, perquè el que Govern ha de fer és pagar. No esperar-se mesos, mesos i mesos fins al següent exercici per pagar als proveïdors, sinó que ha de pagar.

Jo la pregunta que li faria en aquesta línia és: per què s'adquireixen compromisos si no hi ha disponibilitat pressupostària? Si vostès saben que tenen un pressupost determinat, més igual, de 1.000 o de 100.000 euros, perquè el Consell General els hi ha aprovat, i saben que aquella partida pressupostària s'ha exhaurit, per què adquireixen aquests compromisos si no hi ha disponibilitat?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, jo crec que quan estudiïn el projecte de llei, podran observar que hi ha compromisos que no s'han adquirit. És a dir, un avenç de fons el que fa, quan la partida està exhaurida, està exhaurida. I l'avenç de fons, el que em permet... -i ara li entraré amb els compromisos, perdoni-, i l'avenç de fons el que et permet és dotar a aquella partida d'una ampliació, un suplement de crèdit d'aquella partida per poder gastar més en aquella partida. Quan jo dic compromisos, vull dir, si el preu del gas-oil, per exemple, puja i arriba l'hivern, i la partida s'ha exhaurit per ficar gas-oil a les escoles, per dir-ho d'alguna manera, aquest compromís hi és, el Govern ha de ficar gas-oil. I per tant, es presenta un avenç de fons per dotar aquesta partida immediatament de

més quantitat perquè això es pugui dur a terme. I aquí és on jo em referia, als compromisos.

Si hi ha un servei actual, per exemple, bombers que està funcionant, i els diners d'aquest funcionament s'estan exhaurint, hem de dotar aquestes partides de més diners, perquè sinó ens quedem sense bombers. I aquí, és on potser jo em referia amb els compromisos de l'Estat. No em referia a gastar abans de tenir-los, sinó que es fa la figura de l'avenç de fons amb el suplement de crèdit per dotar i per incrementar aquestes partides.

Quant al que ha dit el Sr. Font, en un pressupost, una desviació pressupostària del 3% en global, del 3, no és cap bogeria. És a dir, és una desviació que si nosaltres anéssim a veure les liquidacions i diem, hem liquidat el 97%, o amb una desviació de més o menys del 3% sobre totes les partides, jo penso que per això vostès mateixos també ens felicitarien.

Jo no dic que sigui el cas aquest. Jo el que estic dient, és que una desviació del 3% tampoc és una gran desviació per un tema pressupostari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna repregunta?

Sr. Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

A veure, si no ho entès malament, i a demés li accepto perfectament l'argument, és que aquests avenços de fons serveixen per fer front a compromisos de l'Estat, que he d'entendre que són compromisos que vénen derivats d'imprevistos que s'han anat produint. Almenys els exemples que ha posat vostè, són compromisos que es quantifiquen a l'inici, i que per una qüestió circumstancial fan que les obligacions de l'Estat arribin a una quantia més important de la que s'havia previst.

Però és clar, jo he d'entendre que això és una quantitat d'imprevistos molt gran. A veure, no he sigut jo que he treballat el tema, i no em vull equivocar. La quantitat d'imprevistos es refereix a la quantitat de conceptes que entren en el tema d'imprevistos. Molt important. El valor no és en absolut negligible: nou milions d'euros.

Llavors vostè em parla d'una altra cosa que em preocupa i que aquí vull entroncar-lo amb el que estava dient el meu company Esteve López. Estic d'acord en què els pressupostos siguin dinàmics, però bé, tot ha de tenir un límit. Perquè aquí ja estem acostumats als balls de partides que passen d'aquí cap a l'altre. Entenc, i aquí em remeto al que deia el

meu company Jordi Font, que segurament aquí el que hi ha hagut, és per la part de l'anterior Govern, quan va fer els pressupostos, doncs, no prendre's prou seriosament, -si em permet dir-ho així-, prou seriosament el treball que significa fer un pressupost: que és quantificar en números una decisió política. És clar, vostès es refien que sempre tindran el recurs, com es fa ara d'imputar, perquè si no recordo malament, es parla en aquest propi avenç de fons o avançament de fons, -si volen-, que en el cas que no es pogués cancel·lar a càrrec d'un crèdit extraordinari, es cancel·la a càrrec de crèdits que no s'hauran exhaurit.

O sigui, no és un problema de gastar més 3% o menys 3%, perquè vostès disposen de fons suficients de partides no executades.

O sigui, que jo reclamo el que ja s'ha dit abans aquí, que siguem una mica més rigorosos. I jo suposo, i per posar-ho en forma de pregunta, que es veu que és el que toca, de dir que, m'imagino, i bé, suposo que vostè ens pot assegurar que es fan tots els esforços perquè no hi hagi una imprevisió en el proper pressupost. És per salvar les formes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, vostè està arribant a unes conclusions de si hi havia rigor o no hi havia rigor pressupostari, que nosaltres en cap moment hem dit això.

És a dir, jo el que he dit des d'un principi, i abans el Sr. Font deia que li donava la raó, aleshores m'he degut expressar molt malament, sinó al contrari, li portava la contrària, no li donava la raó, és que una desviació amb partides pressupostàries de més o menys 3%, no és una gran desviació. Si vostè té uns pressupostos de l'Estat de cinc bilions d'euros, doncs, és clar, quan vostè ho agafi en terminis absoluts, semblarà molt. Però escolti, la complexitat de gestionar un pressupost i les desviacions que es puguin tenir dins d'aquests pressupostos d'un 3%, escolti, no és res de l'altre món. Si vostè m'ho fica en números, és com abans ho posàvem. És clar, amb els números es pot jugar de moltes maneres. Es pot jugar en percentatges quan un vol, i amb números absoluts quan un vol. I nou milions d'euros sembla molt gros. Si vostè ho fica a nivells percentuals, un 3% de pressupost no és una desviació pressupostària tan important.

Quant al que vostè ha dit del suplement de crèdit, qualsevol avenç de fons, si no està aprovat pel Consell ha de tenir sempre una partida de reserva, i per tant, ja hem fet les partides de reserva oportunes, òbviament. Perquè sinó, seria un avenç de fons però contra una partida que seria endeutament. Per tant, aquí, el que estem fent és minorar la despesa d'unes partides, i augmentar-les en unes altres, que aquí és on nosaltres tenim certes necessitats.

Quant a... i acabo Sr. síndic, quant a l'herència o no herència. Escolti, és normal. Entra un nou Govern, i és normal que vulgui impulsar altres activitats, tant, si hi ha una reordenació pressupostària d'aquestes activitats o com altres projectes que vulgui reimpulsar.

Per tant, fins aquí, jo amb tot el respecte per vostès, ho trobo lògic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, jo voldria recordar, Sr. Alay, el posaré a la llista, que ara hi ha una llista bastant important de demandes davant de la seva. No és que tinguem cap tipus de pressa i la conversa en val la pena, entrarà com a proposta de llei, ho tornarem a debatre i ho tornarem a discutir, simplement és per recordar a les Senyories, que això serà així.

Doncs, ara té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Espero que em permeti el Sr. síndic, que el Sr. ministre o algú altre del Govern, em contesti a la pregunta, perquè surt una mica del tema, però en dues ocasions, en dues respostes, el ministre s'hi ha referit, sobretot a l'última, i li volia demanar si considera que una desviació del 3% quan es tracta que hi ha hagut menys execució del pressupost d'inversions, -per exemple-, d'un 25%, i més execució del pressupost de funcionament del 3%, que en xifres rodones ens deu portar cap a un més 3% global, és l'acompliment d'un pressupost que el que el va presentar era real. És a dir, el presentava seriosament, vaja.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo posaré un exemple que ha sortit a més avui a la sessió parlamentària, que en una de les seves preguntes ha estat: en la pandèmia de la grip aviària hi ha partida pressupostària? I la ministra de Salut ha dit: "Sí, hi ha partida pressupostària". Òbviament, aquí hi pot haver crèdits ampliables. Faltaria més. Vull dir, en un pressupost un pot preveure el que pot preveure, i no pot preveure tot allò que no és previsible. Això una.

Dos. En un pressupost, quan vostè diu més 3% de despeses de funcionament o menys és igual, -perdoni, jo ho he entès així-, o menys execució amb la despesa d'inversió. La despesa d'inversió en el pressupost es regeix per un criteri en què tu per poder adjudicar has de tenir els diners disposats, i després l'execució de l'obra va amb els terminis de l'execució de l'obra, i aquests diners que tu necessites per poder adjudicar pressupostàriament, no necessàriament els liquidaràs tots aquest any.

El que està clar, és que algun any els liquidaràs. Això està clar. Però no anirà en el pressupost de l'any següent, aniran a càrrec del pressupost d'aquest any. Sí, perquè el que passa és que hi ha un ròssec de crèdit de tots els diners que no s'han gastat, que a més entren després amb el que és el pressupost final, però un cop ja s'ha aprovat el pressupost pel Consell.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Té la paraula el Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, "uno más uno dos", i si "uno más uno dos", l'augment és del 50%. Bé, això jo ja ho he entès perfectament. No estic al seu nivell de números, ni molt menys, ni ho pretenc, però vostè aquí diu contradiccions. Per una banda argumenta que una de les partides són de responsabilitat indefugible i són ocasionals, com pot ser l'augment del gas-oil, i aquestes jo no els hi discutiré mai. Però si vostès es volen dotar d'eines per realitzar estudis, i no de "uno más uno", sinó de quantitats molt més importants, jo penso que vostès sí que haurien d'esperar el proper pressupost per dotar-se dels mitjans per poder-ho fer. I en això citaré, per exemple, el projecte del Ministeri de Finances que aquest és el seu, que és el projecte 001 de Serveis generals de finances, i que és la partida 22760, i que tornem a estar en el mateix, "Treballs realitzats per empreses d'estudis... i tal", que aquí encara són paradigmàtics els percentatges, i aquí val la quantitat i el percentatge. Vostè tenia una dotació pressupostària per fer estudis, i jo ho

entenc així, de 8.404 euros. Jo comprenc que això pugui ser totalment innecessari, perquè avui en dia tot val molts diners, però és clar, vostès a través d'aquest avançament de crèdit hi posen un milió més, i aquí el percentatge no és del 2 sinó que és d'un 120%, no?

Llavors, vull dir, jo penso que l'argumentació que nosaltres hem fet de la història no és per posar-lo a vostè en entredit i en falç respecte a la llei. No, en absolut. Nosaltres el que diem és que l'acció política està comportant unes connotacions que al meu entendre aquestes sí que són greus, i que possiblement moltes d'elles no vinguin arrel de la seva acció política des que ha estat elegit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí pot reformular la pregunta.

El Sr. Jordi Font:

Ja he acabat.

El Sr. síndic general:

Estem a les repreguntes Sr. Font, si pogués fer la repregunta.

El Sr. Jordi Font:

Vostè perdoni que no tinc la pràctica encara d'aquestes activitats.

Vostè creu que és normal augmentar una partida pressupostària del 120%?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, ara li parlaré en números absoluts una altra vegada. Vostè em fa la pregunta de si és normal augmentar una partida d'un milió d'euros? I la meua resposta és en aquest cas si la presento aquí, li dic sí. És obvi, sinó no la presentaria. Vull dir. Per tant, el dia que discutim la llei, suposo que tindrem el temps suficient per entrar en tota mena d'especificitats en cadascuna de les seves partides.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, primer per al·lusions i després faré una repregunta.

Sr. ministre, si vostès arribessin a executar el 97% o el 103% del pressupost -és a dir, el 100% ± 3. Jo el felicitaré, però, públicament, no sé on, perquè seria realment magnífic.

Si mirem les liquidacions de comptes del Govern dels darrers anys vostè sap que especialment pel que fa referència a la partida d'inversió...

El Sr. síndic general:

Perdó Sr. López. Parla per al·lusions?

El Sr. Esteve López:

Sí, sí, sí.

Perquè m'ha demanat que el felicités, i jo l'estic felicitant, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

No entenc així l'al·lusió però en fi...

El Sr. Esteve López:

D'acord, però si vostè no vol que felicités al Sr. ministre doncs, li faré directament la repregunta.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

El Sr. Esteve López:

Miri, Sr. ministre abans, a l'exposició de la pregunta, al seu torn de dúplica, el meu company li ha llegit l'article -crec que és el 28 de la Llei de les finances públiques. Vostè ens diu que hi ha una partida de reserva per cancel·lar aquest avenç de fons en el cas de què no s'aprovi pel Consell General la Llei de suplement de crèdit.

Però, respecta a aquesta partida de reserva aquell criteri que els crèdits s'han de cancel·lar d'acord amb el ministeri respectiu pel qual se sol·licita l'avenç de fons?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer agrair al Sr. López la pseudofelicitació, espero que es converteixi en una felicitació total algun dia.

I després nosaltres som respectuosos amb la llei, Sr. López, amb el tema d'avenços de fons.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Sr. síndic, anava a fer un repregunta però no la faré.

Simplement per al·lusions puc contestar una cosa?

El Sr. síndic general:

Si se sent al·ludit sí, si no se sent al·ludit no.

El Sr. Vicenç Alay:

Sí, clar, seria bastant tonto donar-me per al·ludit sense sentir-me'n.

A veure, quan vostè m'ha contestat a la meua pregunta, jo li he de dir una cosa, que la contesta que ha fet vostè, primer no m'ha dit cap cosa que em semblés malament. Subscriu absolutament, estic completament d'acord amb tot el que m'ha contestat. L'únic que passa, i per al·lusions, i per això li dic, en cap moment he sentit que estigués posant-se en contradicció el que estava dient vostè amb el que havia dit jo. Simplement això. Ara, el que ha dit, em sembla correcte. El que m'ha dit a mi, eh? cap problema.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt bé. És per al·lusió, ho sento.

Hi ha alguna repregunta més?

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, miri, nosaltres quan vam poder assabentar-nos de la publicació d'aquest butlletí extraordinari del

BOPA, d'aquest número extraordinari del BOPA d'un divendres, -una cosa una mica estranya, no?-, que sortia aquest avenç de fons; simultàniament vam poder llegir als mitjans de comunicació les explicacions, que aquest avenç de fons servia per facilitar o per permetre l'increment de salari del personal del SAAS. Jo voldria saber si això és així, en part, "parcialment" si és cert? I que vostè m'indiqui, si us plau, en quina partida pressupostària s'inclou això, perquè jo no ho he sabut trobar.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Esteve López, sí, la partida del SAAS està inclosa i ara no tinc aquí el material per poder-li dir exactament contra quina partida anava cancel·lada.

Però el dia de la discussió de la llei, em remeto una altra vegada, tindrà vostè tota la documentació al seu abast i la podrem discutir en profunditat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, avui no discutim la llei, li preguntem, li estem fent una pregunta de control parlamentari sobre l'avenç de fons. Jo, si vol, per facilitar-li, per refrescar-li la memòria, li puc preguntar si podria ser aquesta una partida que diu: Departament de salut 500-500 Serveis generals de salut, 41111 SAAS, projecte 0003-Ajudes sanitàries globals, per 1.270.962 euros. És una pregunta: voldria saber si podria ser aquesta partida pressupostària la que vostès pensen utilitzar per incrementar el salari del personal del SAAS?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Sr. Esteve López, jo insisteixo, és a dir, quan es parla de l'avenç de fons, jo no pensava que s'anava a discutir la llei aquí, i per tant les contrapartides que van en disminució no les tinc aquí. Aleshores, a mi

m'agradaria poder-li donar a vostè la informació verídica, fiable, i ara l'hi puc donar. Per tant, no l'hi puc donar ara.

El Sr. síndic general:

Molt bé, hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López.

El Sr. Jaume Bartumeu:

No, és per una qüestió de Reglament Sr. síndic.

Voldria saber si l'actual marc reglamentari fa que qui decideix sobre les preguntes de control al Govern és el ministre o el Govern que ha de contestar, o són els consellers en fixar les preguntes. Si la pregunta es basa sobre l'avenç de fons, jo em pregunto com se'ns pot contestar que no es té la documentació sobre l'avenç de fons, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per tema reglamentari entenc, doncs, que és el conseller el que demana i si està previst.

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo anava a fer una intervenció en el mateix sentit que l'ha fet el nostre president.

Jo, Sr. ministre de Finances, no li estic preguntant per un projecte de llei que vostè encara no ha presentat a tràmit, i que, per tant, jo desconec. Jo li estic preguntant sobre un avenç de fons que està publicat al BOPA, i sobre el qual, en data d'avui, hi havia una pregunta en relació amb els motius pels quals vostè ha presentat aquest avenç de fons. I tenint en compte que és públic i notori, que s'ha dit als mitjans de comunicació que gràcies a aquest avenç de fons es podria fer l'increment de salaris al personal del SAAS, jo li demano a vostè, si és tan amable, que em digui si aquesta partida que li he dit correspon o no correspon.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Estic buscant la informació Sr. síndic.

(Hi ha un silenci)

La partida de l'avenç de fons referent al SAAS és d'1.270.962 euros.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, aquesta partida és exactament la que jo li deia, i correspon al projecte pressupostari 003-Ajudes sanitàries globals, del Ministeri de Salut. Jo m'he molestat a mirar què diu aquest projecte "Ajudes sanitàries globals" i el que he pogut comprovar és que els objectius d'aquest projecte pressupostari, diu textualment en el llibre del pressupost: "Donar compliment a l'article 50 del capítol 9 del Reglament d'estructura i funcionament del Centre Hospitalari Andorrà del 4 de gener del 2001".

He anat a buscar què diu aquest article 50, i diu el següent: "El Govern ha d'aportar els fons necessaris per cobrir els costos de l'atenció als malalts sense cap mena de protecció i insolvents, excepció feta dels pacients privats que sempre han de fer front als costos reals de l'atenció rebuda".

La pregunta, la repregunta en aquest cas, és: vostè creu que, tenint en compte el que diu l'objectiu d'aquest projecte pressupostari i el que diu l'article 50 del Reglament, s'està respectant la legalitat?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Estic buscant l'explicació, Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre us he de dir amb el temps, per silenci, gairebé, sabem, doncs, que la resposta i la pregunta és un minut.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Ja tinc la pàgina Sr. síndic.

Perdó pel retràs.

El Sr. síndic general:

Li agrairia que fos breu.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Jo que crec amb l'avenç de fons, s'està seguint la legalitat establerta.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

Hi ha alguna altra repregunta?

Doncs, si no hi ha cap més repregunta, donaríem per aixecada la sessió.

Molt bona tarda.

(Són les 20.30h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 27 d'octubre del 2005

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, president del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 d'octubre del 2005, relativa **al problema succeït en l'afer de les adreces electròniques andorra.ad**, (Reg. Núm. 930).

2- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'octubre del 2005, relativa **a la utilització dels abocadors en territori andorrà durant els mesos d'hivern**, (Reg. Núm. 969).

3- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'octubre del 2005, relativa **a la signatura del Conveni Marc de l'OMS per al control del tabac**, (Reg. Núm. 970).

4- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 26 d'octubre del 2005, relativa **al pla nacional davant l'eventual pandèmia de grip aviària**, (Reg. Núm. 971).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern, presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, consellera general del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 14 d'octubre del 2005, relativa **a la tarja sanitària**, (Reg. Núm. 908).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa **a la presència dels escacs en els Jocs Escolars**, (Reg. Núm. 920).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa **a les iniciatives que pensa emprendre Govern per aconseguir que Andorra assoleixi uns nivells de seguretat en el treball equiparables als dels països més avançats**, (Reg. Núm. 921).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, **relativa als costos d'exportació de terres i pedres en les seves obres**, (Reg. Núm. 922).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, **relativa a les autoritzacions sanitàries de les empreses subministradores d'aigua destinada al consum humà**, (Reg. Núm. 923).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, **relativa al Pla nacional contra les drogodependències**, (Reg. Núm. 924).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Mariona González Reolit, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa **a les persones contagiades d'Hepatitis C a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell entre els anys 1976 i 1987**, (Reg. Núm. 925).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa **a la possible privatització de la ITV**, (Reg. Núm. 926).

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa **a l'estudi del risc d'inundació a la xarxa fluvial d'Andorra**, (Reg. Núm. 927).

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 18 d'octubre del 2005, relativa **a un avenç de fons**, (Reg. Núm. 928).